

Издание
на български език

Информация и известия

Година 66
30 януари 2023 г.

Съдържание

IV Информация

ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Съд на Европейския съюз

2023/C 35/01   Последни публикации на Съда на Европейския съюз в *Официален вестник на Европейския съюз* 1

V Становища

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

Съд

2023/C 35/02   Дело C-141/20: Решение на Съда (първи състав) от 1 декември 2022 г. (преюдициално запитване от Bundesfinanzhof — Германия) — Finanzamt Kiel/Norddeutsche Gesellschaft für Diakonie mbH (Преюдициално запитване — Данък върху добавената стойност (ДДС) — Шеста директива 77/388/ЕИО — Член 4, параграф 4, втора алинея — Данъчнозадължени лица — Възможност за държавите членки да разглеждат като едно данъчнозадължено лице субектите, които, макар и юридически независими, са тясно обвързани помежду си от финансови, икономически и организационни връзки („ДДС група“) — Национална правна уредба, посочваща консолидиращото лице на ДДС група като единствено данъчнозадължено лице — Понятие за тясно обвързване във финансово отношение — Необходимост консолидиращото лице да разполага с мнозинство от правата на глас, освен с мажоритарно участие в капитала — Липса — Преценка на независимостта на икономически субект с оглед на стандартизирани критерии — Обхват) 2

2023/C 35/03   Дело C-269/20: Решение на Съда (първи състав) от 1 декември 2022 г. (преюдициално запитване от Bundesfinanzhof — Германия) — Finanzamt T/S (Преюдициално запитване — Данък върху добавената стойност (ДДС) — Шеста директива 77/388/ЕИО — Член 4, параграф 4, втора алинея — Данъчнозадължени лица — Възможност за държавите членки да разглеждат като едно данъчнозадължено лице субектите, които, макар и юридически независими, са тясно обвързани помежду си от финансови, икономически и организационни връзки („ДДС група“) — Национална правна уредба, посочваща консолидиращото лице на ДДС група като единствено данъчнозадължено лице — Вътрешни доставки в рамките на ДДС групата — Член 6, параграф 2, буква б) — Безвъзмездни доставки на услуги — Понятие „цели, различни от икономическата дейност“) 3

2023/C 35/04	Дело C-460/20: Решение на Съда (голям състав) от 8 декември 2022 г. (преюдициално запитване от Bundesgerichtshof — Германия) — TU, RE/Google LLC (Преюдициално запитване — Защита на физическите лица във връзка с обработването на лични данни — Директива 95/46/ЕО — Член 12, буква б) — Член 14, първа алинея, буква а) — Регламент (ЕС) 2016/679 — Член 17, параграф 3, буква а): — Лице, което управлява интернет търсачка — Търсене по името на лице — Показване в списъка с резултатите при търсене, на връзка, която насочва към статии, съдържащи информация, за която се твърди, че е неистинна — Визуализиране под формата на миниатюрни изображения (thumbnails) на снимки, илюстриращи тези статии в списъка с резултатите при търсене на изображения — Искане за премахване, подадено до лицето, което управлява интернет търсачката — Претегляне на основните права — Членове 7, 8, 11 и 16 от Хартата на основните права на Европейския съюз — Задължения и отговорности на лицето, което управлява интернет търсачката, що се отнася до обработването на искане за премахване от резултатите при търсене — Тежест на доказване за лицето, поискала премахването от резултатите при търсене)	4
2023/C 35/05	Дело C-653/20 P: Решение на Съда (шести състав) от 1 декември 2022 г. — Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)/Guillaume Vincenti (Жалба — Публична служба — Длъжностни лица — Правилник за длъжностните лица на Европейския съюз — Член 45, параграф 1 — Повишаване — Решение да не бъде повишено длъжностно лице — Член 41, параграф 1 и параграф 2, буква а) от Хартата на основните права на Европейския съюз — Право на изслушване — Задължение за мотивиране)	5
2023/C 35/06	Дело C-694/20: Решение на Съда (голям състав) от 8 декември 2022 г. (преюдициално запитване от Grondwettelijk Hof — Белгия) — Orde van Vlaamse Balies, IG, Belgian Association of Tax Lawyers, CD, JU/Vlaamse Regering (Преюдициално запитване — Административно сътрудничество в областта на данъчното облагане — Задължителен автоматичен обмен на информация, свързана с подлежащите на оповестяване трансгранични договорености — Директива 2011/16/ЕС, изменена с Директива (ЕС) 2018/822 — Член 8аб, параграф 5 — Валидност — Адвокатска тайна — Освобождение на обвързания с професионална тайна адвокат посредник от задължението за оповестяване — Задължение на адвоката посредник да уведоми всеки друг посредник, който не е негов клиент, за задълженията му за оповестяване — Членове 7 и 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз)	6
2023/C 35/07	Дело C-180/21: Решение на Съда (пети състав) от 8 декември 2022 г. (преюдициално запитване от Административен съд — Благоевград — България) — VS/Инспектор в Инспектората към Висшия съдебен съвет (Преюдициално запитване — Защита на физическите лица във връзка с обработването на лични данни — Регламент (ЕС) 2016/679 — Членове 2, 4 и 6 — Приложимост на Регламент 2016/679 — Понятието „легитимен интерес“ — Понятието „задача от обществен интерес или при упражняването на официални правомощия“ — Директива (ЕС) 2016/680 — Членове 1, 3, 4, 6 и 9 — Законосъобразност на обработването на лични данни, събрани в контекста на разследването на престъпление — Последващо обработване на данни относно предполагаемия пострадали от престъпление за целите на привличането му като обвиняем — Понятие за цел, различна от целта, за която личните данни са събрани — Данни, използвани от прокуратурата на държава членка за целите на защитата ѝ срещу иск за отговорност на държавата за вреди)	6
2023/C 35/08	Дело C-247/21: Решение на Съда (осми състав) от 8 декември 2022 г. (преюдициално запитване от Verwaltungsgerichtshof — Австрия) — Luxury Trust Automobil GmbH/Finanzamt Österreich (Преюдициално запитване — Данък върху добавената стойност (ДДС) — Директива 2006/112/ЕО — Член 42, буква а) — Член 197, параграф 1, буква в) — Член 226, параграф 11а — Член 141 — Освобождение — Тристранна операция — Определяне на крайния получател на доставката като лице — платец на ДДС — Фактури — Отбелязване „обратно начисляване“ — Задължителен характер — Пропуск да се направи такова отбелязване във фактурата — Коригиране на фактурата със задна дата)	8
2023/C 35/09	Дело C-348/21: Решение на Съда (трети състав) от 8 декември 2022 г. (преюдициално запитване от Софийски градски съд — България) — наказателно производство срещу ХЯ, ИП, ДД, ЗИ, СС (Преюдициално запитване — Съдебно сътрудничество по наказателноправни въпроси — Директива (ЕС) 2016/343 — Укрепване на някои аспекти на презумпцията за невиновност и на правото на лицата да присъстват на съдебния процес в наказателното производство — Член 8, параграф 1 — Право на обвиняем да присъства на съдебния процес срещу него — Член 47, втора алинея и член 48, параграф 2 от Хартата на основните права на Европейския съюз — Право на справедлив съдебен процес и право на защита — Разпит на свидетели на обвинението в отсъствието на обвиняемия и на неговия адвокат в досъдебната фаза на наказателното производство — Невъзможност да се разпитат свидетелите на обвинението в съдебната фаза на това производство — Национална правна уредба, която позволява на наказателен съд да основе съдебния си акт на предишни показания на посочените свидетели)	9

2023/C 35/10	Дело C-370/21: Решение на Съда (осми състав) от 1 декември 2022 г. (преюдициално запитване от Landgericht München I — Германия) — DOMUS-Software-AG/Marc Braschoß Immobilien GmbH (Преюдициално запитване — Директива 2011/7/ЕС — Борба със забавянето на плащане по търговските сделки — Обезщетение за разноските по събиране, направени от кредитора в случай на забава на плащане от страна на длъжник — Член 6 — Минимална фиксирана сума от 40 EUR — Забава на няколко плащания, представляващи възнаграждение за периодични доставки на стоки или услуги, извършени в изпълнение на един и същ договор)	9
2023/C 35/11	Дело C-378/21: Решение на Съда (седми състав) от 8 декември 2022 г. (преюдициално запитване от Bundesfinanzgericht — Австрия) — P GmbH/Finanzamt Österreich (Преюдициално запитване — Хармонизация на данъчните законодателства — Обща система на данъка върху добавената стойност (ДДС) — Директива 2006/112/ЕО — Член 203 — Коригиране на декларацията по ДДС — Получатели на услуги, които не могат да претендират право на приспадане — Липса на риск от загуба на данъчни приходи)	10
2023/C 35/12	Дело C-409/21: Решение на Съда (седми състав) от 1 декември 2022 г. (преюдициално запитване от Върховен административен съд — България) — ДЕЛИД ЕООД/Изпълнителен директор на държавен фонд „Земеделие“ (Преюдициално запитване — Обща селскостопанска политика (ОСП) — Финансиране от Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони (ЕЗФРСР) — Регламент (ЕС) 1305/2013 — Инвестиционно подпомагане — Национална правна уредба, която обвързва предоставянето на подпомагането с изпълнението на условието кандидатът да представи удостоверение за регистрация на животновъден обект на свое име и да докаже, че производственият обем на неговото земеделско стопанство е не по-малко от равностойността на 8 000 EUR)	11
2023/C 35/13	Дело C-419/21: Решение на Съда (осми състав) от 1 декември 2022 г. (преюдициално запитване от Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w Warszawie — Полша) — X sp. z o.o., sp. k./Z (Преюдициално запитване — Директива 2011/7/ЕС — Борба със забавянето на плащане по търговските сделки — Член 2, точка 1 — Понятие „търговски сделки“ — Обезщетение за разноските по събиране, направени от кредитора в случай на забава на плащане от страна на длъжника — Член 6 — Минимална фиксирана сума от 40 EUR — Забава на няколко плащания, представляващи възнаграждение за доставки на стоки или услуги, извършени в изпълнение на един и същ договор)	12
2023/C 35/14	Дело C-512/21: Решение на Съда (десети състав) от 1 декември 2022 г. (преюдициално запитване от Fővárosi Törvényszék — Унгария) — Aquila Part Prod Com S.A./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága (Преюдициално запитване — Данъчни въпроси — Обща система на данъка върху добавената стойност (ДДС) — Директива 2006/112/ЕО — Член 168 — Право на приспадане на ДДС — Принципи на данъчна неутралност, на ефективност и на пропорционалност — Измама — Доказване — Задължение за полагане на дължима грижа от данъчнозадълженото лице — Вземане в предвид на неизпълнение на задълженията, произтичащи от националните разпоредби и от правото на Съюза относно безопасността на хранителната верига — Поръчка, възложена от данъчнозадълженото лице на трето лице за извършване на облагаеми сделки — Харта на основните права на Европейския съюз — Член 47 — Право на справедлив съдебен процес)	12
2023/C 35/15	Дело C-564/21: Решение на Съда (десети състав) от 1 декември 2022 г. (преюдициално запитване от Verwaltungsgericht Wiesbaden — Германия) — BU/Bundesrepublik Deutschland (Преюдициално запитване — Основни права — Право на ефективни правни средства за защита — Член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз — Политика относно убежището — Директива 2013/32/ЕС — Член 11, параграф 1, член 23, параграф 1 и член 46, параграфи 1 и 3 — Достъп до информацията, събрана в досието на кандидата — Досие в пълен обем — Метаданни — Предоставяне на досието под формата на отделни неструктурирани електронни файлове — Съобщаване в писмена форма — Дигитализирано копие на саморъчно подписаното решение — Съхраняване на електронното досие без архивиране на хартиеното досие)	14
2023/C 35/16	Дело C-595/21: Решение на Съда (осми състав) от 1 декември 2022 г. (преюдициално запитване от Bayerisches Verwaltungsgericht Ansbach — Германия) — LSI — Germany GmbH/Freistaat Bayern (Преюдициално запитване — Защита на потребителите — Предоставяне на информация за храните на потребителите — Регламент (ЕС) 1169/2011 — Член 17 и част А, точка 4 от приложение VI — „Наименование на храната“ — „Наименование на продукта“ — Задължителни данни върху етикета на храните — Компонент или съставка, използван/а за пълна или частична замяна на компонент или съставка, който/която потребителите очакват да бъде обичайно използван/а в дадена храна)	15

2023/C 35/17	Дело C-600/21: Решение на Съда (девети състав) от 8 декември 2022 г. (преюдициално запитване от Cour de cassation — Франция) — QE/Caisse régionale de Crédit mutuel de Loire-Atlantique et du Centre Ouest (Преюдициално запитване — Защита на потребителите — Неравноправни клаузи в потребителските договори — Директива 93/13/ЕИО — Член 3, параграф 1 — Член 4 — Критерии за преценка на неравноправния характер на клауза — Клауза за предсрочна изискуемост на кредит — Предвидено в договор освобождаване от задължението за отпаяване на покана за изпълнение)	16
2023/C 35/18	Дело C-625/21: Решение на Съда (девети състав) от 8 декември 2022 г. (преюдициално запитване от Oberster Gerichtshof — Австрия) — VB/GUPFINGER Einrichtungsstudio GmbH (Преюдициално запитване — Директива 93/13/ЕИО — Неравноправни клаузи в потребителските договори — Незаконно прекратяване на договор от потребителя — Обявена за неравноправна клауза, която определя правото на търговеца за обезщетяване на вреди — Прилагане на диспозитивни национални разпоредби)	17
2023/C 35/19	Дело C-731/21: Решение на Съда (осми състав) от 8 декември 2022 г. (преюдициално запитване от Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg — Люксембург) — GV/Caisse nationale d'assurance pension (Преюдициално запитване — Свободно движение на хора — Член 45 ДФЕС — Работници — Регламент (ЕС) 492/2011 — Член 7, параграфи 1 и 2 — Равно третиране — Социални предимства — Наследствена пенсия — Регистрирани партньори — Национална правна уредба, която обвързва отпускането на наследствена пенсия с вписването в националния регистър на партньорство, напълно сключено и вписано в друга държава членка)	17
2023/C 35/20	Дело C-769/21: Решение на Съда (десети състав) от 8 декември 2022 г. (преюдициално запитване от Administratīvā rajona tiesa — Латвия) — AAS „BTA Baltic Insurance Company“/Iepirkumu uzraudzības birojs, Tieslietu ministrija (Преюдициално запитване — Обществени поръчки — Директива 2014/24/ЕС — Член 18, параграф 1 — Принципи на равно третиране, на прозрачност и на пропорционалност — Решение за прекратяване на процедура за възлагане на обществена поръчка — Оферти, които са представени отделно от двама оференти, спадащи към един и същ икономически субект, и представляват двете икономически най-изгодни оферти — Отказ на спечелилия оферент да сключи договора за обществена поръчка — Решение, с което възлагащият орган отхвърля офертата на следващия оферент, прекратява процедурата и открива нова процедура за възлагане на обществена поръчка)	18
2023/C 35/21	Дело C-492/22 PPU: Решение на Съда (първи състав) от 8 декември 2022 г. (преюдициално запитване от Rechtbank Amsterdam — Нидерландия) — Изпълнение на европейска заповед за арест, издадена за CJ (Преюдициално запитване — Спешно преюдициално производство — Съдебно сътрудничество по наказателноправни въпроси — Европейска заповед за арест — Рамково решение 2002/584/ПВР — Член 6, параграф 2 — Определяне на компетентните съдебни органи — Решение за отлагане на предаването, взето от орган, който няма качеството на изпълняващ съдебен орган — Член 23 — Изтичане на сроковете за предаване — Последници — Член 12 и член 24, параграф 1 — Продължаване на задържането на издирваното лице за целите на наказателно преследване в изпълняващата държава членка — Членове 6, 47 и 48 от Хартата на основните права на Европейския съюз — Право на обвиняемия да се яви лично на съдебния процес)	19
2023/C 35/22	Дело C-597/21: Определение на Съда (шести състав) от 15 декември 2022 г. (преюдициално запитване от Consiglio di Stato — Италия) — Centro Petroli Roma Srl/Agenzia delle Dogane e dei Monopoli (Преюдициално запитване — Членове 53 и 99 от Процедурния правилник на Съда — Член 267 ДФЕС — Обхват на задължението на националните юрисдикции, действащи като последна инстанция, да отправят преюдициално запитване — Изключения от това задължение — Критерии — Ситуации, в които правилното прилагане на правото на Съюза е толкова очевидно, че не оставя място за никакво разумно съмнение — Условие за националната юрисдикция, действаща като последна инстанция, да се убеди, че отговорът е също толкова очевиден за другите юрисдикции от последна инстанция на държавите членки и за Съда)	20
2023/C 35/23	Дело C-138/22: Определение на Съда (девети състав) от 18 ноември 2022 г. (преюдициално запитване от Sąd Rejonowy dla Warszawy — Śródmieścia w Warszawie — Полша) — TD, SD/mBank S.A. (Преюдициално запитване — Член 53, параграф 2 от Процедурния правилник на Съда — Неравноправни клаузи в потребителските договори — Ипотечен кредит, индексирани спрямо чуждестранна валута — Неравноправни клаузи — Недействителност на договора поради включването на неравноправни клаузи или на клаузи, които противоречат на закона — Избор от потребителя — Тълкуване на националното право — Явна липса на компетентност)	20

2023/C 35/24	Дело C-229/22: Определение на Съда (осми състав) от 2 декември 2022 г. (преюдициално запитване от Tribunalul Specializat Cluj — Румъния) — NC/Compania Națională de Transporturi Aeriene Tarom SA (Преюдициално запитване — Член 99 от Процедурния правилник на Съда — Въздушен транспорт — Регламент (ЕО) 261/2004 — Член 5, параграф 1, буква в), подточка iii) — Обезщетяване и помощ на пътниците — Отмяна на полет — Право на обезщетение при предложение за премаршрутиране — Условия — Несъответствие между текстовете на различните езици на разпоредба от правото на Съюза — Премаршрутиране, което позволява на пътниците да заминат не по-рано от един час преди началото на полета по разписание)	21
2023/C 35/25	Дело C-389/22: Преюдициално запитване от Consiglio di Stato (Италия), постъпило на 13 юни 2022 г. — GC и др./Croce Rossa Italiana и др.	22
2023/C 35/26	Дело C-594/22 P: Жалба, подадена на 14 септември 2022 г. от Gugler France срещу решението, постановено от Общия съд (трети състав) на 13 юли 2022 г. по дело T-147/21 — Gugler France/EUIPO — Gugler (GUGLER)	23
2023/C 35/27	Дело C-623/22: Преюдициално запитване от Cour constitutionnelle (Белгия), постъпило на 29 септември 2022 г. — Belgian Association of Tax Lawyers и др./Premier ministre/Eerste Minister	23
2023/C 35/28	Дело C-639/22: Преюдициално запитване от Rechtbank Gelderland (Нидерландия), постъпило на 12 октомври 2022 г. — X/Inspecteur van de Belastingdienst Utrecht	24
2023/C 35/29	Дело C-640/22: Преюдициално запитване от Rechtbank Gelderland (Нидерландия), постъпило на 12 октомври 2022 г. — Fiscale Eenheid Achmea BV/Inspecteur van de Belastingdienst Amsterdam.	25
2023/C 35/30	Дело C-641/22: Преюдициално запитване от Rechtbank Gelderland (Нидерландия), постъпило на 12 октомври 2022 г. — Y/Inspecteur van de Belastingdienst Amsterdam	26
2023/C 35/31	Дело C-642/22: Преюдициално запитване от Rechtbank Gelderland (Нидерландия), постъпило на 12 октомври 2022 г. — Stichting Pensioenfonds voor Fysiotherapeuten/Inspecteur van de Belastingdienst Maastricht	26
2023/C 35/32	Дело C-643/22: Преюдициално запитване от Rechtbank Gelderland (Нидерландия), постъпило на 12 октомври 2022 г. — Stichting BPL Pensioen/Inspecteur van de Belastingdienst Utrecht	27
2023/C 35/33	Дело C-644/22: Преюдициално запитване от Rechtbank Gelderland (Нидерландия), постъпило на 12 октомври 2022 г. — Stichting Bedrijfstakpensioensfonds voor het levensmiddelenbedrijf (BPFL)/Inspecteur van de Belastingdienst Utrecht	28
2023/C 35/34	Дело C-650/22: Преюдициално запитване от Cour d'appel de Mons (Белгия), постъпило на 17 октомври 2022 г. — Fédération internationale de football association (FIFA)/BZ	28
2023/C 35/35	Дело C-654/22: Преюдициално запитване от Rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, Afdeling Gent (Белгия), постъпило на 19 октомври 2022 г. — FOD Volksgezondheid, Veiligheid van de voedselketen & Leefmilieu/Triferto Belgium NV	29
2023/C 35/36	Дело C-658/22: Преюдициално запитване от Sąd Najwyższy (Полша), постъпило на 19 октомври 2022 г.	30
2023/C 35/37	Дело C-670/22: Преюдициално запитване от Landgericht Berlin (Германия), постъпило на 24 октомври 2022 г. — Strafverfahren/M.N.	31
2023/C 35/38	Дело C-677/22: Преюдициално запитване от Sąd Rejonowy Katowice-Wschód w Katowicach (Полша), постъпило на 2 ноември 2022 г. — Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowo-Usługowe A./P. S.A.	33
2023/C 35/39	Дело C-678/22: Преюдициално запитване от Sąd Rejonowy dla Krakowa-Podgórze w Krakowie (Полша), постъпило на 3 ноември 2022 г. — Profi Credit Polska S.A./G.N.	33

2023/C 35/40	Дело C-682/22: Преюдициално запитване от Upravni sud u Zagrebu (Хърватия), постъпило на 2 ноември 2022 г. — LM/Ministarstvo financija Republike Hrvatske, Samostalni sektor za drugostupanjski upravni postupak	34
2023/C 35/41	Дело C-683/22: Преюдициално запитване от Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Италия), постъпило на 4 ноември 2022 г. — Adusbef — Associazione difesa utenti servizi bancari e finanziari и др./Presidenza del Consiglio dei ministri и др.	35
2023/C 35/42	Дело C-689/22: Преюдициално запитване от Tribunale di Oristano (Италия), постъпило на 9 ноември 2022 г. — S. G./Unione di Comuni Alta Marmilla	35
2023/C 35/43	Дело C-693/22: Преюдициално запитване от Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w Warszawie (Полша), постъпило на 10 ноември 2022 г. — I. sp. z o.o./M. W.	36
2023/C 35/44	Дело C-695/22: Преюдициално запитване от Městský soud v Praze (Чехия), постъпило на 10 ноември 2022 г. — Fondee a.s./Česká národní banka	36
2023/C 35/45	Дело C-698/22: Преюдициално запитване, отправено от Апелативен съд — Варна (България) на 14 ноември 2022 година — наказателно производство срещу TP и OF	37
2023/C 35/46	Дело C-721/22 P: Жалба, подадена на 24 ноември 2022 г. от Европейската комисия срещу решението, постановено от Общия съд (втори състав) на 14 септември 2022 г. по дело T-775/20, РВ/Комисия	38
2023/C 35/47	Дело C-742/22 SA: Искане за овластяване за налагане на запор, подадено на 30 ноември 2022 г. — Ntinios Ramon/Европейска комисия	39
Общ съд		
2023/C 35/48	Съединени дела T-316/14 и T-148/19: Решение на Общия съд от 30 ноември 2022 г. — РКК/Съвет (Обща външна политика и политика на сигурност — Ограничителни мерки за борба с тероризма, насочени срещу РКК — Замразяване на средства — Обща позиция 2001/931/ОВППС — Приложимост към въоръжен конфликт — Терористична група — Факти, на които се основават решенията за замразяване на средства — Решение, взето от компетентен орган — Орган на трета държава — Преразглеждане — Пропорционалност — Задължение за мотивиране — Право на защита — Право на ефективна съдебна защита — Изменение на жалбата)	41
2023/C 35/49	Дело T-698/16: Решение на Общия съд от 30 ноември 2022 г. — Trasta Komercbanka и др./ЕЦБ (Икономическа и парична политика — Пруденциален надзор над кредитните институции — Специални надзорни функции на ЕЦБ — Решение за отнемане на лиценза на кредитна институция — Смърт на жалбоподател — Частична липса на основание за произнасяне — Правомощия на националните органи на участващите държави членки и на ЕЦБ в рамките на единния надзорен механизъм — Равно третиране — Пропорционалност — Оправдани правни очаквания — Правна сигурност — Злоупотреба с власт — Право на защита — Задължение за мотивиране)	43
2023/C 35/50	Дело T-101/18: Решение на Общия съд от 30 ноември 2022 г. — Австрия/Комисия (Държавни помощи — Ядрена промишленост — Помощ, която Унгария възнамерява да отпусне за изграждането на два нови ядрени реактора на площадката в Ракс — Решение, с което помощта се обявява за съвместима с вътрешния пазар при спазването на определените условия — Член 107, параграф 3, буква в) ДФЕС — Съвместимост на помощта с правото на Съюза, различно от правото в областта на държавните помощи — Неразривна връзка — Насърчаване на ядрената енергетика — Член 192, първа алинея от Договора за Евратом — Принципи на опазване на околната среда, на „замърсителят плаща“, на предпазните мерки и на устойчивост — Определяне на съответната икономическа дейност — Пазарна неефективност — Нарушаване на конкуренцията — Пропорционалност на помощта — Необходимост от намеса на държавата — Определяне на елементите на помощта — Процедура за възлагане на обществени поръчки — Задължение за мотивиране)	44

2023/C 35/51	Дело T-275/19: Решение на Общия съд от 7 декември 2022 г. — PNB Banka/ЕЦБ (Икономическа и парична политика — Пруденциален надзор над кредитните институции — Правомощия на ЕЦБ — Правомощия за провеждане на разследване — Проверки на място — Член 12 от Регламент (ЕС) № 1024/2013 — Решение на ЕЦБ за извършване на проверка в помещенията на по-малко значима кредитна институция — Жалба за отмяна — Акт, подлежащ на обжалване — Допустимост — Компетентност на ЕЦБ — Задължение за мотивиране — Доказателства, които са от естество да обосноват проверка — Член 106 от Процедурния правилник — Немотивирано искане за провеждане на съдебно заседание)	45
2023/C 35/52	Дело T-301/19: Решение на Общия съд от 7 декември 2022 г. — PNB Banka/ЕЦБ (Икономическа и парична политика — Пруденциален надзор над кредитните институции — Член 6, параграф 5, буква б) от Регламент (ЕС) № 1024/2013 — Необходимост от пряк надзор от ЕЦБ над по-малко значима кредитна институция — Искане на националния компетентен орган — Член 68, параграф 5 от Регламент (ЕС) № 468/2014 — Решение на ЕЦБ за класифициране на PNB Banka като значимо поднадзорно лице под нейния пряк надзор — Задължение за мотивиране — Пропорционалност — Право на защита — Достъп до административната преписка — Доклад, предвиден в член 68, параграф 3 от Регламент № 468/2014 — Член 106 от Процедурния правилник — Немотивирано искане за провеждане на съдебно заседание)	46
2023/C 35/53	Дело T-330/19: Решение на Общия съд от 7 декември 2022 г. — PNB Banka/ЕЦБ (Икономическа и парична политика — Пруденциален надзор над кредитните институции — Член 22 от Директива 2013/36/ЕС — Противопоставяне от страна на ЕЦБ на придобиването на квалифицирани дялови участия в кредитна институция — Начална дата на срока за извършване на оценка — Намеса на ЕЦБ в началната фаза на процедурата — Критерии за финансова стабилност на кандидат-приобретателя и за спазване на пруденциалните изисквания — Наличие на основателна причина за противопоставяне на придобиването въз основа на един или няколко критерия за оценка — Член 106 от Процедурния правилник — Немотивирано искане за провеждане на съдебно заседание)	46
2023/C 35/54	Дело T-230/20: Решение на Общия съд от 7 декември 2022 г. — PNB Banka/ЕЦБ (Икономическа и парична политика — Пруденциален надзор над кредитните институции — Регламент (ЕС) 1024/2013 — Специални надзорни функции на ЕЦБ — Решение, с което на PNB Banka е отнет лицензът на кредитна институция — Предложение за отнемане на лиценза, направено от националния компетентен орган — Решение за обявяване на PNB Banka в несъстоятелност — Разумен срок — Задължение за мотивиране — Пропорционалност)	47
2023/C 35/55	Дело T-275/20: Решение на Общия съд от 23 ноември 2022 г. — Westfälische Drahtindustrie и др./Комисия (Жалба за отмяна и искане за обезщетение — Конкуренция — Картели — Европейски пазар на стомана за предварително налягане — Решение, с което се констатира нарушение на член 101 ДФЕС и на член 53 от Споразумението за ЕИП — Спиране на изпълнението на задължението за учредяване на банкова гаранция — Разсрочване на осъществяването като временна мярка плащания — Съдебно решение, с което частично се отменя решението и се определя глоба, чийто размер е идентичен с този на първоначално наложената глоба — Прихващане на осъществяването като временна мярка плащания — Лихви за забава — Член 266, първа алинея ДФЕС — Неоснователно обогатяване — Достатъчно съществено нарушение на правна норма, с която се предоставят права на частноправните субекти — Искане за връщане на надплатени суми — Липса на правно основание — Незаконност-образност)	48
2023/C 35/56	Дело T-573/20: Решение на Общия съд от 7 декември 2022 г. — Литва/Комисия (ЕФГЗ и ЕЗФРСР — Разходи, изключени от финансирането — Разходи, направени от Литва — Подпомагане на ранното пенсиониране — Член 52, параграф 2 от Регламент (ЕС) 1306/2013 — Член 34, параграф 6 и член 35, параграф 1 от Регламент за изпълнение (ЕС) 908/2014)	49
2023/C 35/57	Дело T-130/21: Решение на Общия съд от 7 декември 2022 г. — ССРЛ и др./Комисия (Конкуренция — Картели — Опаковки за продажба на хранителни стоки на дребно — Решение за изменение на размера на глоба — Правила за изчисляване на глобата — Възможност за търсене на отговорност за неправомерното поведение — Насоки за определяне на размера на глобите от 2006 г. — Таван на глобата — Пропорционалност — Равно третиране — Способност за плащане)	49

2023/C 35/58	Дело T-221/21: Решение на Общия съд от 30 ноември 2022 г. — Италия/Комисия (ЕФГЗ и ЕЗФРСР — Разходи, изключени от финансиране — Режим на помощи за площ — Финансови корекции — Понятие „постоянно затревена площ“ — Член 4, параграф 1, буква з) от Регламент (ЕС) № 1307/2013 — Член 5, параграф 3 от Делегиран регламент (ЕС) № 499/2014)	50
2023/C 35/59	Дело T-401/21: Решение на Общия съд от 30 ноември 2022 г. — КН/Парламент (Институционално право — Член на ЕИСК — Процедура за освобождаване от отговорност във връзка с изпълнението на бюджета на ЕИСК за финансовата 2019 г. — Резолюция на Парламента, в която жалбоподателят е посочен като извършител на действия на психически тормоз — Жалба за отмяна — Необжалваем акт — Недопустимост — Иск за обезщетение — Защита на личните данни — Презумпция за невинност — Задължение за поверителност — Принцип на добра администрация — Пропорционалност — Достатъчно съществено нарушение на правна норма, с която се предоставят права на частноправните субекти)	51
2023/C 35/60	Дело T-487/21: Решение на Общия съд от 7 декември 2022 г. — Neoperl/EUIPO (Изображение на цилиндрична санитарна вставка) („Марка на Европейския съюз — Заявка за марка на Европейския съюз, изобразяваща цилиндрична санитарна вставка — Сензорна позиционна марка — Абсолютни основания за отказ — Приложно поле на закона — Службена проверка — Проверка на отличителния характер от апелативния състав — Член 7, параграф 1, буква б) от Регламент 207/2009 (впоследствие член 7, параграф 1, буква б) от Регламент 2017/1001) — Знак, който може да съставлява марка на Европейския съюз — Липса на точно и пълно само по себе си графично изображение на сензорното възприятие, създадено от знака — Член 4 и член 7, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕО) 207/2007 (понастоящем член 4 и член 7, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕС) 2017/1001))	51
2023/C 35/61	Дело T-515/21: Решение на Общия съд от 23 ноември 2022 г. — Zeta Farmaceutici/EUIPO — Sprecchiasol (EUPHYTOS) (Марка на Европейския съюз — Производство за обявяване на недействителност — Словна марка на Европейския съюз „EUPHYTOS“ — По-ранна фигуративна марка на Европейския съюз „EuPhidra“ — Доказване на реалното използване на по-ранната марка — Член 5б, параграф 2 и член 43, параграф 2 от Регламент (ЕО) 40/94 [понастоящем член 64, параграф 2 и член 47, параграф 2 от Регламент (ЕС) 2017/1001] — Релевантни периода — Представяне на доказателства за първи път пред апелативния състав — Правомощие за преценка на апелативния състав — Квалифициране на доказателствата като нови или допълнителни — Член 95, параграф 2 от Регламент 2017/1001 — Член 27, параграф 4 от Делегиран регламент (ЕС) 2018/625)	52
2023/C 35/62	Дело T-612/21: Решение на Общия съд от 30 ноември 2022 г. — ADS L. Kowalik, B. Włodarczyk/EUIPO — ESSAtech (Акcesoар за безжично дистанционно управление) (Промислен дизайн на Общността — Производство за обявяване на недействителност — Регистриран промислен дизайн на Общността, представляващ акcesoар за безжично дистанционно управление — Основание за обявяване на недействителност — Особености на видимия външен вид на продукт, които са наложени изключително от техническата му функция — Член 8, параграф 1 и член 25, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 6/2002 — Факти или доказателства, представени за първи път пред апелативния състав — Член 63, параграф 2 от Регламент № 6/2002 — Задължение за мотивиране — Член 41, параграф 1 и параграф 2, буква в) от Хартата на основните права)	53
2023/C 35/63	Дело T-623/21: Решение на Общия съд от 7 декември 2022 г. — Puma/EUIPO — Vaillant (Puma) (Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за словна марка на Европейския съюз „Puma“ — По-ранна фигуративна марка на Европейския съюз „PUMA“ — Относително основание за отказ — Засягане на репутацията — Член 8, параграф 5 от Регламент (ЕС) 2017/1001)	53
2023/C 35/64	Дело T-678/21: Решение на Общия съд от 30 ноември 2022 г. — Mendes/EUIPO — Actial Farmaceutica (VSL3TOTAL) (Марка на Европейския съюз — Производство за обявяване на недействителност — Словна марка на Европейския съюз „VSL3TOTAL“ — По-ранна словна марка на Европейския съюз „VSL#3“ — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Сходство между знаците — Сходство на стоките — Член 8, параграф 1, буква б) и член 53, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕО) 207/2009 [понастоящем член 8, параграф 1, буква б) и член 60, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕС) 2017/1001])	54

2023/C 35/65	Дело T-701/21: Решение на Общия съд от 23 ноември 2022 г. — Allessa/EUIPO — Dumerth (CASSELLAPARK) (Марка на Европейския съюз — Производство за обявяване на недействителност — Словна марка на Европейския съюз „CASSELLAPARK“ — Абсолютни основания за отказ — Отличителен характер — Липса на описателен характер — Липса на марка, която може да въведе в заблуждение обществеността — Член 7, параграф 1, букви б), в) и ж) от Регламент (ЕО) № 207/2009 (понастоящем член 7, параграф 1, букви б), в) и ж) от Регламент (ЕС) 2017/1001) — Задължение за мотивиране — Член 94 от Регламент 2017/1001)	55
2023/C 35/66	Дело T-738/21: Решение на Общия съд от 7 декември 2022 г. — Bora Creations/EUIPO (essence) („Марка на Европейския съюз — Процедура за обявяване на недействителност — Фигуративна марка на Европейския съюз „essence“ — Абсолютни основания за отказ — Описателен характер — Член 7, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕС) 2017/1001 — Липса на отличителен характер — Член 7, параграф 1, буква б) от Регламент 2017/1001“)	55
2023/C 35/67	Дело T-747/21: Решение на Общия съд от 7 декември 2022 г. — Borussia VfL 1900 Mönchengladbach/EUIPO — Neng (Fohlenelf) (Марка на Европейския съюз — Производство за отмяна — Словна марка на Европейския съюз „Fohlenelf“ — Реално използване на марката — Член 58, параграф 1, буква а), член 94, параграф 1 и член 97, параграф 1, буква г) от Регламент (ЕС) 2017/1001)	56
2023/C 35/68	Дело T-780/21: Решение на Общия съд от 30 ноември 2022 г. — Lila Rossa Engros/EUIPO (LiLAC) (Марка на Европейския съюз — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз „LiLAC“ — Абсолютно основание за отказ — Описателен характер — Член 7, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕС) 2017/1001)	57
2023/C 35/69	Дело T-12/22: Решение на Общия съд от 30 ноември 2022 г. — Hasco TM/EUIPO — Esi (NATURCAPS) (Марка на Европейския съюз — Производство за обявяване на недействителност — Словна марка на Европейския съюз „NATURCAPS“ — По-ранна национална словна марка „NATURKAPS“ — Липса на реално използване на по-ранната марка — Член 64, параграф 2 от Регламент (ЕС) 2017/1001 — Квалифициране на фармацевтичните продукти и хранителните добавки)	57
2023/C 35/70	Дело T-85/22: Решение на Общия съд от 30 ноември 2022 г. — Корпорация „Мастернет“/EUIPO — Stayer Ibérica (STAYER) (Марка на Европейския съюз — Производство по отмяна — Словна марка на Европейския съюз „STAYER“ — Реално използване на марка — Член 15 и член 51, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕО) № 207/2009 [понастоящем член 18 и член 58, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕС) 2017/1001] — Квалифициране на стоките, за които е доказано реалното използване)	58
2023/C 35/71	Дело T-151/22: Решение на Общия съд от 23 ноември 2022 г. — General Wire Spring/EUIPO (GENERAL PIPE CLEANERS) (Марка на Европейския съюз — Международна регистрация, посочваща Европейския съюз — Словна марка „GENERAL PIPE CLEANERS“ — Абсолютно основание за отказ — Описателен характер — Член 7, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕС) 2017/1001)	58
2023/C 35/72	Дело T-155/22: Решение на Общия съд от 30 ноември 2022 г. — Корпорация „Мастернет“/EUIPO — Stayer Ibérica (STAYER) (Марка на Европейския съюз — Производство по отмяна — Фигуративна марка на Европейския съюз „STAYER“ — Реално използване на марка — Член 15 и член 58, параграф 1, буква а) от Регламент(ЕО) № 207/2009 [понастоящем член 18 и член 58, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕС) 2017/1001] — Квалифициране на стоките, за които е доказано реалното използване)	59
2023/C 35/73	Дело T-159/22: Решение на Общия съд от 7 декември 2022 г. — Sanetview/EUIPO — 2boca2catering (Las Cebras) (Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз „Las Cebras“ — По-ранна фигуративна национална марка „LEZEBRA“ — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001)	60
2023/C 35/74	Дело T-379/16: Определение на Общия съд от 30 ноември 2022 г. — Basicmed Enterprises и др./Съвет и др. (Извъндоговорна отговорност — Икономическа и парична политика — Програма за подкрепа за стабилност на Кипър — Решение на Управителния съвет на ЕЦБ относно спешната помощ за осигуряване на ликвидност във връзка с искане на централната банка на Кипър — Декларации на Еврогрупата от 25 март, 12 април, 13 май и 13 септември 2013 г. относно Кипър — Решение 2013/236/ЕС — Решение за изпълнение 2013/463/ЕС — Меморандум за разбирателство от 26 април 2013 г. относно специфичните условия на икономическата политика, сключен между Република Кипър и Европейския механизъм за стабилност — Компетентност на Общия съд — Допустимост — Изисквания за форма — Изчерпване на вътрешноправните средства за защита — Достатъчно съществено нарушение на правна норма, с която се предоставят права на частноправните субекти — Право на собственост — Оправдани правни очаквания — Равно третиране — Иск, частично предявен пред юрисдикция, която явно няма компетентност да го разгледа, частично явно недопустим и частично явно лишен от всякакво правно основание)	60

2023/C 35/75	Дело T-640/20: Определение на Общия съд от 22 ноември 2022 г. — Validity/Комисия (Жалба за отмяна — Достъп до документи — Регламент (ЕО) № 1049/2001 — Документи относно проект за покана за предложения, съфинансиран от FEDER — Документи с произход от държава членка — Частичен отказ за достъп — Оповестяване след подаването на жалбата — Отпадане на правния интерес — Частична липса на основание за произнасяне — Искане за изменение на жалбата — Частична недопустимост)	61
2023/C 35/76	Дело T-800/21: Определение на Общия съд от 22 ноември 2022 г. — Fieldpoint (Cyprus)/EUIPO (HYPERLIGHTOPTICS) (Марка на Европейския съюз — Заявка за словна марка на Европейския съюз „HYPERLIGHTOPTICS“ — Абсолютно основание за отказ — Описателен характер — Член 7, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕС) 2017/1001 — Равно третиране — Жалба, явно лишена от всякакво правно основание)	62
2023/C 35/77	Дело T-801/21: Определение на Общия съд от 22 ноември 2022 г. — Fieldpoint (Cyprus)/EUIPO (HYPERLIGHTEYEWEAR) (Марка на Европейския съюз — Заявка за словна марка на Европейския съюз „HYPERLIGHTEYEWEAR“ — Абсолютно основание за отказ — Описателен характер — Член 7, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕС) 2017/1001 — Равно третиране — Жалба, явно лишена от всякакво правно основание)	62
2023/C 35/78	Дело T-595/22: Жалба, подадена на 21 септември 2022 г. — Ferreira de Macedo Silva/Frontex	63
2023/C 35/79	Дело T-650/22: Жалба, подадена на 7 декември 2022 г. — Athlet/EUIPO — Heuver Bandengroothandel (ATHLET)	64
2023/C 35/80	Дело T-688/22: Жалба, подадена на 11 ноември 2022 г. — FOF/Комисия	64
2023/C 35/81	Дело T-691/22: Жалба, подадена на 12 ноември 2022 г. — Fontwell/Комисия	65
2023/C 35/82	Дело T-700/22: Жалба, подадена на 12 ноември 2022 г. — Mission/Комисия	65
2023/C 35/83	Дело T-705/22: Жалба, подадена на 13 ноември 2022 г. — Durie/Комисия	66
2023/C 35/84	Дело T-707/22: Жалба, подадена на 14 ноември 2022 г. — Ostrava/Комисия	66
2023/C 35/85	Дело T-708/22: Жалба, подадена на 14 ноември 2022 г. — White Pearl/Комисия	67
2023/C 35/86	Дело T-710/22: Жалба, подадена на 13 ноември 2022 г. — Starboard/Комисия	67
2023/C 35/87	Дело T-711/22: Жалба, подадена на 13 ноември 2022 г. — Caledonian/Комисия	68
2023/C 35/88	Дело T-712/22: Жалба, подадена на 13 ноември 2022 г. — Fuchinvest/Комисия	68
2023/C 35/89	Дело T-716/22: Жалба, подадена на 14 ноември 2022 г. — Administradora Fortaleza и др./Комисия	69
2023/C 35/90	Дело T-717/22: Жалба, подадена на 14 ноември 2022 г. — Newco/Комисия	69
2023/C 35/91	Дело T-721/22: Жалба, подадена на 15 ноември 2022 г. — Bourbon Offshore Interoil Shipping/Комисия	70
2023/C 35/92	Дело T-730/22: Жалба, подадена на 18 ноември 2022 г. — LG и др./Комисия	71
2023/C 35/93	Дело T-743/22: Жалба, подадена на 25 ноември 2022 г. — Мазепин/Съвет	71
2023/C 35/94	Дело T-751/22: Жалба, подадена на 1 декември 2022 г. — Mazzone/Парламент	72
2023/C 35/95	Дело T-752/22: Жалба, подадена на 1 декември 2022 г. — Ceravolo/Парламент	74
2023/C 35/96	Дело T-757/22: Жалба, подадена на 5 декември 2022 г. — Puma/EUIPO — Road Star Group (Footwear)	76
2023/C 35/97	Дело T-758/22: Жалба, подадена на 5 декември 2022 г. — Puma/EUIPO — Fujian Daocheng Electronic Commerce (Shoes)	77
2023/C 35/98	Дело T-763/22: Жалба, подадена на 7 декември 2022 г. — Кесаев/Съвет	78

2023/C 35/99	Дело T-764/22: Жалба, подадена на 8 декември 2022 г. — bet365 Group/EUIPO (bet365)	79
2023/C 35/100	Дело T-767/22: Жалба, подадена на 9 декември 2022 г. — Hoffmann/EUIPO — Moldex/Metric (Holex)	80
2023/C 35/101	Дело T-782/22: Жалба, подадена на 13 декември 2022 г. — Cogebi и Cogebi/Съвет	80
2023/C 35/102	Дело T-782/16: Определение на Общия съд от 30 ноември 2022 г. — Timberland Europe/Комисия	81
2023/C 35/103	Дело T-481/21: Определение на Общия съд от 1 декември 2022 г. — Foz/Съвет	81
2023/C 35/104	Дело T-150/22: Определение на Общия съд от 28 ноември 2022 г. — Lilly Drogerie/EUIPO — Lillydoo (LILLYDOO kids)	82

IV

*(Информация)*ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА
ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Последни публикации на Съда на Европейския съюз в *Официален вестник на Европейския съюз*
(2023/С 35/01)

Последна публикация

ОВ С 24, 23.1.2023 г.

Предишни публикации

ОВ С 15, 16.1.2023 г.

ОВ С 7, 9.1.2023 г.

ОВ С 482, 19.12.2022 г.

ОВ С 472, 12.12.2022 г.

ОВ С 463, 5.12.2022 г.

ОВ С 451, 28.11.2022 г.

Може да намерите тези текстове на адрес:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Становища)

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

СЪД

Решение на Съда (първи състав) от 1 декември 2022 г. (преюдициално запитване от Bundesfinanzhof — Германия) — Finanzamt Kiel/Norddeutsche Gesellschaft für Diakonie mbH

(Дело C-141/20) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Данък върху добавената стойност (ДДС) — Шеста директива 77/388/ЕИО — Член 4, параграф 4, втора алинея — Данъчнозадължени лица — Възможност за държавите членки да разглеждат като едно данъчнозадължено лице субектите, които, макар и юридически независими, са тясно обвързани помежду си от финансови, икономически и организационни връзки („ДДС група“) — Национална правна уредба, посочваща консолидиращото лице на ДДС група като единствено данъчнозадължено лице — Понятие за тясно обвързване във финансово отношение — Необходимост консолидиращото лице да разполага с мнозинство от правата на глас, освен с мажоритарно участие в капитала — Липса — Преценка на независимостта на икономически субект с оглед на стандартизирани критерии — Обхват)

(2023/C 35/02)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundesfinanzhof

Страни в главното производство

Жалбоподател: Finanzamt Kiel

Отговорник: Norddeutsche Gesellschaft für Diakonie mbH

Диспозитив

- 1) Член 4, параграф 4, втора алинея от Шеста директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите членки относно данъците върху оборота — обща система на данъка върху добавената стойност: единна данъчна основа, изменена с Директива 2000/65/ЕО на Съвета от 17 октомври 2000 г.,

трябва да се тълкува в смисъл, че:

допуска държава членка да определи като единствено данъчнозадължено лице на група, формирана от юридически независими субекти, които са тясно обвързани помежду си от финансови, икономически и организационни връзки, нейното консолидиращо лице, когато това лице е в състояние да наложи волята си на другите участващи в тази група субекти и при условие че това определяне не води до риск от данъчни загуби.

- 2) Член 4, параграф 4, втора алинея от Шеста директива 77/388, изменена с Директива 2000/65,

трябва да се тълкува в смисъл, че:

не допуска национална правна уредба, която поставя възможността даден субект да образува с предприятието на консолидиращото лице група, формирана от юридически независими субекти, които са тясно обвързани помежду си от финансови, икономически и организационни връзки, в зависимост от условието това лице да разполага в посочения субект освен с мажоритарно участие в неговия капитал и с мнозинство от правата на глас.

- 3) Член 4, параграф 4, втора алинея от Шеста директива 77/388, изменена с Директива 2000/65, във връзка с член 4 параграф 1, първа алинея от изменената Директива 77/388

трябва да се тълкува в смисъл, че:

не допуска държава членка да квалифицира, въз основа на типизиране, дадени субекти като зависими, когато тези субекти са интегрирани във финансово, икономическо и организационно отношение към консолидиращото лице на група, формирана от юридически независими субекти, които са тясно обвързани помежду си от финансови, икономически и организационни връзки.

(¹) ОВ С 222, 6.7.2020 г.

Решение на Съда (първи състав) от 1 декември 2022 г. (преюдициално запитване от Bundesfinanzhof — Германия) — Finanzamt T/S

(Дело C-269/20) (¹)

(Преюдициално запитване — Данък върху добавената стойност (ДДС) — Шеста директива 77/388/ЕИО — Член 4, параграф 4, втора алинея — Данъчнозадължени лица — Възможност за държавите членки да разглеждат като едно данъчнозадължено лице субектите, които, макар и юридически независими, са тясно обвързани помежду си от финансови, икономически и организационни връзки („ДДС група“) — Национална правна уредба, посочваща консолидиращото лице на ДДС група като единствено данъчнозадължено лице — Вътрешни доставки в рамките на ДДС групата — Член 6, параграф 2, буква б) — Безвъзмездни доставки на услуги — Понятие „цели, различни от икономическата дейност“)

(2023/C 35/03)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundesfinanzhof

Страни в главното производство

Жалбоподател: Finanzamt T

Ответник: S

Диспозитив

- 1) Член 4, параграф 4, втора алинея от Шеста директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите членки относно данъците върху оборота — обща система на данъка върху добавената стойност: единна данъчна основа, изменена с Директива 2000/65/ЕО на Съвета от 17 октомври 2000 г.,

трябва да се тълкува в смисъл, че:

допуска държава членка да определи като единствено данъчнозадължено лице на група, формирана от юридически независими субекти, които са тясно обвързани помежду си от финансови, икономически и организационни връзки, нейното консолидиращо лице, когато това лице е в състояние да наложи волята си на другите участващи в тази група субекти и при условие че това определяне не води до риск от данъчни загуби.

2) Правото на Съюза

трябва да се тълкува в смисъл, че:

в хипотезата на субект, който е единственото данъчнозадължено лице в група, формирана от юридически независими субекти, които са тясно обвързани помежду си от финансови, икономически и организационни връзки, и извършва, от една страна, икономическа дейност, за която е данъчнозадължено лице, и от друга страна, дейности в рамките на упражняване на властнически правомощия, за които не се счита за данъчнозадължено лице по данъка върху добавената стойност съгласно член 4, параграф 5 от Шеста директива, доставката от субект, който е част от тази група, на услуги във връзка с това упражняване на властнически правомощия, не трябва да се облага на основание член 6, параграф 2, първо изречение, буква б) от тази директива.

(¹) ОВ С 297, 7.9.2020 г.

Решение на Съда (голям състав) от 8 декември 2022 г. (преюдициално запитване от Bundesgerichtshof — Германия) — TU, RE/Google LLC

(Дело C-460/20) (¹)

(Преюдициално запитване — Защита на физическите лица във връзка с обработването на лични данни — Директива 95/46/ЕО — Член 12, буква б) — Член 14, първа алинея, буква а) — Регламент (ЕС) 2016/679 — Член 17, параграф 3, буква а): — Лице, което управлява интернет търсачка — Търсене по илето на лице — Показване в списъка с резултатите при търсене, на връзка, която насочва към статии, съдържащи информация, за която се твърди, че е неистинна — Визуализиране под формата на миниатюрни изображения (thumbnails) на снимки, илюстриращи тези статии в списъка с резултатите при търсене на изображения — Искане за премахване, подадено до лицето, което управлява интернет търсачката — Претегляне на основните права — Членове 7, 8, 11 и 16 от Хартата на основните права на Европейския съюз — Задължения и отговорности на лицето, което управлява интернет търсачката, що се отнася до обработването на искане за премахване от резултатите при търсене — Тежест на доказване за лицето, поискала премахването от резултатите при търсене)

(2023/С 35/04)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundesgerichtshof

Страни в главното производство

Жалбоподатели: TU, RE

Ответник: Google LLC

Диспозитив

- 1) Член 17, параграф 3, буква а) от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните)

следва да се тълкува в смисъл, че

при претеглянето между правата, посочени в членове 7 и 8 от Хартата, от една страна, и тези, посочени в член 11 от Хартата, от друга страна, което претегляне следва да се извърши за целите на разглеждането на отправено до лицето, което управлява интернет търсачка, искане за премахване от резултатите при търсене, което е относно заличаването от списъка с тези резултати на връзка, насочваща към съдържание, което включва твърдения, смятани за неистинни от подалото искането лице, посоченото премахване от резултатите при търсене следва да се извърши само при условие че на въпроса относно истинността на съдържанието, към което се препраща, е даден поне индикативен отговор в рамките на производство по иск, предявен от това лице срещу доставчика на съдържанието.

- 2) Член 12, буква б) и член 14, първа алинея, буква а) от Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 24 октомври 1995 година за защита на физическите лица при обработването на лични данни и за свободното движение на тези данни, както и член 17, параграф 3, буква а) от Регламент (ЕС) 2016/679

следва да се тълкуват в смисъл, че

при претеглянето между правата и интересите, което следва да се извърши между правата, посочени в членове 7 и 8 от Хартата, от една страна, и тези, посочени в член 11 от Хартата, от друга страна, което претегляне следва да се извърши за целите на разглеждането на отправено до лицето, което управлява интернет търсачка, искане за заличаване от резултатите при търсене на изображения, извършено въз основа на името на физическо лице, вследствие на което се визуализират негови снимки под формата на миниатюрни изображения, следва да се държи сметка за информативната стойност на тези снимки, независимо от контекста на тяхната публикация на интернет страницата, откъдето те са изтеглени, но като се вземе предвид всеки текстов елемент, който съпътства пряко визуализирането на тези снимки в резултатите при търсене и който може да предостави разяснения относно информативната стойност на тези снимки.

⁽¹⁾ ОВ С 443, 21.12.2020 г.

**Решение на Съда (шести състав) от 1 декември 2022 г. — Служба на Европейския съюз за
интелектуална собственост (EUIPO)/Guillaume Vincenti**

(Дело С-653/20 Р) ⁽¹⁾

*(Жалба — Публична служба — Длъжностни лица — Правилник за длъжностните лица на
Европейския съюз — Член 45, параграф 1 — Повишаване — Решение да не бъде повишено
длъжностно лице — Член 41, параграф 1 и параграф 2, буква а) от Хартата на основните права
на Европейския съюз — Право на изслушване — Задължение за мотивиране)*

(2023/С 35/05)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) (представители: A. Lukošiuūtė и K. Tóth, подпомагани от B. Wägenbaur, Rechtsanwalt)

Друга страна в производството: Guillaume Vincenti (представител: H. Tettenborn)

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 148, 26.4.2021 г.

Решение на Съда (голям състав) от 8 декември 2022 г. (преюдициално запитване от Grondwettelijk Hof — Белгия) — Orde van Vlaamse Balies, IG, Belgian Association of Tax Lawyers, CD, JU/Vlaamse Regering

(Дело C-694/20) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Административно сътрудничество в областта на данъчното облагане — Задължителен автоматичен обмен на информация, свързана с подлежащите на оповестяване трансгранични договорености — Директива 2011/16/ЕС, изменена с Директива (ЕС) 2018/822 — Член 8аб, параграф 5 — Валидност — Адвокатска тайна — Освобождаване на обвързани с професионална тайна адвокат посредник от задължението за оповестяване — Задължение на адвоката посредник да уведоми всеки друг посредник, който не е негов клиент, за задълженията му за оповестяване — Членове 7 и 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз)

(2023/С 35/06)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Grondwettelijk Hof

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Orde van Vlaamse Balies, IG, Belgian Association of Tax Lawyers, CD, JU

Ответник: Vlaamse Regering

Диспозитив

Член 8аб, параграф 5 от Директива 2011/16/ЕС на Съвета от 15 февруари 2011 година относно административното сътрудничество в областта на данъчното облагане и за отмяна на Директива 77/799/ЕИО, изменена с Директива (ЕС) 2018/822 на Съвета от 25 май 2018 г., е невалиден с оглед на член 7 от Хартата на основните права на Европейския съюз, доколкото неговото прилагане от държавите членки има за последица задължаването на адвоката, действащ като посредник по смисъла на член 3, точка 21 от тази изменена директива, да уведоми незабавно всеки друг посредник, който не е негов клиент, относно задълженията му за оповестяване съгласно член 8аб, параграф 6, когато посоченият адвокат е освободен от предвиденото в член 8аб, параграф 1 от изменената директива задължение за оповестяване поради професионалната тайна, с която е обвързан.

⁽¹⁾ ОВ С 128, 12.4.2021 г.

Решение на Съда (петти състав) от 8 декември 2022 г. (преюдициално запитване от Административен съд — Благоевград — България) — VS/Инспектор в Инспектората към Висшия съдебен съвет

(Дело C-180/21) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Защита на физическите лица във връзка с обработването на лични данни — Регламент (ЕС) 2016/679 — Членове 2, 4 и 6 — Приложимост на Регламент 2016/679 — Понятието „легитимен интерес“ — Понятието „задача от обществен интерес или при упражняването на официални правомощия“ — Директива (ЕС) 2016/680 — Членове 1, 3, 4, 6 и 9 — Законосъобразност на обработването на лични данни, събрани в контекста на разследването на престъпление — Последващо обработване на данни относно предполагаемия пострадад от престъпление за целите на привличането му като обвиняем — Понятие за цел, различна от целта, за която личните данни са събрани — Данни, използвани от прокуратурата на държава членка за целите на защитата ѝ срещу иск за отговорност на държавата за вреди)

(2023/С 35/07)

Език на производството: български

Запитваща юрисдикция

Административен съд — Благоевград

Страни в главното производство

Жалбоподател: VS

Ответник: Инспектор в Инспектората към Висшия съдебен съвет

При участието на: Териториално отделение — Петрич към Районна прокуратура — Благоевград

Диспозитив

- 1) Член 1, параграф 1 във връзка с член 4, параграф 2 и член 6 от Директива (ЕС) 2016/680 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни от компетентните органи за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наказания и относно свободното движение на такива данни, и за отмяна на Рамково решение 2008/977/ПВР на Съвета

трябва да се тълкува в смисъл, че:

обработването на лични данни е за цел, различна от тази, за която данните са събрани, когато събирането на такива данни е извършено за целите на разкриването и разследването на престъпление, докато посоченото обработване е осъществено за целите на наказателното преследване на определено лице след извършено разследване, независимо от обстоятелството, че към момента на събирането това лице е било считано за пострадало от престъплението. Такова обработване е разрешено по силата на член 4, параграф 2 от тази директива, стига да отговаря на предвидените в тази разпоредба условия.

- 2) Член 3, точка 8 и член 9, параграфи 1 и 2 от Директива 2016/680, както и член 2, параграфи 1 и 2 от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните)

трябва да се тълкуват в смисъл, че:

този регламент е приложим към обработването на лични данни, извършвано от прокуратурата на държава членка, за да упражни правото си на защита в производство по иск за отговорност на държавата за вреди, когато, от една страна, тя съобщава на компетентния съд за наличието на преписки относно физическо лице, страна в това производство, образувани за целите по член 1, параграф 1 от Директива 2016/680, и от друга страна, тя представя тези преписки пред посочения съд.

- 3) Член 6, параграф 1 от Регламент 2016/679

трябва да се тълкува в смисъл, че:

когато иск за отговорност на държавата за вреди се основава на твърдени нарушения на прокуратурата при изпълнението на нейните задачи в областта на наказателното право, такова обработване на лични данни може да се счита за законосъобразно, ако е необходимо за изпълнението на задача от обществен интерес (по смисъла на член 6, параграф 1, първа алинея, буква д) от този регламент), свързана със защита на правните и имуществените интереси на държавата и поверена на прокуратурата в рамките на това производство въз основа на националното право, стига посоченото обработване на лични данни да отговаря на всички приложими изисквания съгласно посочения регламент.

(¹) ОВ С 206, 31.5.2021 г.

Решение на Съда (осми състав) от 8 декември 2022 г. (преюдициално запитване от
Verwaltungsgerichtshof — Австрия) — Luxury Trust Automobil GmbH/Finanzamt Österreich

(Дело C-247/21) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Данък върху добавената стойност (ДДС) — Директива
2006/112/ЕО — Член 42, буква а) — Член 197, параграф 1, буква в) — Член 226, параграф 11а —
Член 141 — Освобождаване — Тристранна операция — Определяне на крайния получател на
доставката като лице — платец на ДДС — Фактури — Отбелязване „обратно начисляване“ —
Задължителен характер — Пропуск да се направи такова отбелязване във фактурата —
Коригиране на фактурата със задна дата)

(2023/С 35/08)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Verwaltungsgerichtshof

Страни в главното производство

Жалбоподател: Luxury Trust Automobil GmbH

Ответник: Finanzamt Österreich

Диспозитив

- 1) Член 42, буква а) във връзка с член 197, параграф 1, буква в) от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност, изменена с Директива 2010/45/ЕС на Съвета от 13 юли 2010 г.,

трябва да се тълкува в смисъл, че:

крайният придобивач в тристранна операция не е бил надлежно определен като лицето — платец на данъка върху добавената стойност (ДДС), когато издадената от междинния придобивач фактура не съдържа посоченото в член 226, точка 11а от изменената Директива 2006/112 отбелязване „обратно начисляване“.

- 2) Член 226, точка 11а от Директива 2006/112, изменена с Директива 2010/45,

трябва да се тълкува в смисъл, че:

пропусъкът да се направи във фактурата изискваното в тази разпоредба отбелязване „обратно начисляване“, не може впоследствие да бъде коригиран чрез добавяне на уточнението, че фактурата се отнася до вътреобщностна тристранна операция и че данъчното задължение преминава върху получателя на доставката.

⁽¹⁾ ОВ С 263, 5.7.2022 г.

Решение на Съда (трети състав) от 8 декември 2022 г. (преюдициално запитване от Софийски градски съд — България) — наказателно производство срещу ХЯ, ИП, ДД, ЗИ, СС

(Дело C-348/21) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Съдебно сътрудничество по наказателноправни въпроси — Директива (ЕС) 2016/343 — Укрепване на някои аспекти на презумпцията за невиновност и на правото на лицата да присъстват на съдебния процес в наказателното производство — Член 8, параграф 1 — Право на обвиняем да присъства на съдебния процес срещу него — Член 47, втора алинея и член 48, параграф 2 от Хартата на основните права на Европейския съюз — Право на справедлив съдебен процес и право на защита — Разпит на свидетели на обвинението в отсъствието на обвиняемия и на неговия адвокат в досъдебната фаза на наказателното производство — Невъзможност да се разпитат свидетелите на обвинението в съдебната фаза на това производство — Национална правна уредба, която позволява на наказателен съд да основе съдебния си акт на предишни показания на посочените свидетели)

(2023/C 35/09)

Език на производството: български

Запитваща юрисдикция

Софийски градски съд

Страни в главното производство

ХЯ, ИП, ДД, ЗИ, СС

при участието на: Специализирана прокуратура

Диспозитив

Член 8, параграф 1 от Директива (ЕС) 2016/343 на Европейския парламент и на Съвета от 9 март 2016 година относно укрепването на някои аспекти на презумпцията за невиновност и на правото на лицата да присъстват на съдебния процес в наказателното производство във връзка с член 47, втора алинея и член 48, параграф 2 от Хартата на основните права на Европейския съюз

трябва да се тълкува в смисъл, че:

не допуска прилагането на национална правна уредба, която позволява на национален съд, когато не е възможно да разпита свидетел на обвинението в съдебната фаза на наказателното производство, да основе решението си относно вината или невиновността на обвиняемия на показанията на посочения свидетел, получени при разпит, проведен пред съдия в досъдебната фаза на това производство, но без участието на обвиняемия или на неговия адвокат, освен ако е налице уважителна причина за невявяването на свидетеля в съдебната фаза на наказателното производство, показанията на този свидетел не са единственото или определящото основание за осъждането на обвиняемия и съществуват достатъчно компенсирани фактори, за да се неутрализират трудностите, причинени на обвиняемия и на неговия адвокат поради вземането предвид на посочените показания.

⁽¹⁾ ОВ С 338, 23.8.2021 г.

Решение на Съда (осми състав) от 1 декември 2022 г. (преюдициално запитване от Landgericht München I — Германия) — DOMUS-Software-AG/Marc Braschoß Immobilien GmbH

(Дело C-370/21) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Директива 2011/7/ЕС — Борба със забавянето на плащане по търговските сделки — Обезщетение за разноските по събиране, направени от кредитора в случай на забава на плащане от страна на длъжник — Член 6 — Минимална фиксирана сума от 40 EUR — Забава на няколко плащания, представляващи възнаграждение за периодични доставки на стоки или услуги, извършени в изпълнение на един и същ договор)

(2023/C 35/10)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Landgericht München I

Страни в главното производство

Ищец: DOMUS-Software-AG

Ответник: Marc Braschoß Immobilien GmbH

Диспозитив

Член 6, параграф 1 от Директива 2011/7/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 2011 година относно борбата със забавяне на плащането по търговски сделки във връзка с член 3 от тази директива

трябва да се тълкува в смисъл, че:

когато един и същ договор предвижда периодични доставки на стоки или услуги, всяка от които трябва да бъде платена в определен срок, минималната фиксирана сума от 40 EUR, представляваща обезщетение за разносните по събиране, се дължи на кредитора за всяко просрочено плащане.

(¹) ОВ С 349, 30.8.2021 г.

Решение на Съда (седми състав) от 8 декември 2022 г. (преюдициално запитване от
Bundesfinanzgericht — Австрия) — P GmbH/Finanzamt Österreich

(Дело С-378/21) (¹)

(Преюдициално запитване — Хармонизация на данъчните законодателства — Обща система на данъка върху добавената стойност (ДДС) — Директива 2006/112/ЕО — Член 203 — Кorigиране на декларацията по ДДС — Получатели на услуги, които не могат да претендират право на приспадане — Липса на риск от загуба на данъчни приходи)

(2023/С 35/11)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundesfinanzgericht

Страни в главното производство

Жалбоподател: P GmbH

Ответник: Finanzamt Österreich

Диспозитив

Член 203 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност, изменена с Директива (ЕС) 2016/1065 на Съвета от 27 юни 2016 г.,

трябва да се тълкува в смисъл, че:

данъчнозадължено лице, което е предоставило услуга и е посочило в издадената от него фактура размер на данък върху добавената стойност (ДДС), изчислен въз основа на неправилна ставка, не дължи съгласно тази разпоредба неправилно фактурираната част от ДДС, когато не съществува никакъв риск от загуба на данъчни приходи, тъй като получателите на посочената услуга са изключително крайни потребители, които не се ползват от право на приспадане на платения по получени доставки ДДС.

(¹) ОВ С 349, 30.8.2021 г.

Решение на Съда (седми състав) от 1 декември 2022 г. (преюдициално запитване от Върховен административен съд — България) — ДЕЛИД ЕООД/Изпълнителен директор на държавен фонд „Земеделие“

(Дело C-409/21) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Обща селскостопанска политика (ОСП) — Финансиране от Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони (ЕЗФРСР) — Регламент (ЕС) 1305/2013 — Инвестиционно подпомагане — Национална правна уредба, която обвързва предоставянето на подпомагането с изпълнението на условието кандидатът да представи удостоверение за регистрация на животновъден обект на свое име и да докаже, че производственият обем на неговото земеделско стопанство е не по-малко от равностойността на 8 000 EUR)

(2023/C 35/12)

Език на производството: български

Запитваща юрисдикция

Върховен административен съд

Страни в главното производство

Жалбоподател: ДЕЛИД ЕООД

Ответник: Изпълнителен директор на държавен фонд „Земеделие“

Диспозитив

1) Член 17 от Регламент (ЕС) № 1305/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 17 декември 2013 година относно подпомагане на развитието на селските райони от Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони (ЕЗФРСР) и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1698/2005 на Съвета, изменен с Регламент (ЕС) 2017/2393 на Европейския парламент и на Съвета от 13 декември 2017 г.,

следва да се тълкува в смисъл, че:

допуска национална правна уредба, която обвързва предоставянето на посоченото в тази разпоредба подпомагане с изпълнението на условието кандидатът да представи удостоверение за регистрация на животновъден обект на негово име.

2) Член 17 от Регламент № 1305/2013, изменен с Регламент 2017/2393,

следва да се тълкува в смисъл, че:

допуска национална правна уредба, която обвързва предоставянето на посоченото в тази разпоредба подпомагане с изпълнението на условието кандидатът да докаже, че към датата на подаване на неговото заявление производственият обем на земеделското му стопанство е не по-малко от равностойността на 8 000 EUR.

⁽¹⁾ ОВ С 401, 4.10.2021 г.

Решение на Съда (осми състав) от 1 декември 2022 г. (преюдициално запитване от Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w Warszawie — Полша) — X sp. z o.o., sp. k./Z

(Дело C-419/21) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Директива 2011/7/ЕС — Борба със забавянето на плащане по търговските сделки — Член 2, точка 1 — Понятие „търговски сделки“ — Обезщетение за разносните по събиране, направени от кредитора в случай на забава на плащане от страна на длъжника — Член 6 — Минимална фиксирана сума от 40 EUR — Забава на няколко плащания, представляващи възнаграждение за доставки на стоки или услуги, извършени в изпълнение на един и същ договор)

(2023/С 35/13)

Език на производството: полски

Запитваща юрисдикция

Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w Warszawie

Страни в главното производство

Ищец: X sp. z o.o., sp. k.

Ответник: Z

Диспозитив

- 1) Член 2, точка 1 от Директива 2011/7/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 2011 година относно борбата със забавяне на плащането по търговски сделки

трябва да се тълкува в смисъл, че:

съдържащото се в него понятие „търговски сделки“ обхваща всяка от последователните доставки на стоки или услуги, извършени в изпълнение на един и същ договор.

- 2) Член 6, параграф 1 от Директива 2011/7 във връзка с член 4 от тази директива

трябва да се тълкува в смисъл, че:

когато един и същ договор предвижда последователни доставки на стоки или услуги, всяка от които трябва да бъде платена в определен срок, минималната фиксирана сума от 40 EUR, представляваща обезщетение за разносните по събиране, се дължи на кредитора за всяко просрочено плащане.

⁽¹⁾ ОВ С 490, 6.12.2021 г.

Решение на Съда (десети състав) от 1 декември 2022 г. (преюдициално запитване от Fővárosi Törvényszék — Унгария) — Aquila Part Prod Com S.A./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Дело C-512/21) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Данъчни въпроси — Обща система на данъка върху добавената стойност (ДДС) — Директива 2006/112/ЕО — Член 168 — Право на приспадане на ДДС — Принципи на данъчна неутралност, на ефективност и на пропорционалност — Измама — Доказване — Задължение за полагане на дължила грижа от данъчнозадълженото лице — Вземане в предвид на неизпълнение на задълженията, произтичащи от националните разпоредби и от правото на Съюза относно безопасността на хранителната верига — Поръчка, възложена от данъчнозадълженото лице на трето лице за извършване на облагаеми сделки — Харта на основните права на Европейския съюз — Член 47 — Право на справедлив съдебен процес)

(2023/С 35/14)

Език на производството: унгарски

Запитваща юрисдикция

Fővárosi Törvényszék

Страни в главното производство

Жалбоподател: Aquila Part Prod Com S.A

Ответник: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Диспозитив

1) Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност

трябва да се тълкува в смисъл, че:

- когато данъчният орган възнамерява да откаже да признае на данъчнозадължено лице правото на приспадане на данъка върху добавената стойност (ДДС), платен по получени доставки, на основание, че данъчнозадълженото лице е участвало във верижна измама с ДДС, Директивата не допуска този данъчен орган само да установи, че сделката е част от верижно-кръгово фактуриране.
- посоченият данъчен орган трябва, от една страна, да определи точно елементите на фактическия състав на измамата и да докаже измамните действия, и от друга страна, да докаже, че данъчнозадълженото лице е участвало активно в тази измама или че е знаело или е трябвало да знае, че сделката, с която обосновава това право, е част от посочената измама, като това не означава непременно да се идентифицират всички участници в измамата и съответните им действия.

2) Директива 2006/112/ЕО

трябва да се тълкува в смисъл, че:

- когато данъчният орган се позовава на активно участие на данъчнозадълженото лице в измама с данък върху добавената стойност, за да откаже да признае право на приспадане, тя допуска този данъчен орган допълнително или субсидиарно да основе отказа на доказателства, които не установяват такова участие, а факта, че ако беше положило цялата дължима грижа, данъчнозадълженото лице е могло да знае, че съответната сделка е част от такава измама,
- сам по себе си фактът, че членовете на веригата от доставки, част от която е тази сделка, са се познавали, не е достатъчен, за да се установи участието на данъчнозадълженото лице в измамата.

3) Директива 2006/112 във връзка с принципа на пропорционалност

трябва да се тълкува в смисъл, че:

- че когато съществуват данни, даващи основание да се подозира наличието на нередности или измама, тя допуска от данъчнозадълженото лице да се изисква да положи по-голяма дължима грижа, за да се увери, че осъществяваната от него сделка не води до участието му в измама,
- от него обаче не може да се изисква да извършва комплексни и задълбочени проверки като проверките, които могат да бъдат извършвани от данъчната администрация,
- националната юрисдикция следва да прецени дали с оглед на всички обстоятелства по конкретния случай данъчнозадълженото лице е положило достатъчна грижа и е взело мерките, които разумно могат да бъдат изисквани от него при тези обстоятелства.

4) Директива 2006/112/ЕО

трябва да се тълкува в смисъл, че:

- не допуска данъчният орган да откаже да признае на данъчнозадължено лице да упражни правото на приспадане на данъка върху добавената стойност (ДДС), само на основание, че то не е изпълнило задълженията, произтичащи от националните разпоредби или от правото на Съюза относно безопасността на хранителната верига,

— неспазването на тези задължения може обаче да представлява обстоятелство, което наред с други може да бъде взето предвид от данъчния орган, за да се установи както наличието на измама с ДДС, така и участието на посоченото данъчнозадължено лице в нея, дори при липсата на предварително решение на административния орган, компетентен да установи това нарушение.

5) Правото на справедлив съдебен процес, закрепено в член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз,

трябва да се тълкува в смисъл, че:

допуска юрисдикцията, сезирана с жалба срещу акта на данъчния орган, да вземе предвид като доказателство за наличието на измама с данък върху добавената стойност или за участието на данъчнозадълженото лице в нея неизпълнение на посочените задължения, ако това доказателство може да бъде оспорено и разисквано пред нея при условията на състезателност.

6) Директива 2006/112 и принципът на данъчна неутралност

трябва да се тълкуват в смисъл, че:

допускат данъчна практика, при която, за да се откаже да се признае на данъчнозадължено лице правото на приспадане на основание, че то е участвало в измама с данъка върху добавената стойност, се взема предвид обстоятелството, че законният представител на довереника на данъчнозадълженото лице е знаел за действията, осъществяващи състава на измамата, независимо от приложимите национални разпоредби, уреждащи поръчката и клаузите на сключения в случая договор за поръчка.

⁽¹⁾ ОВ С 471, 22.11.2021 г.

**Решение на Съда (десети състав) от 1 декември 2022 г. (преюдициално запитване от
Verwaltungsgericht Wiesbaden — Германия) — BU/Bundesrepublik Deutschland**

(Дело C-564/21) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Основни права — Право на ефективни правни средства за защита — Член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз — Политика относно убежището — Директива 2013/32/ЕС — Член 11, параграф 1, член 23, параграф 1 и член 46, параграфи 1 и 3 — Достъп до информацията, събрана в досието на кандидата — Досие в пълен обем — Метаданни — Предоставяне на досието под формата на отделни неструктурирани електронни файлове — Съобщаване в писмена форма — Дигитализирано копие на саморъчно подписаното решение — Съхраняване на електронното досие без архивиране на хартиеното досие)

(2023/С 35/15)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Verwaltungsgericht Wiesbaden

Страни в главното производство

Жалбоподател: BU

Ответник: Bundesrepublik Deutschland

Диспозитив

1) Член 23, параграф 1 и член 46, параграфи 1 и 3 от Директива 2013/32/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 година относно общите процедури за предоставяне и отнемане на международна закрила във връзка с член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз

трябва да се тълкуват в смисъл, че:

допускат национална административна практика, съгласно която административният орган, който се е произнесъл по молба за международна закрила, предоставя на представителя на кандидата копие от свързаното с тази молба електронно досие под формата на набор от отделни файлове във формат PDF (Portable Document Format), без последователно номерирани страници и чиято структура може да бъде визуализирана посредством безплатен и свободно достъпен в интернет софтуер, стига, от една страна, този начин на предоставяне на досието да гарантира достъп до цялата събрана в него релевантна за защитата на кандидата информация, въз основа на която е взето решението по молбата, и от друга, посоченият начин на предоставяне на досието да гарантира възможно най-точно представяне на структурата и на хронологията му, освен в случаите, в които с оглед на цели от общ интерес не е допустимо определена информация да бъде разкрита пред представителя на кандидата.

2) Член 11, параграф 1 от Директива 2013/32

трябва да се тълкува в смисъл, че:

не е необходимо върху решението по молба за международна закрила да е положен саморъчният подпис на служителя в компетентния орган, който е взел това решение, за да се приеме, че решението е постановено в писмена форма по смисъла на тази разпоредба.

(¹) ОВ С 11, 10.1.2022 г.

Решение на Съда (осми състав) от 1 декември 2022 г. (преюдициално запитване от Bayerisches Verwaltungsgericht Ansbach — Германия) — LSI — Germany GmbH/Freistaat Bayern

(Дело C-595/21) (¹)

(Преюдициално запитване — Защита на потребителите — Предоставяне на информация за храните на потребителите — Регламент (ЕС) 1169/2011 — Член 17 и част А, точка 4 от приложение VI — „Наименование на храната“ — „Наименование на продукта“ — Задължителни данни върху етикета на храните — Компонент или съставка, използван/а за пълна или частична замяна на компонент или съставка, който/която потребителите очакват да бъде обичайно използван/а в дадена храна)

(2023/C 35/16)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bayerisches Verwaltungsgericht Ansbach

Страни в главното производство

Жалбоподател: LSI — Germany GmbH

Ответник: Freistaat Bayern

Диспозитив

Разпоредбите на член 17, параграфи 1, 4 и 5 във връзка с част А, точка 4 от приложение VI към Регламент (ЕС) № 1169/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2011 година за предоставянето на информация за храните на потребителите, за изменение на регламенти (ЕО) № 1924/2006 и (ЕО) № 1925/2006 на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директива 87/250/ЕИО на Комисията, Директива 90/496/ЕИО на Съвета, Директива 1999/10/ЕО на Комисията, Директива 2000/13/ЕО на Европейския парламент и на Съвета, директиви 2002/67/ЕО и 2008/5/ЕО на Комисията и на Регламент (ЕО) № 608/2004 на Комисията

трябва да се тълкуват в смисъл, че:

изразът „наименование на продукта“, съдържащ се в част А, точка 4 от приложение VI, няма самостоятелно значение, различно от това на израза „наименование на храната“ по смисъла на член 17, параграф 1 от този регламент, така че специалните изисквания в областта на етикетването, предвидени в част А, точка 4 от въпросното приложение VI, не се прилагат към „запазената като интелектуална собственост марка“, „търговското наименование“ или „популярното наименование“, посочени в член 17, параграф 4 от посочения регламент.

(¹) ОВ С 502, 13.12.2021 г.

Решение на Съда (девети състав) от 8 декември 2022 г. (преюдициално запитване от Cour de cassation — Франция) — QE/Caisse régionale de Crédit mutuel de Loire-Atlantique et du Centre Ouest

(Дело C-600/21) (¹)

(Преюдициално запитване — Защита на потребителите — Неравноправни клаузи в потребителските договори — Директива 93/13/ЕИО — Член 3, параграф 1 — Член 4 — Критерии за преценка на неравноправния характер на клауза — Клауза за предсрочна изискуемост на кредит — Предвидено в договор освобождаване от задължението за отправяне на покана за изпълнение)

(2023/С 35/17)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Cour de cassation

Страни в главното производство

Ищец: QE

Ответник: Caisse régionale de Crédit mutuel de Loire-Atlantique et du Centre Ouest

Диспозитив

1) Решение от 26 януари 2017 г., Banco Primus (C-421/14, EU:C:2017:60), трябва да се тълкува в смисъл, че изведените от него критерии за преценка на неравноправния характер на договорна клауза по смисъла на член 3, параграф 1 от Директива 93/13/ЕИО на Съвета от 5 април 1993 година относно неравноправните клаузи в потребителските договори, и по-специално на значителната неравнопоставеност между правата и задълженията на страните по договора, която тази клауза създава в ущърб на потребителя, не могат да се считат нито за кумулативни, нито за алтернативни, а за част от всички обстоятелства, довели до сключването на съответния договор, които националният съд трябва да разгледа, за да прецени дали дадена договорна клауза е неравноправна по смисъла на член 3, параграф 1 от Директива 93/13.

2) Член 3, параграф 1 и член 4 от Директива 93/13

трябва да се тълкуват в смисъл, че:

закъснение от повече от 30 дни на плащането на вноса по кредит по принцип може — с оглед на срока и продължителността на кредита — да представлява само по себе си достатъчно тежко неизпълнение на договора за кредит по смисъла на решение от 26 януари 2017 г., Banco Primus (C-421/14, EU:C:2017:60).

3) Член 3, параграф 1 и член 4 от Директива 93/13

трябва да се тълкуват в смисъл, че:

без да се засяга приложимостта на член 4, параграф 2 от тази директива, тези разпоредби не допускат страните по договор за кредит да предвидят в този договор клауза, която изрично и недвусмислено предвижда автоматична предсрочна изискуемост на кредита в случай на просрочване на плащането на вноса над определен срок, при положение че тази клауза не е била индивидуално договорена и създава в ущърб на потребителя значителна неравноправност между правата и задълженията на страните, произтичащи от договора.

(¹) ОВ С 502, 13.12.2021 г.

Решение на Съда (девети състав) от 8 декември 2022 г. (преюдициално запитване от Oberster Gerichtshof — Австрия) — VB/GUPFINGER Einrichtungsstudio GmbH

(Дело C-625/21) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Директива 93/13/ЕИО — Неравноправни клаузи в потребителските договори — Незаконно прекратяване на договор от потребителя — Обявена за неравноправна клауза, която определя правото на търговеца за обезщетяване на вреди — Прилагане на диспозитивни национални разпоредби)

(2023/C 35/18)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Oberster Gerichtshof

Страни в главното производство

Жалбоподател: VB

Ответник: GUPFINGER Einrichtungsstudio GmbH

Диспозитив

Член 6, параграф 1 и член 7, параграф 1 от Директива 93/13/ЕИО на Съвета от 5 април 1993 година относно неравноправните клаузи в потребителските договори,

трябва да се тълкуват в смисъл, че:

когато клауза за обезщетение в договор за продажба е обявена за неравноправна, и следователно за недействителна, и посоченият договор може да продължи да се изпълнява без тази клауза, не допускат търговецът, наложил клаузата, да може в рамките на основан изключително на диспозитивна разпоредба на националното облигационно право иск за обезщетение да изисква обезщетяване на вредата му, както е предвидено в тази разпоредба, която би била приложима при липса на посочената клауза.

⁽¹⁾ ОВ С 37, 24.1.2022 г.

Решение на Съда (осми състав) от 8 декември 2022 г. (преюдициално запитване от Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg — Люксембург) — GV/Caisse nationale d'assurance pension

(Дело C-731/21) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Свободно движение на хора — Член 45 ДФЕС — Работници — Регламент (ЕС) 492/2011 — Член 7, параграфи 1 и 2 — Равно третиране — Социални предимства — Наследствена пенсия — Регистрирани партньори — Национална правна уредба, която обвързва отпускането на наследствена пенсия с вписването в националния регистър на партньорство, надлежно сключено и вписано в друга държава членка)

(2023/C 35/19)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg

Страни в главното производство

Жалбоподател: GV

Ответник: Caisse nationale d'assurance pension

Диспозитив

Член 45 ДФЕС и член 7 от Регламент (ЕС) № 492/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 5 април 2011 година относно свободното движение на работници в Съюза, изменен с Регламент (ЕС) 2016/589 на Европейския парламент и на Съвета от 13 април 2016 г.,

трябва да се тълкуват в смисъл, че

не допускат правна уредба на приемаща държава членка, съгласно която отпускането на наследствена пенсия на преживелия партньор от надлежно сключено и вписано в друга държава членка партньорство, дължима поради упражняваната от починалия партньор професионална дейност в първата държава членка, е обвързано с условието партньорството преди това да е вписано във воден от посочената държава регистър.

(¹) ОВ С 73, 14.2.2022 г.

Решение на Съда (десети състав) от 8 декември 2022 г. (преюдициално запитване от Administratīvā rajona tiesa — Латвия) — AAS „BTA Baltic Insurance Company“/Iepirkumu uzraudzības birojs, Tieslietu ministrija

(Дело C-769/21) (¹)

(Преюдициално запитване — Обществени поръчки — Директива 2014/24/ЕС — Член 18, параграф 1 — Принципи на равно третиране, на прозрачност и на пропорционалност — Решение за прекратяване на процедура за възлагане на обществена поръчка — Оферти, които са представени отделно от двама оференти, спадащи към един и същ икономически субект, и представляват двете икономически най-изгодни оферти — Отказ на спечелилия оферент да сключи договора за обществена поръчка — Решение, с което възлагащият орган отхвърля офертата на следващия оферент, прекратява процедурата и открива нова процедура за възлагане на обществена поръчка)

(2023/C 35/20)

Език на производството: латвийски

Запитваща юрисдикция

Administratīvā rajona tiesa

Страни в главното производство

Жалбоподател: AAS „BTA Baltic Insurance Company“

Ответници: Iepirkumu uzraudzības birojs, Tieslietu ministrija

Диспозитив

Принципът на пропорционалност по смисъла на член 18, параграф 1 от Директива 2014/24/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 февруари 2014 година за обществените поръчки и за отмяна на Директива 2004/18/ЕО

трябва да се тълкува в смисъл, че:

не допуска национална правна уредба, която задължава възлагащия орган да прекрати процедура за възлагане на обществена поръчка, когато в случай на оттегляне на оферента, който е избран първоначално, тъй като е подал икономически най-изгодната оферта, оферентът, подал следващата икономически най-изгодна оферта, образува с първоначално избрания оферент единен икономически субект.

(¹) ОВ С 84, 21.2.2022 г.

Решение на Съда (първи състав) от 8 декември 2022 г. (преюдициално запитване от Rechtbank Amsterdam — Нидерландия) — Изпълнение на европейска заповед за арест, издадена за СЈ

(Дело C-492/22 PPU) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Спешно преюдициално производство — Съдебно сътрудничество по наказателноправни въпроси — Европейска заповед за арест — Рамково решение 2002/584/ПВР — Член 6, параграф 2 — Определяне на компетентните съдебни органи — Решение за отлагане на предаването, взето от орган, който няма качеството на изпълняващ съдебен орган — Член 23 — Изтичане на сроковете за предаване — Последници — Член 12 и член 24, параграф 1 — Продължаване на задържането на издирваното лице за целите на наказателно преследване в изпълняващата държава членка — Членове 6, 47 и 48 от Хартата на основните права на Европейския съюз — Право на обвиняемия да се яви лично на съдебния процес)

(2023/C 35/21)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Rechtbank Amsterdam

Страни в главното производство

Жалбоподател: СЈ

Диспозитив

- 1) Член 24, параграф 1 от Рамково решение 2002/584/ПВР на Съвета от 13 юни 2002 година относно европейската заповед за арест и процедурите за предаване между държавите членки, изменено с Рамково решение 2009/299/ПВР на Съвета от 26 февруари 2009 г.,

трябва да се тълкува в смисъл, че:

решението за отлагане на предаването, посочено в тази разпоредба, представлява решение относно изпълнението на европейска заповед за арест, което съгласно член 6, параграф 2 от това рамково решение трябва да се вземе от изпълняващия съдебен орган. Когато такова решение не е прието от този орган и предвидените в член 23, параграфи 2—4 от посоченото рамково решение срокове са изтекли, лицето, за което е издадена европейската заповед за арест, трябва да бъде освободено съобразно член 23, параграф 5 от същото рамково решение.

- 2) Член 12 и член 24, параграф 1 от Рамково решение 2002/584, изменено с Рамково решение 2009/299, във връзка с член 6 от Хартата на основните права на Европейския съюз,

трябва да се тълкуват в смисъл, че:

допускат лицето, за което е издадена европейска заповед за арест, и предаването на което на органите на издаващата държава членка е отложено за целите на наказателно преследване, започнало срещу него в изпълняващата държава членка, да остане задържано в последната въз основа на европейската заповед за арест, докато се провежда съответното наказателно преследване.

- 3) Член 24, параграф 1 от Рамково решение 2002/584, изменено с Рамково решение 2009/299, във връзка с член 47, втора и трета алинея и член 48, параграф 2 от Хартата на основните права,

трябва да се тълкува в смисъл, че:

допуска предаването на лицето, за което е издадена европейска заповед за арест, да бъде отложено за целите на наказателно преследване, започнало срещу него в изпълняващата държава членка, единствено защото това лице не се е отказало от правото си да се яви лично пред юрисдикциите, сезирани в рамките на това наказателно преследване.

⁽¹⁾ ОВ С 368, 26.9.2022 г.

Определение на Съда (шести състав) от 15 декември 2022 г. (преюдициално запитване от Consiglio di Stato — Италия) — Centro Petroli Roma Srl/Agenzia delle Dogane e dei Monopoli

(Дело C-597/21) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Членове 53 и 99 от Процедурния правилник на Съда — Член 267 ДФЕС — Обхват на задължението на националните юрисдикции, действащи като последна инстанция, да отправят преюдициално запитване — Изключения от това задължение — Критерии — Ситуации, в които правилното прилагане на правото на Съюза е толкова очевидно, че не остава място за никакво разумно съмнение — Условие за националната юрисдикция, действаща като последна инстанция, да се убеди, че отговорът е също толкова очевиден за другите юрисдикции от последна инстанция на държавите членки и за Съда)

(2023/C 35/22)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Consiglio di Stato

Страни в главното производство

Жалбоподател: Centro Petroli Roma Srl

Отговорник: Agenzia delle Dogane e dei Monopoli

Диспозитив

Член 267 ДФЕС трябва да се тълкува в смисъл, че национална юрисдикция, чиито решения не подлежат на обжалване съгласно вътрешното право, може да не отнесе до Съда въпрос за тълкуване на правото на Съюза, а да го реши на своя отговорност, когато правилното тълкуване на правото на Съюза е толкова очевидно, че не остава място за никакво разумно съмнение. Съществуването на такава възможност следва да бъде преценявано с оглед на специфичните характеристики на правото на Съюза, особените трудности при неговото тълкуване и риска от различия в съдебната практика в рамките на Европейския съюз.

Тази национална юрисдикция не е задължена да докаже обстойно, че направеното от другите национални юрисдикции на държавите членки, действащи като последна инстанция, и от Съда тълкуване ще бъде същото, но трябва да си е изградила — вследствие на преценка, която отчита тези елементи — убеждението, че отговорът е също толкова очевиден за тези други национални юрисдикции и за Съда.

⁽¹⁾ Дата на постъпване в Съда: 27.9.2021 г.

Определение на Съда (девети състав) от 18 ноември 2022 г. (преюдициално запитване от Sąd Rejonowy dla Warszawy — Śródmieście w Warszawie — Полша) — TD, SD/mBank S.A.

(Дело C-138/22) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Член 53, параграф 2 от Процедурния правилник на Съда — Неравноправни клаузи в потребителските договори — Ипотечен кредит, индексиран спрямо чуждестранна валута — Неравноправни клаузи — Недействителност на договора поради включването на неравноправни клаузи или на клаузи, които противоречат на закона — Избор от потребителя — Тълкуване на националното право — Явна липса на компетентност)

(2023/C 35/23)

Език на производството: полски

Запитваща юрисдикция

Sąd Rejonowy dla Warszawy — Śródmieście w Warszawie

Страни в главното производство

Ищци: TD, SD

Ответник: mBank S.A.

Диспозитив

Съдът на Европейския съюз явно няма компетентност да се произнесе по поставения преюдициален въпрос от Sąd Rejonowy dla Warszawy — Śródmieścia w Warszawie (Районен съд Варшава-център, Варшава, Полша) с акт от 18 януари 2022 г.

(¹) Дата на постъпване в Съда: 25.2.2022 г.

Определение на Съда (осми състав) от 2 декември 2022 г. (преюдициално запитване от Tribunalul Specializat Cluj — Румъния) — NC/Compania Națională de Transporturi Aeriene Tarom SA

(Дело C-229/22) (¹)

(Преюдициално запитване — Член 99 от Процедурния правилник на Съда — Въздушен транспорт — Регламент (ЕО) 261/2004 — Член 5, параграф 1, буква в), подточка iii) — Обезщетяване и помощ на пътниците — Отмяна на полет — Право на обезщетение при предложение за премаршрутиране — Условия — Несъответствие между текстовете на различните езици на разпоредба от правото на Съюза — Премаршрутиране, което позволява на пътниците да заминат не по-рано от един час преди началото на полета по разписание)

(2023/C 35/24)

Език на производството: румънски

Запитваща юрисдикция

Tribunalul Specializat Cluj

Страни в главното производство

Жалбоподател: NC

Ответник: Compania Națională de Transporturi Aeriene Tarom SA

Диспозитив

Член 5, параграф 1, буква в), подточка iii) от Регламент (ЕО) № 261/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 11 февруари 2004 година относно създаване на общи правила за обезщетяване и помощ на пътниците при отказан достъп на борда и отмяна или голямо закъснение на полети, и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 295/91

трябва да се тълкува в смисъл, че:

при анулиране на полет съответните пътници имат право на обезщетение от опериращия въздушен превозвач на основание член 7 от този регламент, освен ако не са информирани за тази отмяна по-малко от седем дни преди началото на полета по разписание и ако този въздушен превозвач им е предложил премаршрутиране, което им позволява да заминат най-рано един час преди началото на полета по разписание и да достигнат техния краен пункт на пристигане по-малко от два часа след времето за пристигане по разписание.

(¹) Дата на подаване: 29.3.2022 г.

Преюдициално запитване от Consiglio di Stato (Италия), постъпило на 13 юни 2022 г. — GC и др./Croce Rossa Italiana и др.

(Дело C-389/22)

(2023/C 35/25)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Consiglio di Stato

Страни в главното производство

Жалбоподатели: GC и др.

Ответници: Croce Rossa Italiana, Ministero della Difesa, Ministero della Salute, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Presidenza del Consiglio dei ministri

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли — за да се приеме, че е налице изключение от задължението за отправяне на преюдициално запитване съгласно член 267 ДФЕС, наложено на юрисдикцията, действаща като последна инстанция [...] — да се установи в субективен смисъл „[убеждението], че отговорът е също толкова очевиден за юрисдикциите на другите държави членки и за Съда“ [съгласно решение от 6 октомври 1982 г., Cilfit и др., 238/81] [...], като се изложат мотиви относно евентуалното тълкуване, което може да бъде направено на същия въпрос от юрисдикциите на другите държави членки и от Съда, когато им бъде поставен идентичен въпрос?
- 2) Достатъчно ли е [...] — за да се избегне *probatio diabolica* и да се позволи конкретното прилагане на посочените от Съда обстоятелства, дерогиращи задължението за отправяне на преюдициално запитване — да се установи, че преюдициалният въпрос (относно тълкуването и правилното прилагане на релевантната в случая европейска разпоредба), поставен в рамките на националното производство, е явно неоснователен, изключвайки наличието на основателни съмнения в това отношение, като се имат предвид от чисто обективна гледна точка — без да се изследва конкретната тълкувателна нагласа, която различните съдилища биха могли да възприемат — присъщите на правото [на Съюза] терминология и смисъл, които могат да се придадат на думите, съдържащи се в европейската разпоредба (релевантна в настоящия случай), европейският нормативен контекст, в който тя се вписва, и целите за защита, мотивирали приемането ѝ, и като се отчита етапът на развитие на европейското право в момента, в който съответната разпоредба следва да се приложи в рамките на националното съдебно производство?
- 3) Може ли — за да се защитят конституционните и европейските ценности на независимостта на съда и на разумната продължителност на съдебните производства — член 267 ДФЕС да се тълкува в смисъл, че изключва възможността срещу националния върховен съд, който е разгледал и отхвърлил искането за отправяне на преюдициално запитване за тълкуване на правото на Европейския съюз, автоматично или по преценка на страната, която е предала иска, да бъде образувано производство за осъществяване на гражданска и дисциплинарна отговорност?
- 4) Съвместими ли са с Директива 1999/70/ЕО ⁽¹⁾ и с принципа на оправданите правни очаквания членове 1626, 1653, 1668 и 1669 от decreto legislativo 15 marzo 2010, n. 66 (Законодателен декрет № 66 от 15 март 2010 г.), които предвиждат съществуването на трудови правоотношения с публична администрация, които могат да бъдат многократно удължавани и подновявани без прекъсване в продължение на десетилетия?
- 5) Съвместими ли са с Директива 1999/70/ЕО и с принципа на недопускане на дискриминация членове 5 и 6 от decreto legislativo n. 178/2012 (Законодателен декрет № 178/2012), доколкото установяват различно третиране на служителите в един и същи корпус, които са на постоянна работа (т.е. за неопределено време) и на временна работа (т.е. за определен срок), при липсата на нормативни разпоредби, които да гарантират, че служителите на временна работа имат възможност да запазят трудовото си правоотношение след реорганизацията на органа, към който принадлежат?

⁽¹⁾ Директива 1999/70/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 година относно Рамково споразумение за срочната работа, сключено между Европейската конфедерация на профсъюзите (CES), Съюза на индустриалците в Европейската общност (UNICE) и Европейския център на предприемачите с държавно участие (CEEP) (ОВ L 175, 1999 г., стр. 43; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 5, стр. 129).

Жалба, подадена на 14 септември 2022 г. от Gugler France срещу решението, постановено от Общия съд (трети състав) на 13 юли 2022 г. по дело T-147/21 — Gugler France/EUIPO — Gugler (GUGLER)

(Дело C-594/22 P)

(2023/С 35/26)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Gugler France (представител: S. Guerlain, avocat)

Други страни в производството: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO), Alexander Gugler

С определение от 5 декември 2022 г. Съдът (състав по допускането на обжалване) постановява, че не допуска обжалването и Gugler France понася направените от него съдебни разноски.

Преюдициално запитване от Cour constitutionnelle (Белгия), постъпило на 29 септември 2022 г. — Belgian Association of Tax Lawyers и др./Premier ministre/Eerste Minister

(Дело C-623/22)

(2023/С 35/27)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Cour constitutionnelle

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Belgian Association of Tax Lawyer, Ordre des barreaux francophones et germanophone, Orde van Vlaamse Balies и др., Institut des conseillers fiscaux et des experts-comptables и др.

Отговорник: Premier ministre/Eerste Minister

Преюдициални въпроси

- 1) Нарушава ли Директива (ЕС) 2018/822 на Съвета от 25 май 2018 година за изменение на Директива 2011/16/ЕС по отношение на задължителния автоматичен обмен на информация в областта на данъчното облагане, свързана с подлежащите на оповестяване трансгранични договорености⁽¹⁾, член 6, параграф 3 от Договора за Европейския съюз и членове 20 и 21 от Хартата на основните права на Европейския съюз, и по-конкретно гарантирания с тези разпоредби принцип на равенство и недопускане на дискриминация, като налага задължение за оповестяване на подлежащи на оповестяване трансгранични договорености, отнасящи се не само до корпоративния данък, но и до всички данъци, попадащи в приложното поле на Директива 2011/16/ЕС на Съвета от 15 февруари 2011 година „относно административното сътрудничество в областта на данъчното облагане и за отмяна на Директива 77/799/ЕИО“⁽²⁾, което съгласно белгийското право включва не само корпоративния данък, но и други, различни от него преки и косвени данъци, като например таксите за вписвания?
- 2) Нарушава ли посочената Директива 2018/822 принципа на законоустановеност в наказателното право, гарантиран с член 49, параграф 1 от Хартата на основните права на Европейския съюз и член 7, параграф 1 от Европейската конвенция за правата на човека, както и общия принцип на правната сигурност и правото на зачитане на личния живот, гарантирано с член 7 от Хартата на основните права на Европейския съюз и член 8 от Европейската конвенция за правата на човека, като не определя достатъчно ясно и точно понятията „договореност“ (а следователно и понятията „трансгранична

договореност“, „масово предлагана договореност“ и „индивидуализирана договореност“), „посредник“, „участник“, „свързано предприятие“, прилагателното „трансграничен“, различните „типични белези“ и „проверката за основната полза“, а използва тези понятия за определяне на приложното поле и обхвата на задължението за оповестяване на подлежащи на оповестяване трансгранични договорености?

- 3) Нарушава ли посочената Директива 2018/822, и по-конкретно частта от нея, с която се добавя член 8аб, параграфи 1 и 7 от Директива 2011/16, принципа на законоустановеност в наказателното право, гарантиран с член 49, параграф 1 от Хартата на основните права на Европейския съюз и член 7, параграф 1 от Европейската конвенция за правата на човека, и правото на зачитане на личния живот, гарантирано с член 7 от Хартата на основните права на Европейския съюз и член 8 от Европейската конвенция за правата на човека, като не определя достатъчно ясно и точно началния момент на 30-дневния срок, в рамките на който посредникът или съответното данъчнозадължено лице трябва да изпълни задължението за оповестяване на подлежаща на оповестяване трансгранична договореност?
- 4) Нарушава ли член 1, точка 2 от посочената Директива 2018/822 правото на зачитане на личния живот, гарантирано с член 7 от Хартата на основните права на Европейския съюз и член 8 от Европейската конвенция за правата на човека, като с въведения с тази директива нов член 8аб, параграф 5 в Директива 2011/16 се предвижда, че ако държава членка предприеме необходимите мерки, за да предостави на посредниците право да се освободят от задължението за подаване на информация относно подлежаща на оповестяване трансгранична договореност, когато задължението за оповестяване би нарушило нормативно установено задължение за запазване на професионална тайна съгласно националното право на тази държава членка, последната следва да задължи посредниците незабавно да уведомяват всеки друг посредник или, ако няма такъв, съответното данъчнозадължено лице, относно задълженията им за оповестяване на съответната информация, като се има предвид че при това положение посредник, обвързан със задължението за запазване на професионална тайна, за неспазването на което носи наказателна отговорност съгласно правото на тази държава членка, следва да оповести на друг посредник, който не е негов клиент, информация, която е научил при упражняване на своята професия?
- 5) Нарушава ли Директива 2018/822 правото на зачитане на личния живот, гарантирано с член 7 от Хартата на основните права на Европейския съюз и член 8 от Европейската конвенция за правата на човека, като предвижда задължение за оповестяване на подлежащи на оповестяване трансгранични договорености, водещо до намеса в правото на зачитане на личния живот на посредниците и на съответните данъчнозадължени лица, която не е разумно обоснована и пропорционална с оглед на преследваните цели и която не е от съществено значение с оглед на целта за гарантиране на правилното функциониране на вътрешния пазар?

⁽¹⁾ ОВ L 139, 2018 г., стр. 1.

⁽²⁾ ОВ L 64, 2011 г., стр. 1.

Преюдициално запитване от Rechtbank Gelderland (Нидерландия), постъпило на 12 октомври 2022 г. — X/Inspecteur van de Belastingdienst Utrecht

(Дело C-639/22)

(2023/C 35/28)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Rechtbank Gelderland

Страни в главното производство

Жалбоподател: X

Отговорник: Inspecteur van de Belastingdienst Utrecht

Преюдициален въпрос

Трябва ли член 135, параграф 1, буква ж) от Директива 2006/112 ⁽¹⁾ да се тълкува в смисъл, че може да се приеме, че членовете на пенсионен фонд като разглеждания в главното производство носят инвестиционен риск и означава ли това, че пенсионният фонд е „специален инвестиционен фонд“ по смисъла на тази разпоредба? От значение ли е в тази насока:

- дали членовете носят индивидуален инвестиционен риск, или е достатъчно членовете като общност — и никой друг — да носят последиците от резултатите от инвестициите?
- колко висок е колективният, респ. индивидуалният риск?
- доколко за размера на пенсионните обезщетения допринасят други фактори като периодът на натрупване на пенсията, размерът на трудовото възнаграждение и дисконтовият фактор?

(¹) Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 347, 2006 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7).

Преюдициално запитване от Rechtbank Gelderland (Нидерландия), постъпило на 12 октомври 2022 г. — Fiscale Eenheid Achmea BV/Inspecteur van de Belastingdienst Amsterdam.

(Дело C-640/22)

(2023/C 35/29)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Rechtbank Gelderland

Страни в главното производство

Жалбоподател: Fiscale Eenheid Achmea BV

Отговорник: Inspecteur van de Belastingdienst Amsterdam

Преюдициални въпроси

1) Трябва ли член 135, параграф 1, буква ж) от Директива 2006/112 (¹) да се тълкува в смисъл, че може да се приеме, че членовете на пенсионен фонд като разглеждания в главното производство носят инвестиционен риск и означава ли това, че пенсионният фонд е „специален инвестиционен фонд“ по смисъла на тази разпоредба? От значение ли е в тази насока:

- дали членовете носят индивидуален инвестиционен риск, или е достатъчно членовете като общност — и никой друг — да носят последиците от резултатите от инвестициите?
- колко висок е колективният, респ. индивидуалният риск?
- доколко за размера на пенсионните обезщетения допринасят други фактори като периодът на натрупване на пенсията, размерът на трудовото възнаграждение и дисконтовият фактор?
- че от 1 януари 2018 г. при пенсионния фонд вече не е налице активно натрупване и поради ниския стратегически коефициент на покритие той е длъжен да прехвърли общите активи на застраховател или на друг пенсионен фонд?

- 2) Означава ли принципът на данъчна неутралност, че при прилагането на член 135, параграф 1, буква ж) от Директива 2006/112 в контекста на фондове, които не са ПКИПЦК⁽²⁾, следва да се прецени не само дали същите са сходни с ПКИПЦК, но и дали от гледна точка на средния потребител те са сходни с други фондове, които макар да не са ПКИПЦК, са считани от държавата членка за специални инвестиционни фондове?

⁽¹⁾ Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 347, 2006 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7).

⁽²⁾ Преприятия за колективно инвестиране в прехвърлими ценни книжа.

Преюдициално запитване от Rechtbank Gelderland (Нидерландия), постъпило на 12 октомври 2022 г. — Y/Inspecteur van de Belastingdienst Amsterdam

(Дело С-641/22)

(2023/С 35/30)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Rechtbank Gelderland

Страни в главното производство

Жалбоподател: Y

Ответник: Inspecteur van de Belastingdienst Amsterdam

Преюдициален въпрос

Трябва ли член 135, параграф 1, буква ж) от Директива 2006/112⁽¹⁾ да се тълкува в смисъл, че може да се приеме, че членовете на пенсионен фонд като разглеждания в главното производство носят инвестиционен риск и означава ли това, че пенсионният фонд е „специален инвестиционен фонд“ по смисъла на тази разпоредба? От значение ли е в тази насока:

- дали членовете носят индивидуален инвестиционен риск, или е достатъчно членовете като общност — и никой друг — да носят последиците от резултатите от инвестициите?
- колко висок е колективният, респ. индивидуалният риск?
- доколко за размера на пенсионните обезщетения допринасят други фактори като периодът на натрупване на пенсията, размерът на трудовото възнаграждение и дисконтовият фактор?
- че за периода от 2014 г. до 2020 г. работодателят е поел гаранция до 250 000 000 EUR за реализирането на планираното натрупване на пенсии?

⁽¹⁾ Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 347, 2006 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7).

Преюдициално запитване от Rechtbank Gelderland (Нидерландия), постъпило на 12 октомври 2022 г. — Stichting Pensioenfonds voor Fysiotherapeuten/Inspecteur van de Belastingdienst Maastricht

(Дело С-642/22)

(2023/С 35/31)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Rechtbank Gelderland

Страни в главното производство

Жалбоподател: Stichting Pensioenfonds voor Fysiotherapeuten

Отговорник: Inspecteur van de Belastingdienst Maastricht

Преюдициален въпрос

Трябва ли член 135, параграф 1, буква ж) от Директива 2006/112⁽¹⁾ да се тълкува в смисъл, че може да се приеме, че членовете на пенсионен фонд като разглеждания в главното производство носят инвестиционен риск и означава ли това, че пенсионният фонд е „специален инвестиционен фонд“ по смисъла на тази разпоредба? От значение ли е в тази насока:

- дали членовете носят индивидуален инвестиционен риск, или е достатъчно членовете като общност — и никой друг — да носят последиците от резултатите от инвестициите?
- колко висок е колективният, респ. индивидуалният риск?
- доколко за размера на пенсионните обезщетения допринасят други фактори като периодът на натрупване на пенсията, размерът на трудовото възнаграждение и дисконтовият фактор?

⁽¹⁾ Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 347, 2006 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7).

Преюдициално запитване от Rechtbank Gelderland (Нидерландия), постъпило на 12 октомври 2022 г. — Stichting BPL Pensioen/Inspecteur van de Belastingdienst Utrecht

(Дело C-643/22)

(2023/C 35/32)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Rechtbank Gelderland

Страни в главното производство

Жалбоподател: Stichting BPL Pensioen

Отговорник: Inspecteur van de Belastingdienst Utrecht

Преюдициален въпрос

Трябва ли член 135, параграф 1, буква ж) от Директива 2006/112⁽¹⁾ да се тълкува в смисъл, че може да се приеме, че членовете на пенсионен фонд като разглеждания в главното производство носят инвестиционен риск и означава ли това, че пенсионният фонд е „специален инвестиционен фонд“ по смисъла на тази разпоредба? От значение ли е в тази насока:

- дали членовете носят индивидуален инвестиционен риск, или е достатъчно членовете като общност — и никой друг — да носят последиците от резултатите от инвестициите?
- колко висок е колективният, респ. индивидуалният риск??
- доколко за размера на пенсионните обезщетения допринасят други фактори като периодът на натрупване на пенсията, размерът на трудовото възнаграждение и дисконтовият фактор?

⁽¹⁾ Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 347, 2006 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7).

Преюдициално запитване от Rechtbank Gelderland (Нидерландия), постъпило на 12 октомври 2022 г. — Stichting Bedrijfstakpensioensfonds voor het levensmiddelenbedrijf (BPFL)/Inspecteur van de Belastingdienst Utrecht

(Дело С-644/22)

(2023/С 35/33)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Rechtbank Gelderland

Страни в главното производство

Жалбоподател: Stichting Bedrijfstakpensioensfonds voor het levensmiddelenbedrijf (BPFL)

Отговорник: Inspecteur van de Belastingdienst Utrecht

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли член 135, параграф 1, буква ж) от Директива 2006/112⁽¹⁾ да се тълкува в смисъл, че може да се приеме, че членовете на пенсионен фонд като разглеждания в главното производство носят инвестиционен риск и означава ли това, че пенсионният фонд е „специален инвестиционен фонд“ по смисъла на тази разпоредба? От значение ли е в тази насока:
  - дали членовете носят индивидуален инвестиционен риск, или е достатъчно членовете като общност — и никой друг — да носят последиците от резултатите от инвестициите?
  - колко висок е колективният, респ. индивидуалният риск?
  - доколко за размера на пенсионните обезщетения допринасят други фактори като периодът на натрупване на пенсията, размерът на трудовото възнаграждение и дисконтовият фактор?
- 2) Означава ли принципът на данъчна неутралност, че при прилагането на член 135, параграф 1, буква ж) от Директива 2006/112 в контекста на фондове, които не са ПКИПЦК⁽²⁾, следва да се прецени не само дали същите са сходни с ПКИПЦК, но и дали от гледна точка на средния потребител те са сходни с други фондове, които макар да не са ПКИПЦК, са считани от държавата членка за специални инвестиционни фондове?

⁽¹⁾ Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 347, 2006 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7).

⁽²⁾ Предприятия за колективно инвестиране в прехвърлими ценни книжа.

Преюдициално запитване от Cour d'appel de Mons (Белгия), постъпило на 17 октомври 2022 г. — Fédération internationale de football association (FIFA)/BZ

(Дело С-650/22)

(2023/С 35/34)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Cour d'appel de Mons

Страни в главното производство

Жалбоподател: Fédération internationale de football association (FIFA)

Ответник: BZ

Преюдициален въпрос

Трябва ли членове 45 и 101 от Договора за функционирането на Европейския съюз да се тълкуват в смисъл, че забраняват:

- принципа на солидарна отговорност между играча и клуба, който иска да го наеме, за заплащане на обезщетението, което се дължи на клуба, с който договортът е бил прекратен без основателна причина, както е уреден в член 17.2 от ПСТФ на FIFA, във връзка със спортните санкции, предвидени в член 17.4 от същия правилник, и с финансовите санкции, предвидени в член 17.1,
- възможността федерацията на предишния клуб на играча да не издаде сертификата за международен трансфер, необходим за наемането на играча от нов клуб, ако е налице спор между предишния клуб и играча (член 9.1 от ПСТФ на FIFA и член 8.2.7 от приложение 3 към посочения ПСТФ)?

**Преюдициално запитване от Rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, Afdeling Gent (Белгия),
постъпило на 19 октомври 2022 г. — FOD Volksgezondheid, Veiligheid van de voedselketen &
Leefmilieu/Triferto Belgium NV**

(Дело C-654/22)

(2023/С 35/35)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, Afdeling Gent

Страни в главното производство

Ищец: FOD Volksgezondheid, Veiligheid van de voedselketen & Leefmilieu

Ответник: Triferto Belgium NV

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли член 6, параграф 1 и член 3, точки 10 и 11 от Регламента REACH ⁽¹⁾ да се тълкуват в смисъл, че лицето, което поръчва или закупува веществото от установен извън Европейския съюз производител, има задължение за регистрация, дори ако всички формалности с оглед на физическото въвеждане на митническата територия на Съюза всъщност се извършват от трето лице, което освен това изрично потвърждава, че носи отговорност за тях?

Има ли значение за отговора на този въпрос обстоятелството дали поръчаното или закупеното количество вещество е само част (но над един тон) от по-голяма пратка със същото вещество на същия установен извън Съюза производител, която е физически въведена на митническата територия на Съюза от третото лице, за да бъде складирана там в митнически склад?

- 2) Трябва ли член 2, параграф 1, буква б) от Регламента REACH да се тълкува в смисъл, че и веществата, които се съхраняват в митнически склад (тъй като са поставени под режим J, код 71 00 в клетка 37 от единния административен документ), не попадат в обхвата на Регламента REACH, докато не бъдат извадени на по-късен етап и поставени под друг митнически режим (например допускане за свободно обращение)?

При утвърдителен отговор: трябва ли член 6, параграф 1 и член 3, точки 10 и 11 от Регламента REACH да се тълкуват в смисъл, че в този случай задължението за регистрация е на лицето, което пряко е закупило веществото извън Съюза и е поискало доставката му (без преди това физически да е внесло веществото на митническата територия на Съюза), дори ако веществото вече е било регистрирано от третото предприятие, което преди това физически го е внесло на митническата територия на Съюза?

- (¹) Регламент (ЕО) № 1907/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2006 година относно регистрацията, оценката, разрешаването и ограничаването на химикали (REACH), за създаване на Европейска агенция по химикали, за изменение на Директива 1999/45/ЕО и за отмяна на Регламент (ЕО) № 793/93 на Съвета и Регламент (ЕО) № 1488/94 на Комисията, както и на Директива 76/769/ЕО на Съвета и директиви 91/155/ЕО, 93/67/ЕО, 93/105/ЕО и 2000/21/ЕО на Комисията (ОВ L 396, 2006 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 6, стр. 3).

Преюдициално запитване от Sąd Najwyższy (Полша), постъпило на 19 октомври 2022 г.

(Дело С-658/22)

(2023/С 35/36)

Език на производството: полски

Запитваща юрисдикция

Sąd Najwyższy

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли член 2, член 6, параграфи 1 и 3 и член 19, параграф 1, втора алинея от Договора за Европейския съюз (ДЕС) във връзка с член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз (Хартата) и член 267 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС) да се тълкуват в смисъл, че не представлява независим и безпристрастен съд, предварително създаден със закон и осигуряващ ефективна правна защита на правните субекти в областите, обхванати от правото на Съюза, онзи съд от последна инстанция в държава членка (Sąd Najwyższy, Върховен съд), в чийто колегиален състав заседават лица, назначени на съдийска длъжност в нарушение на основни правила в правото на държавата членка относно назначаването на съдиите в Sąd Najwyższy (Върховен съд), изразяващо се в това, че:
  - а) актът на президента на Република Полша за обявяването на свободните съдийски длъжности в Sąd Najwyższy (Върховен съд) не е приподписан от министър-председателя;
  - б) предварителното производство по кандидатурите е проведено в разрез с принципите за прозрачност и справедливост — от национален орган (Националният съдебен съвет), който предвид обстоятелствата във връзка с определянето на членовете му от съдийската квота и начина му на действие не отговаря на изискванията към конституционния орган, който следва да защитава независимостта на съдилищата и съдиите;
  - в) президентът на Република Полша връчва актовете за назначаване на съдии в Sąd Najwyższy (Върховен съд), въпреки че решението на Националния съдебен съвет, съдържащо предложението за назначаване на съдиите, вече е било обжалвано пред компетентния национален съд (Naczelny Sąd Administracyjny, Върховен административен съд), въпреки че Naczelny Sąd Administracyjny (Върховен административен съд) спира изпълнението на това решение по предвидения в националното право ред за това и въпреки че не е било приключило производството по обжалване, в което след това Naczelny Sąd Administracyjny (Върховен административен съд) с влязло в сила решение отменя като незаконосъобразно обжалваното решение на Националния съдебен съвет и така окончателно го отстранява от правния мир, а с това актът за назначаване на съдиите в Sąd Najwyższy (Върховен съд) остава без изискваното от член 179 от Конституцията на Република Полша основание под формата на предложение на Националния съдебен съвет за назначаването им?

- 2) Трябва ли член 2, член 6, параграфи 1 и 3 и член 19, параграф 1, втора алинея ДЕС във връзка с член 47 от Хартата и член 267 ДФЕС да се тълкуват в смисъл, че не допускат да се прилагат разпоредби на националното право като член 29, параграфи 2 и 3, член 26, параграф 3 и член 72, параграфи 1, 2 и 3 от Закона от 8 декември 2017 г. за Върховния съд (консолидиран текст: Dz.U., 2021 г., позиция 154), доколкото под риск от дисциплинарна санкция, изразяваща се в отстраняване от длъжност, тези разпоредби забраняват Sąd Najwyższy (Върховен съд) да установява или преценява законосъобразността на съдийските назначения или произтичащите от назначението правомощия на съответните лица да упражняват правораздавателни функции, както и да се произнася по съществуващото на направени на такива основания искания за отстраняване на съдия от разглеждането на делото, при положение че за обосноваване на тази забрана се изтъква съображението, че Съюзът зачита конституционната идентичност на държавите членки?
- 3) Трябва ли член 2 и член 4, параграфи 2 и 3 ДЕС във връзка с член 19 ДЕС и член 267 ДФЕС да се тълкуват в смисъл, че за преценката независим ли е даден съд и създаден ли е със закон по смисъла на правото на Съюза не може да е пречка решението на конституционния съд на държава членка (Trybunał Konstytucyjny), в което се приема, че даден съдебен акт на национален съд от последна инстанция (Sąd Najwyższy, Върховен съд) е в противоречие с Конституцията на Република Полша, като се има освен това предвид, че с този акт на Sąd Najwyższy (Върховен съд) се изпълнява решение на Съда на Европейския съюз, че разпоредбите на Конституцията на Република Полша и действащите закони (разпоредбите на националното право) не предвиждат правомощие за конституционния съд (Trybunał Konstytucyjny) да упражнява контрол над актовете на съдилищата, нито включително над тълкувателните решения, с които се отстраняват противоречия при тълкуването на правото по реда на член 83 от Закона от 8 декември 2017 г. за Върховния съд (консолидиран текст: Dz.U., 2021 г., позиция 154), а и че предвид сегашния начин на съставянето му Trybunał Konstytucyjny (Конституционен съд) не е съд, създаден в съответствие със закона по смисъла на член 6, точка 1 от Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи (Dz.U., 1993 г., бр. 61, позиция 284, съответно изменена)?

**Преюдициално запитване от Landgericht Berlin (Германия), постъпило на 24 октомври 2022 г. —
Strafverfahren/M.N.**

(Дело C-670/22)

(2023/C 35/37)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Landgericht Berlin

Страна в главното производство

M.N.

Преюдициални въпроси

1. По тълкуването на понятието „издаващ орган“ съгласно член 6, параграф 1 във връзка с член 2, буква в) от Директива 2014/41 ⁽¹⁾
  - а) Трябва ли Европейска заповед за разследване (наричана по-нататък „ЕЗР“) за получаването на доказателства, които вече се намират в изпълняващата държава (в случая Франция), да се издаде от съдия, ако съгласно правото на издаващата държава (в случая Германия) събирането на доказателства, на което се основава ЕЗР, би трябвало да се разпорежи от съдията в сходен национален случай?
  - б) При условията на евентуалност, приложимо ли е това най-малкото в случаите, когато изпълняващата държава е извършила процесуално-следственото действие, което е в основата на ЕЗР, на територията на издаващата държава, за да предостави впоследствие снетите данни на заинтересованите от тях разследващи органи в издаващата държава за целите на наказателното преследване?

- в) Трябва ли, независимо от националните разпоредби на издаващата държава относно компетентността, ЕЗР за получаването на доказателства да се издава от съдия (респ. от независим орган, който не е ангажиран с разследване на престъпления) винаги когато процесуално-следственото действие се отнася до случаи на сериозна намеса в първостепенни основни права?
2. По тълкуването на член 6, параграф 1, буква а) от Директива 2014/41
- а) Допуска ли член 6, параграф 1, буква а) от Директива 2014/41 ЕЗР за предаването на вече налични в изпълняващата държава (Франция) данни от прихващане на далекосъобщения — по-специално данни за трафика и местонахождението и записи на комуникационно съдържание, ако извършеното от изпълняващата държава прихващане обхваща всички ползватели на дадена телекомуникационна връзка, с ЕЗР се иска предаването на информация за всички използвани на територията на издаващата държава телекомуникационни връзки и нито при разпореждането и изпълнението на действието по прихващане, нито при издаването на ЕЗР са налице конкретни данни за извършването на тежки престъпления от тези индивидуални потребители?
- б) Допуска ли член 6, параграф 1, буква а) от Директива 2014/41 такава ЕЗР, ако органите в изпълняващата държава не могат да проверят цялостта на сметите чрез действието по прихващане данни поради пълна секретност?
3. По тълкуването на член 6, параграф 1, буква б) от Директива 2014/41
- а) Допуска ли член 6, параграф 1, буква б) от Директива 2014/41 ЕЗР за предаването на вече налични в изпълняващата държава (Франция) данни за далекосъобщенията, ако съгласно правото на издаващата държава (Германия) действието по прихващане на изпълняващата държава, на което се основава събирането на данни, би било недопустимо в сходен национален случай?
- б) При условията на евентуалност: важи ли това при всички положения, когато изпълняващата държава е извършила прихващането на територията на издаващата държава и в неин интерес?
4. По тълкуването на член 31, параграфи 1 и 3 от Директива 2014/41
- а) Представлява ли прихващане на далекосъобщения по смисъла на член 31 от Директива 2014/41 действието по снемане на данни за трафика, местонахождението и съобщенията на комуникационна услуга по интернет, свързано с проникването в крайни устройства?
- б) Трябва ли уведомяването съгласно член 31, параграф 1 от Директива 2014/41 винаги да е отправено до съдия или това важи най-малкото, ако съгласно правото на уведомената държава (Германия) действието, планирано от прихващащата държава (Франция), би могло да бъде разпоредено само от съдия в сходен национален случай?
- в) Доколкото член 31 от Директива 2014/41 цели и индивидуалната защита на засегнатите потребители на далекосъобщения, обхваща ли същият и използването на данните за наказателното преследване в уведомената държава (Германия), и евентуално, равностойна ли е тази цел на допълнителната цел за защита на суверенитета на уведомената държава членка?
5. Правни последици от получаването на доказателства, противоречащо на правото на Съюза
- а) В случай на получаване на доказателства чрез противоречащо на правото на Съюза ЕЗР може ли от принципа на ефективност, предвиден в правото на Съюза, пряко да произтече забрана за използване на доказателства?
- б) В случай на получаване на доказателства чрез противоречащо на правото на Съюза ЕЗР води ли принципът на равностойност, предвиден в правото на Съюза, до забрана за използване на доказателства, ако процесуално-следственото действие, на което се основава събирането на доказателства в изпълняващата държава, не би могло да бъде разпоредено в издаващата държава в сходен национален случай и ако съгласно правото на издаващата държава доказателствата, събрани чрез такова незаконно вътрешно процесуално-следствено действие не биха могли да бъдат използвани?

- в) Представява ли нарушение на правото на Съюза, по-специално на принципа на ефективност, ако в контекста на претеглянето на интересите използването в наказателно производство на доказателства, чието получаване противоречи на правото на Съюза именно поради липсата на подозрения, се оправдава със сериозността на деянията, които са станали известни за първи път в резултат на преценката на доказателствата?
- г) При условията на евентуалност: следва ли от правото на Съюза, по-специално от принципа на ефективност, че нарушенията на правото на Съюза при получаването на доказателства в национално наказателно производство не могат изцяло да останат без последствия дори в случай на тежки престъпления и поради това трябва да бъдат взети предвид в полза на лицето, срещу което се води наказателно производство, най-малкото на равнището на преценката на доказателствата или при определянето на наказанието?

⁽¹⁾ Директива 2014/41/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 3 април 2014 година относно Европейска заповед за разследване по наказателноправни въпроси (ОВ L 130, 2014 г., стр. 1).

Преюдициално запитване от Sąd Rejonowy Katowice-Wschód w Katowicach (Полша), постъпило на 2 ноември 2022 г. — Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowo-Usługowe A./P. S.A.

(Дело C-677/22)

(2023/C 35/38)

Език на производството: полски

Запитваща юрисдикция

Sąd Rejonowy Katowice — Wschód w Katowicach

Страни в главното производство

Ищец: Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowo-Usługowe A.

Ответник: P. S.A.

Преюдициален въпрос

Трябва ли член 3, параграф 5 от Директива 2011/7/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 2011 година относно борбата със забавяне на плащането по търговски сделки (преработен текст) ⁽¹⁾ да се тълкува в смисъл, че за изрично договаряне от предприятията на надвишаващ 60 дни срок за плащане може да става дума единствено при договори, чиито разпоредби не са определени само от едната от страните по договора?

⁽¹⁾ ОВ L 48, 2011 г., стр. 1.

Преюдициално запитване от Sąd Rejonowy dla Krakowa-Podgórze w Krakowie (Полша), постъпило на 3 ноември 2022 г. — Profi Credit Polska S.A./G.N.

(Дело C-678/22)

(2023/C 35/39)

Език на производството: полски

Запитваща юрисдикция

Sąd Rejonowy dla Krakowa-Podgórze w Krakowie

Страни в главното производство

Ищец: Profi Credit Polska S.A.

Ответник: G.N.

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли член 10, параграф 2, буква е) във връзка с член 3, буква й) от Директива 2008/48/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2008 година относно договорите за потребителски кредити и за отмяна на Директива 87/102/ЕИО на Съвета ⁽¹⁾ в контекста на принципа на ефективност на правото на Съюза и целта на тази директива и в светлината на член 3, параграфи 1 и 2 във връзка с член 4, параграф 1 от Директива 93/13/ЕИО на Съвета от 5 април 1993 година относно неравноправните клаузи в потребителските договори ⁽²⁾ да се тълкуват в смисъл, че не допускат практиката в договорите за потребителски кредит, чието съдържание не е резултат от индивидуално договаряне между доставчика (кредитодателя) и потребителя (кредитополучателя), да се включват клаузи, които предвиждат начисляване на лихва не само върху усвоената от потребителя сума, но и върху нелихвените разходи по кредита (тоест комисионата и другите такси, които не са компоненти на усвоената от потребителя сума на кредита, но са част от общата сума, дължима от потребителя в изпълнение на задълженията му по договора за потребителски кредит)?
- 2) Трябва ли член 10, параграф 2, букви е) и ж) от Директива 2008/48/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2008 година относно договорите за потребителски кредити и за отмяна на Директива 87/102/ЕИО на Съвета в контекста на принципа на ефективност на правото на Съюза и целта на тази директива и в светлината на член 5 от Директива 93/13/ЕИО на Съвета от 5 април 1993 година относно неравноправните клаузи в потребителските договори да се тълкуват в смисъл, че не допускат практиката в договорите за потребителски кредит, чието съдържание не е резултат от индивидуално договаряне между доставчика (кредитодателя) и потребителя (кредитополучателя), да се включват клаузи, които посочват единствено лихвения процент по кредита и изразената като абсолютна сума обща стойност на капитализираните лихви, дължими от потребителя в изпълнение на задълженията му по този договор, без същевременно изрично да информират потребителя, че основата, върху която се изчисляват капитализираните лихви (изразени като абсолютна сума), е друга сума, а не фактически усвоената от потребителя сума на кредита, и по-конкретно че това е сборът от усвоената от потребителя сума на кредита и нелихвените разходи по кредита (тоест комисионата и другите такси, които не са компоненти на усвоената от потребителя сума на кредита, но са част от общата сума, дължима от потребителя в изпълнение на задълженията му по договора за потребителски кредит)?

⁽¹⁾ ОВ L 133, 2008 г., стр. 66.

⁽²⁾ ОВ L 95, 1993 г., стр. 29; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 2, стр. 273.

**Преюдициално запитване от Upravni sud u Zagrebu (Хърватия), постъпило на 2 ноември 2022 г. —
LM/Ministarstvo financija Republike Hrvatske, Samostalni sektor za drugostupanjski upravni postupak**

(Дело C-682/22)

(2023/C 35/40)

Език на производството: хърватски

Запитваща юрисдикция

Upravni sud u Zagrebu

Страни в главното производство

Жалбоподател: LM

Ответник: Ministarstvo financija Republike Hrvatske, Samostalni sektor za drugostupanjski upravni postupak

Преюдициален въпрос

Трябва ли член 26, параграф 2, буква в) от Рамковото споразумение между правителството на Република Албания и Комисията на Европейските общности за правилата за сътрудничество във връзка с финансовото подпомагане от Европейската общност за Република Албания в рамките на подпомагането по линия на инструментите за предприемаческа помощ, подписано на 18 октомври 2007 г., да се тълкува в смисъл, че изключва правомощието на държавата членка, в конкретния

случай — Република Хърватия, да облага с данък върху доходите възнаграденията, изплатени на неин гражданин през 2016 г. за извършената работа на територията на Албания като постоянен експерт по проект, чиито бенефициери са държавни институции на Република Албания и който е финансиран от Европейския съюз по линия на инструмента за предприсъединителна помощ ИПП 2013?

Преюдициално запитване от Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Италия), постъпило на 4 ноември 2022 г. — Adusbef — Associazione difesa utenti servizi bancari e finanziari и др./Presidenza del Consiglio dei ministri и др.

(Дело C-683/22)

(2023/C 35/41)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Adusbef — Associazione difesa utenti servizi bancari e finanziari, AIPe — Associazione italiana pressure equipment, Confimi Industria Abruzzo — Associazione dell'industria manifatturiera e dell'impresa privata dell'Abruzzo

Ответници: Presidenza del Consiglio dei ministri, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Ministero delle Infrastrutture e della Mobilità sostenibili, DIPE — Dipartimento programmazione e coordinamento della politica economica, Autorità di regolazione dei trasporti, Corte dei Conti, Avvocatura Generale dello Stato

Преюдициални въпроси

- 1) Противоречи ли на правото [на Съюза] тълкуването на националната правна уредба в смисъл, че предоставящата концесията администрация може да провежда процедура за обективно и субективно изменение на валидна автомагистрална концесия или за нейното предоговаряне, без да преценява и да изразява становище по задължението да се обяви процедура за обществена поръчка?
- 2) Противоречи ли на правото [на Съюза] тълкуването на националната правна уредба в смисъл, че предоставящата концесията администрация може да провежда процедура за обективно и субективно изменение на валидна автомагистрална концесия или за нейното предоговаряне, без да преценява надеждността на концесионер, допуснал тежко неизпълнение?
- 3) Налага ли правната уредба [на Съюза] задължение за прекратяване на правоотношението в случай на установено нарушение на принципа за възлагане на обществени поръчки и/или установена ненадеждност на притежателя на автомагистрална концесия?

Преюдициално запитване от Tribunale di Oristano (Италия), постъпило на 9 ноември 2022 г. — S. G./Unione di Comuni Alta Marmilla

(Дело C-689/22)

(2023/C 35/42)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Tribunale di Oristano

Страни в главното производство

Ищец: S. G.

Ответник: Unione di Comuni Alta Marmilla

Преюдициален въпрос

Трябва ли член 31, параграф 2 от Хартата на основните права на Европейския съюз и член 7, параграф 2 от Директива 2003/88/ЕО ⁽¹⁾ да се тълкуват, заедно или поотделно, в смисъл, че не допускат национални разпоредби или практики, обосновани от спазване на ограниченията на публичните финанси, съгласно които при прекратяване на служебното правоотношение на служителите, включително тези на ръководни длъжности в публичните органи, при никакви обстоятелства не може да се предостави заместващо парично обезщетение за натрупания и неизползван отпуск?

⁽¹⁾ Директива 2003/88/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 4 ноември 2003 година относно някои аспекти на организацията на работното време (ОВ L 299, 2003 г., стр. 9; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 7, стр. 3).

Преюдициално запитване от Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w Warszawie (Полша), постъпило на 10 ноември 2022 г. — I. sp. z o.o./M. W.

(Дело C-693/22)

(2023/С 35/43)

Език на производството: полски

Запитваща юрисдикция

Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w Warszawie

Страни в главното производство

Ищец: I. sp. z o.o.

Ответник: M. W.

Преюдициален въпрос

Трябва ли член 5, параграф 1, буква а) във връзка с член 6, параграф 1, букви а), в) и д) във връзка с член 6, параграф 3 от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните) ⁽¹⁾ да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна уредба, съгласно която в производството по принудително изпълнение може да се продават бази данни по смисъла на член 1, параграф 2 от Директива 96/9/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 11 март 1996 година за правна закрила на базите данни ⁽²⁾, които се състоят от лични данни, ако субектите на тези лични данни не са дали съгласие за тази продажба?

⁽¹⁾ ОВ L 119, 2016 г., стр. 1.

⁽²⁾ ОВ L 77, 1996 г., стр. 20; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 17, стр. 102.

Преюдициално запитване от Městský soud v Praze (Чехия), постъпило на 10 ноември 2022 г. — Fondee a.s./Česká národní banka

(Дело C-695/22)

(2023/С 35/44)

Език на производството: чешки

Запитваща юрисдикция

Městský soud v Praze

Страни в главното производство

Жалбоподател: Fondee a.s.

Ответник: Česká národní banka

Преюдициални въпроси

- 1) Лицето, което съгласно член 3, параграф 1 от Директива 2014/65/ЕС⁽¹⁾ на Европейския парламент и на Съвета относно пазарите на финансови инструменти и за изменение на Директива 2002/92/ЕО и на Директива 2011/61/ЕС (ДПФИ II) е изключено от обхвата на Директивата и съгласно член 3, параграф 3 не се ползва от свободата да предоставя услуги по смисъла на член 34, разполага ли с правото на свободно предоставяне на услуги по член 56 от Договора за функционирането на Европейския съюз, ако самото то не предоставя инвестиционни услуги с единен европейски паспорт за клиенти със седалище в друга държава членка, но получава инвестиционна услуга от чуждестранен субект, използващ единен европейски паспорт, или евентуално по друг начин участва в доставката ѝ до крайния клиент (посредници за доставката ѝ)?
- 2) При утвърдителен отговор на предходния въпрос трябва ли да се приеме, че правото на Съюза, и в частност член 56 от Договора за функционирането на Европейския съюз, не допуска правни разпоредби, които забраняват на инвестиционните брокери да предават клиентски нареждания на чуждестранни търговци на ценни книжа?

⁽¹⁾ ОВ L 173, 2014 г., стр. 349.

Преюдициално запитване, отправено от Апелативен съд — Варна (България) на 14 ноември 2022 година — наказателно производство срещу ТР и ОФ

(Дело С-698/22)

(2023/С 35/45)

Език на производството: български

Запитваща юрисдикция

Апелативен съд — Варна

Наказателно производство срещу

ТР и ОФ

Преюдициални въпроси

I/ Могат ли вещества, които не са описани в Приложение I на РЕГЛАМЕНТ (ЕО) 111/2005⁽¹⁾ на Европейския парламент и на Съвета от 22.12.2004 г., но които са идентифицирани като използвани за незаконно производство на наркотични вещества или психотропни субстанции, да бъдат предмет на престъпление квалифицирана контрабанда по смисъла на чл. 242 ал. 3 от НК (като материал), при положение, че нито националното право, нито приложимото европейско право, не изискват специален режим за внос за такива вещества[?] Нормата на чл. 242 ал. 3 от НК е бланкетна и препраща към други специални норми, изрично уреждащи вноса на прекурсори. В този смисъл националната норма на чл. 242 ал. 3 от НК (аналогична по съдържание с разпоредбата на чл. 354а изр. 2 от НК) съвместима ли е с чл. 49 от ХОПЕС и чл. 7 от ЕКПЧОС при условие, че не съществува нормативно изискване за регистрационен режим за внос на подобни материали, която би могла да запълни бланкета на наказателните норми[?]

II/ При положителен отговор:

II.1. Какво означава „използване за незаконно производство на наркотични вещества или психотропни субстанции“, според определението на чл. 2 б. „б“ на РЕГЛАМЕНТ (ЕО) 111/2005 — дали следва да се разбира като просто смесване на вещества за получаване на наркотични вещества и психотропни субстанции или може да означава и участие на веществата в химични реакции, чрез които да се синтезират наркотични вещества или психотропни субстанции?

II.2. Веществото АРАА с Делегиран Регламент ЕС 2020/1737 ⁽²⁾ на Комисията от 14 юли 2020 година за изменение на Регламент (ЕО) № 273/2004 на Европейския парламент и на Съвета и Регламент (ЕО) № 111/2005 на Съвета с оглед на добавянето на някои прекурсори на наркотични вещества в описа на включените в списък вещества е определено като пряк прекурсор на амфетамини и е включено в Категория I на Приложение 1 към Регламент 273/2004 и приложението към Регламент 111/2005. До включването му АРАА може ли да се разглежда като вещество/материал, използвано за незаконно производство на наркотични вещества или психотропни субстанции и съответно на какъв режим на внос е подлежало?

III. Дали дейност и поведение по финансиране, договаряне и организиране на внос на вещества по чл. 2 б. „а“ от Регламент (ЕО) № 111/2005 (АРААН и [P]МК), включително чрез наемане на други физически и/или юридически лица, които да осъществяват директно митническото деклариране и документално оформяне на вноса, могат да се разглеждат като „посреднически дейности“, „оператор“ или „вносител“ по смисъла на чл. 2 букви „д“, „е“ и „з“ от Регламент (ЕО) № 111/2005 г.[?]

(¹) Регламент (ЕО) 111/2005 на Съвета от 22 декември 2004 година за определяне на правила за мониторинг на търговията между Общността и трети страни в областта на прекурсорите (ОВ 2005, L 22, стр. 1; специално българско издание: глава 15, том 13, стр. 114)

(²) Делегиран регламент (ЕС) 2020/1737 на Комисията от 14 юли 2020 година за изменение на Регламент (ЕО) № 273/2004 на Европейския парламент и на Съвета и Регламент (ЕО) № 111/2005 на Съвета с оглед на добавянето на някои прекурсори на наркотични вещества в описа на включените в списък вещества (ОВ 2020, L 392, стр. 1)

**Жалба, подадена на 24 ноември 2022 г. от Европейската комисия срещу решението, постановено от
Общия съд (втори състав) на 14 септември 2022 г. по дело T-775/20, РВ/Комисия**

(Дело С-721/22 Р)

(2023/С 35/46)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Европейска комисия (представители: J. Vaquero Cruz, B. Araujo Arce, J. Estrada de Solà)

Други страни в производството: РВ, Съвет на Европейския съюз

Искания

Комисията моли Съда:

— да отмени първа и трета точка от диспозитива на решението, постановено от Общия съд на Европейския съюз на 14 септември 2022 г. по дело T-775/20,

— да върне делото на Общия съд за постановяване на решение по същество по жалбата за отмяна и

— да осъди РВ да заплати съдебните разходи.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си Комисията посочва като основание за отмяна допуснатата грешка при прилагане на правото.

Комисията оспорва извода на Общия съд, който поради съображенията в точки 51—64 от обжалваното съдебно решение приема в точка 65 от същото, че Регламентът PIF ⁽¹⁾ „следователно не може сам по себе си да представлява правно основание за приемането на административни мерки с цел възстановяване на недължимо получени суми. [...]“.

Общият съд допуска грешка при прилагане на правото, тъй като членове 4 и 7 от Регламента PIF представляват самостоятелно и достатъчно конкретно основание за приемането на възстановителни административни мерки, които не са санкция.

В точка 69 от решението си Общият съд в крайна сметка заключава, че член 103 от Финансовия регламент от 2002 г. и членове 4 и 7 от Регламента PIF, прилагани във връзка едни с други, не са основание за приемането на мярка по отношение на жалбоподателя в първоинстанционното производство, доколкото той не е прекият получател на плащанията.

Според Комисията Общият съд допуска грешка при прилагане на правото, тъй като член 7 от Регламента PIF, във връзка с член 4 от същия и с член 103 от Финансовия регламент от 2002 г., представлява достатъчно ясна и конкретна разпоредба, за да се иска от жалбоподателя в първоинстанционното производство, макар да не е бил прекият получател на процесните плащания, да възстанови недължимо полученото.

(¹) Регламент (ЕО, Евратом) № 2988/95 на Съвета от 18 декември 1995 година относно защитата на финансовите интереси на Европейските общности (ОВ L 312, 1995 г., стр. 1: Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 1, стр. 166).

Искане за овластяване за налагане на заповест, подадено на 30 ноември 2022 г. — Ntinos Ramon/Европейска комисия

(Дело C-742/22 SA)

(2023/C 35/47)

Език на производството: гръцки

Страни

Ищец: Ntinos Ramon (представители: Achilleas Dimitriadis, Charalampos Pogiatis и Alexandros Dimitriadis, адвокати, Pavlos Eleftheriadis, barrister)

Ответник: Европейска комисия

Искания на ищеца

Ищецът моли:

- да се разпорежи снемане на имунитета на Европейската комисия по смисъла на член 1 от Протокол № 7 за привилегиите и имунитетите на Европейския съюз и да се разреши връчването и изпълнението на определението по обезпечителните мерки за налагане на заповест от 23 юни 2022 г., постановено от Eparchiako Dikastirio Ammochostou (Районен съд Фамагуста, Кипър) срещу Европейската комисия, под условие на снемане на имунитета ѝ, и отнасящо се до претенциите на г-н Ramon към Република Турция, в размер на 622 114,52 евро, признат в полза на ищеца от Европейския съд по правата на човека („ЕСПЧ“) през 2010 г. поради нарушаването на неговите права вследствие на неправомерното завладяване на неговите имоти от страна на турските власти,
- да се постанови мярка или присъди обезщетение, което Съдът прецени за правилно и справедливо при обстоятелствата на конкретния случай и
- да се осъди Европейската комисия да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Република Турция има вземания към Европейския съюз, които са установени, изискуеми и ликвидни въз основа на следните споразумения за финансиране ЕС—Турция:

- (а) Споразумение за финансиране за 2018 г. „Годишна програма за действие в подкрепа на Турция — 2018 г.“ от 6 ноември 2019 г. в размер на 98,4 милиона евро,
- (б) Споразумение за финансиране за 2019 г. „Годишна програма за действие в подкрепа на Турция — 2019 г.“ от 4 юни 2020 г. в размер най-много на 157,7 милиона евро,
- (в) Споразумение за финансиране за 2020 г. „Годишна програма за действие в подкрепа на Турция — 2019 г.“ от 26 март 2021 г., в размер най-много на 122 милиона евро.

Целта на предприєдинителните помощи на Европейския съюз е *inter alia* да се подкрепи Турция в извършването на реформи, които я приближават до европейските постижения, сред които е зачитането на правовата държава и защитата на правата на човека.

Поисканият от ищеца заповор засяга изпълнението на решение на Европейския съд по правата на човека от 26 октомври 2010 г. по дело Ramon срещу Република Турция (СЕ:ЕЧР:2010:1026)UD, жалба № 002909295) и представлява мярка за насърчаване, защита и спазване на правата на човека.

Заповорът на вземанията, предоставени на Турция от ЕС, до размера, дължим от Република Турция на г-н Ramon, няма да възпрепятства правилното функциониране на Европейския съюз, нито ще ограничи неговата независимост. Напротив, той ще допринесе за осъществяване на една от главните цели на предприєдинителните помощи, предоставени на Турция — зачитането на правовата държава и защитата на правата на човека от страна на държавата — кандидат за присъединяване.

ОБЩ СЪД

Решение на Общия съд от 30 ноември 2022 г. — РКК/Съвет

(Съединени дела T-316/14 и T-148/19) ⁽¹⁾

(Обща външна политика и политика на сигурност — Ограничителни мерки за борба с тероризма, насочени срещу РКК — Запраздяване на средства — Обща позиция 2001/931/ОВППС — Приложимост към въоръжен конфликт — Терористична група — Факти, на които се основават решенията за запраздяване на средства — Решение, взето от компетентен орган — Орган на трета държава — Преразглеждане — Пропорционалност — Задължение за лотивиране — Право на защита — Право на ефективна съдебна защита — Изменение на жалбата)

(2023/C 35/48)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Kurdistan Workers' Party (РКК) (представители: A. van Eik и T. Buruma, avocats)

Ответник: Съвет на Европейския съюз (представители: S. Van Overmeire и B. Driessen)

Встъпила страна в подкрепа на ответника по дело T-316/14 RENV: Европейска комисия (представители: T. Ramopoulos, J. Norris, J. Roberti di Sarsina и R. Tricot)

Встъпила страна в подкрепа на ответника в производството по обжалване: Френска република (представители: A.-L. Desjonquères, V. Fodda и J.-L. Carré), Кралство Нидерландия (представители: M. Bulterman и J. Langer)

Предмет

С жалбата си по дело T-316/14 RENV, подадена на основание член 263 ДФЕС, жалбоподателят, Kurdistan Workers'Party (РКК), иска отмяна на:

- Регламент за изпълнение (ЕС) № 125/2014 на Съвета от 10 февруари 2014 година за прилагане на член 2, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 2580/2001 относно специалните ограничителни мерки за борба с тероризма, насочени срещу определени лица и образувания и за отмяна на Регламент за изпълнение (ЕС) № 714/2013 (ОВ L 40, 2014 г., стр. 9),
- Регламент за изпълнение (ЕС) № 790/2014 на Съвета от 22 юли 2014 година за прилагане на член 2, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 2580/2001 относно специалните ограничителни мерки за борба с тероризма, насочени срещу определени лица и образувания, и за отмяна на Регламент за изпълнение (ЕС) № 125/2014 (ОВ L 217, 2014 г., стр. 1),
- Решение (ОВППС) 2015/521 на Съвета от 26 март 2015 година за актуализиране и изменение на списъка на лицата, групите и образуванията, по отношение на които се прилагат членове 2, 3 и 4 от Обща позиция 2001/931/ОВППС за прилагането на специални мерки за борба с тероризма и за отмяна на Решение 2014/483/ОВППС (ОВ L 82, 2015 г., стр. 107),
- Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/513 на Съвета от 26 март 2015 година за прилагане на член 2, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 2580/2001 относно специалните ограничителни мерки за борба с тероризма, насочени срещу определени лица и образувания, и за отмяна на Регламент за изпълнение № 790/2014 (ОВ L 82, 2015 г., стр. 1),
- Решение (ОВППС) 2015/1334 на Съвета от 31 юли 2015 година за актуализиране на списъка на лицата, групите и образуванията, по отношение на които се прилагат членове 2, 3 и 4 от Обща позиция 2001/931/ОВППС за прилагането на специални мерки за борба с тероризма, и за отмяна на Решение 2015/521 (ОВ L 206, 2015 г., стр. 61),

- Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/1325 на Съвета от 31 юли 2015 година за прилагане на член 2, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 2580/2001 относно специалните ограничителни мерки за борба с тероризма, насочени срещу определени лица и образувания, и за отмяна на Регламент за изпълнение 2015/513 (ОВ L 206, 2015 г., стр. 12),
- Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2425 на Съвета от 21 декември 2015 година за прилагане на член 2, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 2580/2001 относно специалните ограничителни мерки за борба с тероризма, насочени срещу определени лица и образувания, и за отмяна на Регламент за изпълнение 2015/1325 (ОВ L 334, 2015 г., стр. 1),
- Регламент за изпълнение (ЕС) 2016/1127 на Съвета от 12 юли 2016 година за прилагане на член 2, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 2580/2001 относно специалните ограничителни мерки за борба с тероризма, насочени срещу определени лица и образувания, и за отмяна на Регламент за изпълнение 2015/2425 (ОВ L 188, 2016 г., стр. 1),
- Регламент за изпълнение (ЕС) 2017/150 на Съвета от 21 март 2017 година за прилагане на член 2, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 2580/2001 относно специалните ограничителни мерки за борба с тероризма, насочени срещу определени лица и образувания, и за отмяна на Регламент за изпълнение (ЕС) 2016/1127 (ОВ L 23, 2017 г. стр. 3),
- Решение (ОВППС) 2017/1426 на Съвета от 4 август 2017 година за актуализиране на списъка на лицата, групите и образуванията, по отношение на които се прилагат членове 2, 3 и 4 от Обща позиция 2001/931/ОВППС за прилагането на специални мерки за борба с тероризма, и за отмяна на Решение (ОВППС) 2017/154 (ОВ L 204, 2017 г., стр. 95),
- Регламент за изпълнение (ЕС) 2017/1420 на Съвета от 4 август 2017 година за прилагане на член 2, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 2580/2001 относно специалните ограничителни мерки за борба с тероризма, насочени срещу определени лица и образувания, и за отмяна на Регламент за изпълнение 2017/150 (ОВ L 204, 2017 г., стр. 3) в частта, в която тези актове се отнасят до него.

С жалбата си по дело T-148/19, която също е подадена на основана член 263 ДФЕС, жалбоподателят иска отмяна на:

- Решение (ОВППС) 2019/25 на Съвета от 8 януари 2019 година за изменение и актуализиране на списъка на лицата, групите и образуванията, по отношение на които се прилагат членове 2, 3 и 4 от Обща позиция 2001/931/ОВППС за прилагането на специални мерки за борба с тероризма, и за отмяна на Решение (ОВППС) 2018/1084 (ОВ L 6, 2019 г., стр. 6),
- Решение (ОВППС) 2019/1341 на Съвета от 8 август 2019 година за актуализиране на списъка на лицата, групите и образуванията, по отношение на които се прилагат членове 2, 3 и 4 от Обща позиция 2001/931/ОВППС за прилагането на специални мерки за борба с тероризма и за отмяна на Решение 2019/25 (ОВ L 209, 2019 г., стр. 15), и
- Регламент за изпълнение (ЕС) 2019/1337 на Съвета от 8 август 2019 година за прилагане на член 2, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 2580/2001 относно специалните ограничителни мерки за борба с тероризма, насочени срещу определени лица и образувания, и за отмяна на Регламент за изпълнение (ЕС) 2019/24 (ОВ L 209, 2019 г., стр. 1),
- Регламент за изпълнение (ЕС) 2020/19 на Съвета от 13 януари 2020 година за прилагане на член 2, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 2580/2001 относно специалните ограничителни мерки за борба с тероризма, насочени срещу определени лица и образувания, и за отмяна на Регламент за изпълнение (ЕС) 2019/1337 (ОВ L 81, 2020 г. стр. 1),
- Решение (ОВППС) 2020/1132 на Съвета от 30 юли 2020 година за актуализиране на списъка на лицата, групите и образуванията, по отношение на които се прилагат членове 2, 3 и 4 от Обща позиция 2001/931/ОВППС за прилагането на специални мерки за борба с тероризма, и за отмяна на Решение (ОВППС) 2020/20 (ОВ L 247, 2020 г., стр. 18), и

— Регламент за изпълнение (ЕС) 2020/1128 на Съвета от 30 юли 2020 година за прилагане на член 2, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 2580/2001 относно специалните ограничителни мерки за борба с тероризма, насочени срещу определени лица и образувания, и за отмяна на Регламент за изпълнение 2020/19 (ОВ L 247, 2020 г., стр. 1), в частта, в която тези актове се отнасят до него.

Диспозитив

- 1) Отменя Регламент за изпълнение (ЕС) № 125/2014 на Съвета от 10 февруари 2014 година за прилагане на член 2, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 2580/2001 относно специалните ограничителни мерки за борба с тероризма, насочени срещу определени лица и образувания и за отмяна на Регламент за изпълнение (ЕС) № 714/2013 и Регламент за изпълнение (ЕС) № 790/2014 на Съвета от 22 юли 2014 година за прилагане на член 2, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 2580/2001 относно специалните ограничителни мерки за борба с тероризма, насочени срещу определени лица и образувания, и за отмяна на Регламент за изпълнение (ЕС) № 125/2014 в частта, в която се отнасят до Kurdistan Workers' Party (PKK).
- 2) Отхвърля жалбата по дело T-316/14 RENV в останалата ѝ част.
- 3) Отхвърля жалбата по дело T-148/19.
- 4) PKK и Съветът на Европейския съюз понасят направените от тях съдебни разноски по дела T-316/14, C-46/19 P, T-316/14 RENV и T-148/19.
- 5) Европейската комисия, Френската република и Кралство Нидерландия понасят направените от тях съдебни разноски.

(¹) ОВ С 245, 28.7.2014 г.

Решение на Общия съд от 30 ноември 2022 г. — Trasta Komercbanka и др./ЕЦБ

(Дело T-698/16) (¹)

(Икономическа и парична политика — Пруденциален надзор над кредитните институции — Специални надзорни функции на ЕЦБ — Решение за отнемане на лиценза на кредитна институция — Стърт на жалбоподател — Частична липса на основание за произнасяне — Правотоциция на националните органи на участващите държави членки и на ЕЦБ в рамките на единния надзорен механизъм — Равно третиране — Пропорционалност — Оправдани правни очаквания — Правна сигурност — Злоупотреба с власт — Право на защита — Задължение за лотивиране)

(2023/С 35/49)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: Trasta Komercbanka AS (Рига, Латвия) и други шестима жалбоподатели, чиито имена са посочени в приложение към решението (представител: O. Behrends, avocat)

Ответник: Европейска централна банка (представители: E. Kourepidou, C. Hernández Saseto и A. Witte, подпомагани от B. Schneider, avocat)

Встъпили страни в подкрепа на ответника: Република Латвия (представители: K. Pommere и J. Davidoviča), Европейска комисия (представители: V. Di Vucci и A. Steiblytė)

Предмет

С жалбата си на основание член 263 ДФЕС жалбоподателите искат отмяна на Решение ECB/SSM/2016 — 529900WIP0INFDAWTJ81/2 WOANCA-2016-0005 на ЕЦБ от 11 юли 2016 г. за оттегляне на лиценза на Trasta Komercbanka за извършване на дейност на кредитна институция

Диспозитив

- 1) Липсва основание за произнасяне по жалбата в частта, подадена от г-н Igors Buimisters.
- 2) Отхвърля жалбата.
- 3) Осъжда Trasta Komercbanka AS и другите жалбоподатели, чиито имена са посочени в приложение към решението, с изключение на г-н Buimisters, да заплатят съдебните разноски.
- 4) Осъжда г-н Buimisters да понесе направените от него съдебни разноски.
- 5) Европейската комисия и Република Латвия понасят направените от тях съдебни разноски.

(¹) ОВ С 441, 28.11.2016 г.

Решение на Общия съд от 30 ноември 2022 г. — Австрия/Комисия

(Дело T-101/18) (¹)

(Държавни помощи — Ядрена промишленост — Помощ, която Унгария възнамерява да отпусне за изграждането на два нови ядрени реактора на площадката в Paks — Решение, с което помощта се обявява за съвместима с вътрешния пазар при спазването на определени условия — Член 107, параграф 3, буква в) ДФЕС — Съвместимост на помощта с правото на Съюза, различно от правото в областта на държавните помощи — Неразривна връзка — Настъпване на ядрената енергетика — Член 192, първа алинея от Договора за Евратом — Принципи на опазване на околната среда, на „заетостта на плаща“, на предпазните мерки и на устойчивост — Определяне на съответната икономическа дейност — Пазарна неэффективност — Нарушаване на конкуренцията — Пропорционалност на помощта — Необходимост от намеса на държавата — Определяне на елементите на помощта — Процедура за възлагане на обществени поръчки — Задължение за мотивиране)

(2023/С 35/50)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Република Австрия (представители: J. Schmoll, F. Koppensteiner, M. Klamert и T. Ziniel, подпомагани от Н. Kristoferitsch, avocat)

Ответник: Европейска комисия (представители: K. Blanck, K. Herrmann и P. Němečková)

Встъпила страна в подкрепа на жалбоподателя: Велико херцогство Люксембург (представители: A. Germeaux и T. Schell, подпомагани от P. Kinsch, avocat)

Встъпили страни в подкрепа на ответника: Чешка република (представители: M. Smolek, J. Vlácil, T. Müller, J. Pavliš и L. Halajová), Френска република (представители: E. de Moustier и P. Dodeller), Унгария (представители: M. Fehér, подпомаган от P. Nagy, N. Gràcia Malfeito, B. Karsai, avocats и C. Bellamy, KC), Република Полша (представител: B. Majczyna), Словашка република (представител: S. Ondrášiková), Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия (представители: F. Shibli, L. Baxter и S. McCrory, подпомагани от T. Johnston, barrister)

Предмет

С жалбата си на основание член 263 ДФЕС Република Австрия иска отмяната на Решение (ЕС) 2017/2112 на Комисията от 6 март 2017 година относно мярка/схема за помощ/държавна помощ SA.38454 — 2015/С (ex 2015/N), която Унгария възнамерява да приложи в подкрепа на изграждането на два нови ядрени реактора в атомната електроцентраля „Paks II“ (ОВ L 317, 2017 г., стр. 45, наричано по-нататък „обжалваното решение“)

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Република Австрия понася направените от нея съдебни разноски, както и тези на Европейската комисия.
- 3) Чешката република, Френската република, Великото херцогство Люксембург, Унгария, Република Полша, Словашката република и Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия понасят направените от тях съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 152, 30.4.2018 г.

Решение на Общия съд от 7 декември 2022 г. — PNB Банка/ЕЦБ

(Дело T-275/19) ⁽¹⁾

(Икономическа и парична политика — Пруденциален надзор над кредитните институции — Правомощия на ЕЦБ — Правомощия за провеждане на разследване — Проверки на място — Член 12 от Регламент (ЕС) № 1024/2013 — Решение на ЕЦБ за извършване на проверка в помещенията на по-малко значима кредитна институция — Жалба за отмяна — Акт, подлежащ на обжалване — Допустимост — Компетентност на ЕЦБ — Задължение за мотивиране — Доказателства, които са от естество да обосноват проверка — Член 106 от Процедурния правилник — Непотивирано искане за провеждане на съдебно заседание)

(2023/С 35/51)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: PNB Банка AS (Рига, Латвия) (представител: O. Behrends, адвокат)

Ответник: Европейска централна банка (представители: C. Hernández Saseto, F. Bonnard и V. Hümpfner)

Встъпила страна в подкрепа на ответника: Европейска комисия (представители: D. Triantafyllou, A. Nijenhuis и A. Steiblytė)

Предмет

С жалбата си на основание член 263 ДФЕС жалбоподателят иска отмяна на решението на Европейската централна банка (ЕЦБ), съобщено с писмо от 14 февруари 2019 г., за извършване на проверка на място в неговите помещения

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) PNB Банка AS понася направените от нея съдебни разноски, както и разноските, направени от Европейската централна банка (ЕЦБ).
- 3) Европейската комисия понася направените от нея съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 213, 24.6.2019 г.

Решение на Общия съд от 7 декември 2022 г. — PNB Банка/ЕЦБ

(Дело T-301/19) ⁽¹⁾

(Икономическа и парична политика — Пруденциален надзор над кредитните институции — Член 6, параграф 5, буква б) от Регламент (ЕС) № 1024/2013 — Необходимост от пряк надзор от ЕЦБ над по-малко значима кредитна институция — Искане на националния компетентен орган — Член 68, параграф 5 от Регламент (ЕС) № 468/2014 — Решение на ЕЦБ за класифициране на PNB Банка като значимо поднадзорно лице под нейния пряк надзор — Задължение за мотивиране — Пропорционалност — Право на защита — Достъп до административната преписка — Доклад, предвиден в член 68, параграф 3 от Регламент № 468/2014 — Член 106 от Процедурния правилник — Немотивирано искане за провеждане на съдебно заседание)

(2023/С 35/52)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: PNB Банка AS (Рига, Латвия) (представител: О. Behrends, адвокат)

Отговорник: Европейска централна банка (представители: С. Hernández Saseta, F. Bonnard и D. Segoin)

Предмет

С жалбата си на основание член 263 ДФЕС жалбоподателят иска отмяна на решението на Европейската централна банка (ЕЦБ), съобщено с писмо от 1 март 2019 г., да го класифицира като значимо поднадзорно лице под нейния пряк надзор

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) PNB Банка AS понася направените от нея съдебни разноски, както и разноските, направени от Европейската централна банка (ЕЦБ).

⁽¹⁾ ОВ С 246, 22.7.2019 г.

Решение на Общия съд от 7 декември 2022 г. — PNB Банка/ЕЦБ

(Дело T-330/19) ⁽¹⁾

(Икономическа и парична политика — Пруденциален надзор над кредитните институции — Член 22 от Директива 2013/36/ЕС — Противопоставяне от страна на ЕЦБ на придобиването на квалифицирани дялови участия в кредитна институция — Начална дата на срока за извършване на оценка — Напеса на ЕЦБ в началната фаза на процедурата — Критерии за финансова стабилност на кандидат-приобретателя и за спазване на пруденциалните изисквания — Наличие на основателна причина за противопоставяне на придобиването въз основа на един или няколко критерия за оценка — Член 106 от Процедурния правилник — Немотивирано искане за провеждане на съдебно заседание)

(2023/С 35/53)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: PNB Банка AS (Рига, Латвия) (представител: О. Behrends, адвокат)

Отговорник: Европейска централна банка (представители: С. Hernández Saseta, F. Bonnard и V. Hümpfner)

Встъпила страна в подкрепа на отговорника: Европейска комисия (представители: D. Triantafyllou, A. Nijenhuis и A. Steiblytė)

Предмет

С жалбата си на основание член 263 ДФЕС жалбоподателят иска отмяна на решението, съобщено с писмо от 21 март 2019 г., с което Европейската централна банка (ЕЦБ) решава да се противопостави на сделката, състояща се в придобиването на квалифицирани дялови участия в Б

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) PNB Banka AS понася направените от нея съдебни разноски, както и разноските, направени от Европейската централна банка (ЕЦБ).
- 3) Европейската комисия понася направените от нея съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 270, 12.8.2019 г.

Решение на Общия съд от 7 декември 2022 г. — PNB Banka/ЕЦБ

(Дело T-230/20) ⁽¹⁾

(Икономическа и парична политика — Пруденциален надзор над кредитните институции — Регламент (ЕС) 1024/2013 — Специални надзорни функции на ЕЦБ — Решение, с което на PNB Banka е отнет лицензът на кредитна институция — Предложение за отнемане на лиценза, направено от националния компетентен орган — Решение за обявяване на PNB Banka в несъстоятелност — Разумен срок — Задължение за мотивиране — Пропорционалност)

(2023/С 35/54)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: PNB Banka AS (Рига, Латвия) (представител: О. Behrends, адвокат)

Ответник: Европейска централна банка (представители: С. Hernández Saseto, F. Bonnard и V. Hümpfner)

Встъпила страна в подкрепа на ответника: Република Латвия (представители: К. Pommere, J. Davidoviča и E. Bārdiņš)

Предмет

С жалбата си на основание член 263 ДФЕС жалбоподателят иска отмяна на решението на Европейската централна банка (ЕЦБ) от 17 февруари 2020 г., ECB-SSM-220-LVPNB-1, WHD-2019-0016, с което е отнет лицензът му на кредитна институция

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) PNB Banka AS понася освен собствените си съдебни разноски и тези, направени от Европейската централна банка (ЕЦБ), включително във връзка с обезпечителното производство.

3) Република Латвия понася направените от нея съдебни разноски.

(¹) ОВ С 209, 22.6.2020 г.

**Решение на Общия съд от 23 ноември 2022 г. — Westfälische Drahtindustrie и др./Комисия
(Дело T-275/20) (¹)**

(Жалба за отмяна и искане за обезщетение — Конкуренция — Картели — Европейски пазар на стомана за предварително налягане — Решение, с което се констатира нарушение на член 101 ДФЕС и на член 53 от Споразумението за ЕИП — Спиране на изпълнението на задължението за учредяване на банкова гаранция — Разсрочване на осъществяването като временна мярка плащания — Съдебно решение, с което частично се отменя решението и се определя глоба, чийто размер е идентичен с този на първоначално наложената глоба — Прихващане на осъществяването като временна мярка плащания — Лихви за забава — Член 266, първа алинея ДФЕС — Неоснователно обогатяване — Достатъчно съществено нарушение на правна норма, с която се предоставят права на частноправните субекти — Искане за връщане на надплатени суми — Липса на правно основание — Незаконосъобразност)

(2023/С 35/55)

Език на производството: немски

Страни

Ищци: Westfälische Drahtindustrie GmbH (Хам, Германия), Westfälische Drahtindustrie Verwaltungsgesellschaft mbH & Co. KG (Хам), Pampus Industriebeteiligungen GmbH & Co. KG (Изерлон, Германия) (представители: O. Duys и N. Tkatchenko, avocats)

Ответник: Европейска комисия (представители: P. Rossi и L. Mantl)

Предмет

С иска си ищите претендират, на първо място, да се отмени на основание член 263 ДФЕС официалното уведомително писмо на Европейската комисия от 2 март 2020 г., с което тя иска да ѝ заплатят сумата от 12 236 931,69 EUR, която според нея съответства на неизплатената част от глобата, наложена на ищите на 30 септември 2010 г.; второ, да се установи, че глобата е била напълно изплатена на 17 октомври 2019 г. с плащането на сумата от 18 149 636,24 EUR, и трето, да се осъди Комисията да заплати на WDI сума в размер на 1 633 085,17 EUR, заедно с лихвите, начислени считано от последната посочена дата, поради неоснователно обогатяване на тази институция. При условията на евентуалност ищите претендират на основание член 268 ДФЕС Комисията да бъде осъдена да им заплати сумата от 12 236 931,69 EUR, която Комисията претендира от WDI, както и надплатената сума в размер на 1 633 085,17 EUR, която тази институция е получила, заедно с лихвите, считано от 17 октомври 2019 г. до пълното възстановяване на дължимата сума

Диспозитив

- 1) Отхвърля иска.
- 2) Осъжда Westfälische Drahtindustrie GmbH, Westfälische Drahtindustrie Verwaltungsgesellschaft mbH & Co. KG и Pampus Industriebeteiligungen GmbH & Co. KG да заплатят съдебните разноски.

(¹) ОВ С 247, 27.7.2020 г.

Решение на Общия съд от 7 декември 2022 г. — Литва/Комисия(Дело T-573/20) ⁽¹⁾**(ЕФГЗ и ЕЗФРСР — Разходи, изключени от финансирането — Разходи, направени от Литва — Подпомагане на ранното пенсиониране — Член 52, параграф 2 от Регламент (ЕС) 1306/2013 — Член 34, параграф 6 и член 35, параграф 1 от Регламент за изпълнение (ЕС) 908/2014)**

(2023/С 35/56)

Език на производството: литовски

Страни

Жалбоподател: Република Литва (представители: R. Dzikovič и K. Dieninis)

Ответник: Европейска комисия (представители: J. Aquilina, J. Jokubauskaitė и M. Kaduczak)

Предмет

С жалбата си на основание член 263 ДФЕС Република Литва иска отмяна на Решение за изпълнение (ЕС) 2020/859 на Комисията от 16 юни 2020 година за изключване от финансиране от страна на Европейския съюз на някои разходи, направени от държавите членки по линия на Европейския фонд за гарантиране на земеделието (ЕФГЗ) и на Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони (ЕЗФРСР) (ОВ L 195, 2020 г., стр. 59), в частта, в която ѝ е наложена фиксирана финансова корекция от 5 % и съответно сумата 2 186 447,97 EUR е изключена от финансирането по мярката за подпомагане на ранното пенсиониране за периода от 16 октомври 2013 г. до 30 юни 2018 г.

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Република Литва да заплати съдебните разходи.

⁽¹⁾ ОВ С 359, 26.10.2020 г.

Решение на Общия съд от 7 декември 2022 г. — ССРЛ и др./Комисия(Дело T-130/21) ⁽¹⁾**(Конкуренция — Картели — Опаковки за продажба на хранителни стоки на дребно — Решение за изменение на размера на глоба — Правила за изчисляване на глобата — Възможност за търсене на отговорност за неправолтерното поведение — Насоки за определяне на размера на глобите от 2006 г. — Таван на глобата — Пропорционалност — Равно третиране — Способност за плащане)**

(2023/С 35/57)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподатели: ССРЛ — Consorzio Cooperative di Produzione e Lavoro SC (Реджо Емилия, Италия), Coopbox Group SpA (Бибиано, Италия), Coopbox Eastern s.r.o. (Нове Место над Вахом, Словакия) (представители: E. Cucchiara и E. Rocchi, avocats)

Ответник: Европейска комисия (представители: P. Rossi и T. Baumé)

Предмет

С жалбата си на основание член 263 ДФЕС жалбоподателите искат отмяна на Решение С(2020) 8940 final на Комисията от 17 декември 2020 година, което изменя размера на глобите, наложени с Решение С(2015) 4336 final на Комисията от 24 юни 2015 година относно производство по член 101 ДФЕС и член 53 от Споразумението за ЕИП (Дело АТ.39563 — Опаковки за продажба на хранителни стоки на дребно)

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда CCPL — Consorzio Cooperative di Produzione e Lavoro SC, Coopbox group SpA и Coopbox Eastern s.r.o. да понесат, наред с направените от тях съдебни разноски, и тези на Европейската комисия, включително съдебните разноски във връзка с обезпечителното производство.

(¹) ОВ С 148, 26.4.2021 г.

Решение на Общия съд от 30 ноември 2022 г. — Италия/Комисия

(Дело T-221/21) (¹)

(ЕФГЗ и ЕЗФРСР — Разходи, изключени от финансиране — Режим на помощи за площ — Финансови корекции — Понятие „постоянно затревена площ“ — Член 4, параграф 1, буква з) от Регламент (ЕС) № 1307/2013 — Член 5, параграф 3 от Делегиран регламент (ЕС) № 499/2014)

(2023/С 35/58)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Италианска република (представители: G. Palmieri, подпомагана от C. Gerardis, G. Rocchitta и E. Feola, avvocati dello Stato)

Ответник: Европейска комисия (представители: P. Rossi, J. Aquilina и F. Moro)

Предмет

С жалбата си на основание член 263 ДФЕС Италианската република иска да бъде отменено Решение за изпълнение (ЕС) 2021/261 на Комисията от 17 февруари 2021 година за изключване от финансиране от страна на Европейския съюз на някои разходи, направени от държавите членки по линия на Европейския фонд за гарантиране на земеделието (ЕФГЗ) и на Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони (ЕЗФРСР) (ОВ L 59, 2021 г., стр. 10) в частта, в която се отнасят до направените от нея разходи

Диспозитив

- 1) Отменя Решение за изпълнение (ЕС) 2021/261 на Комисията от 17 февруари 2021 година за изключване от финансиране от страна на Европейския съюз на някои разходи, направени от държавите членки по линия на Европейския фонд за гарантиране на земеделието (ЕФГЗ) и на Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони (ЕЗФРСР) в частта, в която Италианската република е приложила фиксирана корекция от 2 % относно предоставените в Италия помощи за площ в размер на 67 368 272,99 EUR за референтната 2017 г.
- 2) Отхвърля жалбата в останалата ѝ част.
- 3) Италианската република и Европейската комисия понесат направените от тях съдебни разноски.

(¹) ОВ С 228, 14.6.2021 г.

Решение на Общия съд от 30 ноември 2022 г. — KN/Парламент(Дело T-401/21) ⁽¹⁾

(Институционално право — Член на ЕИСК — Процедура за освобождаване от отговорност във връзка с изпълнението на бюджета на ЕИСК за финансовата 2019 г. — Резолюция на Парламента, в която жалбоподателят е посочен като извършител на действия на психически торлоз — Жалба за отмяна — Необжалваем акт — Недопустимост — Иск за обезщетение — Защита на личните данни — Презумпция за невинност — Задължение за поверителност — Принцип на добра администрация — Пропорционалност — Достатъчно съществено нарушение на правна норма, с която се предоставят права на частноправните субекти)

(2023/С 35/59)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: KN (представители: M. Casado García-Hirschfeld и M. Aboudi, avocats)

Отговорник: Европейски парламент (представители: R. Crowe, C. Burgos и M. Allik)

Предмет

С жалбата си жалбоподателят иска, от една страна, на основание член 263 ДФЕС, отмяна на Решение (ЕС, Евратом) 2021/1552 на Европейския парламент от 28 април 2021 година относно освобождаването от отговорност във връзка с изпълнението на общия бюджет на Европейския съюз за финансовата 2019 година, раздел VI — Европейски икономически и социален комитет (ОВ L 340, 2021 г., стр. 140) и на Резолюция (ЕС) 2021/1553 на Европейския парламент от 29 април 2021 година, съдържаща забележките, които са неразделна част от решението за освобождаване от отговорност във връзка с изпълнението на общия бюджет на Европейския съюз за финансовата 2019 година, раздел VI — Европейски икономически и социален комитет (ОВ L 340, 2021 г., стр. 141), и от друга страна, на основание член 268 ДФЕС, присъждане на обезщетение за вредите, които твърди, че е претърпял вследствие на обжалваните актове

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда KN да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 338, 23.8.2021 г.

Решение на Общия съд от 7 декември 2022 г. — Neoperl/EUIPO (Изображение на цилиндрична санитарна вставка)(Дело T-487/21) ⁽¹⁾

(„Марка на Европейския съюз — Заявка за марка на Европейския съюз, изобразяваща цилиндрична санитарна вставка — Сензорна позиционна марка — Абсолютни основания за отказ — Приложно поле на закона — Службена проверка — Проверка на отличителния характер от апелативния състав — Член 7, параграф 1, буква б) от Регламент 207/2009 (впоследствие член 7, параграф 1, буква б) от Регламент 2017/1001) — Знак, който може да съставлява марка на Европейския съюз — Липса на точно и пълно само по себе си графично изображение на сензорното възприятие, създадено от знака — Член 4 и член 7, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕО) 207/2007 (понастоящем член 4 и член 7, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕС) 2017/1001)

(2023/С 35/60)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Neoperl AG (Райнах, Швейцария) (представител: U. Kaufmann, avocate)

Отговорник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представители: Т. Клее и D. Hanf)

Предмет

С жалбата си на основание член 263 ДФЕС жалбоподателят, Neoperl AG, иска отмяна на решението на пети апелативен състав на Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) от 3 юни 2021 г. (преписка R 2327/2019-5) (наричано по-нататък „обжалваното решение“)

Диспозитив

- 1) Отменя решението на пети апелативен състав на Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) от 3 юни 2021 г. (преписка R 2327/2019-5).
- 2) Осъжда EUIPO да заплати съдебните разноски.

(¹) ОВ С 391, 27.9.2021 г.

Решение на Общия съд от 23 ноември 2022 г. — Zeta Farmaceutici/EUIPO — Specchiasol (EUPHYTOS)

(Дело T-515/21) (¹)

(Марка на Европейския съюз — Производство за обявяване на недействителност — Словна марка на Европейския съюз „EUPHYTOS“ — По-ранна фигуративна марка на Европейския съюз „EuPhidra“ — Доказване на реалното използване на по-ранната марка — Член 56, параграф 2 и член 43, параграф 2 от Регламент (ЕО) 40/94 [понастоящем член 64, параграф 2 и член 47, параграф 2 от Регламент (ЕС) 2017/1001] — Релевантни периода — Представяне на доказателства за първи път пред апелативния състав — Правомощие за преценка на апелативния състав — Квалифициране на доказателствата като нови или допълнителни — Член 95, параграф 2 от Регламент 2017/1001 — Член 27, параграф 4 от Делегиран регламент (ЕС) 2018/625)

(2023/С 35/61)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Zeta Farmaceutici SpA (Виченца, Италия) (представители: F. Celluprica, F. Fischetti и F. De Vono, адвокати)

Отговорник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представители: S. Scardocchia, J. Crespo Carrillo и D. Hanf)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпила в производството пред Общия съд: Specchiasol Srl (Бусоленго, Италия)

Предмет

С жалбата си на основание член 263 ДФЕС жалбоподателят иска отмяна и изменение на решението на първи апелативен състав на Службата за Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) от 10 юни 2021 г. (преписка R 2094/2019-1)

Диспозитив

- 1) Отменя решението на първи апелативен състав на Службата за Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) от 10 юни 2021 г. (преписка R 2094/2019-1).

- 2) Отхвърля жалбата в останалата ѝ част.
- 3) EUIPO понася направените от нея съдебни разноски, както и тези на Zeta Farmaceutici SpA.

⁽¹⁾ ОВ С 422, 18.10.2021 г.

Решение на Общия съд от 30 ноември 2022 г. — ADS L. Kowalik, B. Włodarczyk/EUIPO — ESSAtech (Акcesoар за безжично дистанционно управление)

(Дело T-612/21) ⁽¹⁾

(Промислен дизайн на Общността — Производство за обявяване на недействителност — Регистриран промислен дизайн на Общността, представляващ акcesoар за безжично дистанционно управление — Основание за обявяване на недействителност — Особенности на видения външен вид на продукт, които са наложени изключително от техническата му функция — Член 8, параграф 1 и член 25, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 6/2002 — Факти или доказателства, представени за първи път пред апелативния състав — Член 63, параграф 2 от Регламент № 6/2002 — Задължение за мотивиране — Член 41, параграф 1 и параграф 2, буква в) от Хартата на основните права)

(2023/С 35/62)

Език на производството: полски

Страни

Жалбоподател: ADS L. Kowalik, B. Włodarczyk s.c. (Сосновец, Полша) (представител: M. Oleksyn, avocat)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представители: M. Chylińska и J. Ivanauskas)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO: ESSAtech (Пристопим, Чехия)

Предмет

С жалбата си на основание член 263 ДФЕС жалбоподателят иска отмяна на решението на трети апелативен състав на Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) от 14 юли 2021 г. (преписка R 1072/2020-3)

Диспозитив

- 1) Отменя решението на трети апелативен състав на Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) от 14 юли 2021 г. (преписка R 1072/2020-3).
- 2) Осъжда EUIPO да заплати съдебните разноски, направени както в производството пред апелативния състав на EUIPO, така и в производството пред Общия съд.

⁽¹⁾ ОВ С 502, 13.12.2021 г.

Решение на Общия съд от 7 декември 2022 г. — Puma/EUIPO — Vaillant (Puma)

(Дело T-623/21) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за словна марка на Европейския съюз „Puma“ — По-ранна фигуративна марка на Европейския съюз „PUMA“ — Относително основание за отказ — Засягане на репутацията — Член 8, параграф 5 от Регламент (ЕС) 2017/1001)

(2023/С 35/63)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Puma SE (Херцогенаурах, Германия) (представители: M. Schunke и P. Trieb, адвокати)

Отговорник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представители: J. Schäfer, Д. Стоянова-Вълчанова и E. Markakis)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпила в производството пред Общия съд: Vaillant GmbH (Ремшайд, Германия) (представител: S. Abt, адвокат)

Предмет

С жалбата си по член 263 ДФЕС жалбоподателят иска отмяна на решението на първи апелативен състав на Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) от 8 юли 2021 г. (преписка R 1875/2019-1)

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Puma SE да заплати съдебните разноски.

(¹) ОВ С 471, 22.11.2021 г.

Решение на Общия съд от 30 ноември 2022 г. — Mendes/EUIPO — Actial Farmaceutica (VSL3TOTAL)

(Дело T-678/21) (¹)

(Марка на Европейския съюз — Производство за обявяване на недействителност — Словна марка на Европейския съюз „VSL3TOTAL“ — По-ранна словна марка на Европейския съюз „VSL#3“ — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Сходство между знаците — Сходство на стоките — Член 8, параграф 1, буква б) и член 53, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕО) 207/2009 [понастоящем член 8, параграф 1, буква б) и член 60, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕС) 2017/1001])

(2023/С 35/64)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Mendes SA (Лугано, Швейцария) (представител: M. Cavattoni, адвокат)

Отговорник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представител: T. Frydendahl)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпила в производството пред Общия съд: Actial Farmaceutica Srl (Рим, Италия) (представители: M. Mostardini, F. Mellucci и F. Rombolà, адвокати)

Предмет

С жалбата си на основание член 263 ДФЕС жалбоподателят иска да бъде отменено решението на втори апелативен състав на Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) от 17 август 2021 г. (преписка R 1568/2020-2).

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Mendes SA да заплати съдебните разноски.

(¹) ОВ С 502, 13.12.2021 г.

Решение на Общия съд от 23 ноември 2022 г. — Allessa/EUIPO — Dumerth (CASSELLAPARK)(Дело T-701/21) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Производство за обявяване на недействителност — Словна марка на Европейския съюз „CASSELLAPARK“ — Абсолютни основания за отказ — Отличителен характер — Липса на описателен характер — Липса на марка, която може да въведе в заблуждение обществеността — Член 7, параграф 1, букви б), в) и ж) от Регламент (ЕО) № 207/2009 (понастоящем член 7, параграф 1, букви б), в) и ж) от Регламент (ЕС) 2017/1001) — Задължение за мотивиране — Член 94 от Регламент 2017/1001)

(2023/С 35/65)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Allessa GmbH (Франкфурт на Майн, Германия) (представители: S. Fröhlich, M. Hartmann и H. Lerchl, адвокати)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представители: E. Nicolás Gómez и D. Hanf)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпила в производството пред Общия съд: Carim Dumerth (Франкфурт на Майн, Германия) (представители: T. Wieland и C. Corbet, адвокати)

Предмет

С жалбата си по член 263 ДФЕС жалбоподателят иска отмяна на решението на пети апелативен състав на Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) от 11 август 2021 г. (преписка R 1043/2020-5)

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Allessa GmbH да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 2, 3.1.2022 г.

Решение на Общия съд от 7 декември 2022 г. — Vora Creations/EUIPO (essence)(Дело T-738/21) ⁽¹⁾

(„Марка на Европейския съюз — Процедура за обявяване на недействителност — Фигуративна марка на Европейския съюз „essence“ — Абсолютни основания за отказ — Описателен характер — Член 7, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕС) 2017/1001 — Липса на отличителен характер — Член 7, параграф 1, буква б) от Регламент 2017/1001“)

(2023/С 35/66)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Vora Creations, SL (Андрагкс, Испания) (представители: R. Lange и M. Ebner, адвокати)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представители: M. Eberl и E. Markakis)

Предмет

С жалбата си на основание член 263 ДФЕС жалбоподателят иска отмяната на решението на четвърти апелативен състав на Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) от 21 септември 2021 г. (преписка R 693/2021-4)

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Bora Creations, SL да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 37, 24.1.2022 г.

Решение на Общия съд от 7 декември 2022 г. — Borussia VfL 1900 Mönchengladbach/EUIPO — Neng (Fohlenelf)

(Дело T-747/21) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Производство за отмяна — Словна марка на Европейския съюз „Fohlenelf“ — Реално използване на марката — Член 58, параграф 1, буква а), член 94, параграф 1 и член 97, параграф 1, буква г) от Регламент (ЕС) 2017/1001)

(2023/С 35/67)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Borussia VfL 1900 Mönchengladbach GmbH (Мюнхенгладбах, Германия) (представител: R. Kitzberger, avocat)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представители: A. Söder и E. Nicolás Gómez)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпила в производството пред Общия съд: David Neng (Брюген, Германия) (представител: D. Breuer, avocat)

Предмет

С жалбата си на основание член 263 ДФЕС жалбоподателят иска да се отмени решението на четвърти апелативен състав на Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) от 28 септември 2021 г. (преписка R 2126/2020-4)

Диспозитив

- 1) Отменя решението на четвърти апелативен състав на Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) от 28 септември 2021 г. (преписка R 2126/2020-4), доколкото не е прието за доказано наличието на реално използване на словната марка на Европейския съюз „Fohlenelf“ по отношение на „сапуни“ от клас 3, на „самозалепващи се листове от хартия или пластмаса, самозалепващи се етикети“ от клас 16, на „порцеланови и фаянсови изделия“ от клас 21, както и на „бутилки за пиене“, доколкото се касае за подкатегория стоки в рамките на „домакински или кухненски прибори и съдове“, които също са от клас 21, на „текстилни кърпи за баня“ от клас 24 и на „игри, играчки“ от клас 28.
- 2) Отхвърля жалбата в останалата ѝ част.
- 3) Всяка от страните понася направените от нея съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 37, 24.1.2022 г.

Решение на Общия съд от 30 ноември 2022 г. — Lila Rossa Engros/EUIPO (LiLAC)(Дело T-780/21) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз „LiLAC“ — Абсолютно основание за отказ — Описателен характер — Член 7, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕС) 2017/1001)

(2023/С 35/68)

Език на производството: румънски

Страни

Жалбоподател: Lila Rossa Engros SRL (Волунтари, Румъния) (представител: O. Anghel, адвокат)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представител: V. Ruzek)

Предмет

С жалбата си по член 263 ДФЕС жалбоподателят иска частична отмяна на решението на пети апелативен състав на Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) от 10 септември 2021 г. (преписка R 441/2021-5)

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Lila Rossa Engros SRL понася наред с направено от него съдебни разноски и тези на Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO).

⁽¹⁾ ОВ С 95, 28.2.2022 г.

Решение на Общия съд от 30 ноември 2022 г. — Hasco TM/EUIPO — Esi (NATURCAPS)(Дело T-12/22) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Производство за обявяване на недействителност — Словна марка на Европейския съюз „NATURCAPS“ — По-ранна национална словна марка „NATURKAPS“ — Липса на реално използване на по-ранната марка — Член 64, параграф 2 от Регламент (ЕС) 2017/1001 — Квалифициране на фармацевтичните продукти и хранителните добавки)

(2023/С 35/69)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Hasco TM sp. z o.o. sp.k. (Вроцлав, Полша) (представител: M. Krekora, адвокат)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представител: J. Ivanauskas)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO: Esi Srl (Албизола Супериоре, Италия)

Предмет

С жалбата си по член 263 ДФЕС жалбоподателят иска отмяна на решението на четвърти апелативен състав на Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) от 9 ноември 2021 г. (преписка R 617/2021-4)

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Nasco TM sp. z o.o. sp.k. да заплати съдебните разноски.

(¹) ОВ С 109, 7.3.2022 г.

Решение на Общия съд от 30 ноември 2022 г. — Корпорация „Мастернет“/EUIPO — Stayer Ibérica (STAYER)

(Дело T-85/22) (¹)

(Марка на Европейския съюз — Производство по отмяна — Словна марка на Европейския съюз „STAYER“ — Реално използване на марка — Член 15 и член 51, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕО) № 207/2009 [понастоящем член 18 и член 58, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕС) 2017/1001] — Квалифициране на стоките, за които е доказано реалното използване)

(2023/С 35/70)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: ЗАО Корпорация „Мастернет“ (Москва, Русия) (представител: N. Bürglen, адвокат)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представител: J. Ivanauskas)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпила в производството пред Общия съд: Stayer Ibérica, SA (Пинто, Испания) (представители: P. Creta, A. Lanzarini, B. Costa и M. Lazzarotto, адвокати)

Предмет

С жалбата си на основание член 263 ДФЕС жалбоподателят иска да се отмени решението на първи апелативен състав на Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) от 16 декември 2021 г. (преписка R 932/2021-1)

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда ЗАО Корпорация „Мастернет“ да заплати съдебните разноски.

(¹) ОВ С 158, 11.4.2022 г.

Решение на Общия съд от 23 ноември 2022 г. — General Wire Spring/EUIPO (GENERAL PIPE CLEANERS)

(Дело T-151/22) (¹)

(Марка на Европейския съюз — Международна регистрация, посочваща Европейския съюз — Словна марка „GENERAL PIPE CLEANERS“ — Абсолютно основание за отказ — Описателен характер — Член 7, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕС) 2017/1001)

(2023/С 35/71)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: General Wire Spring Co. (Макийс Рокс, Пенсилвания, Съединени щати) (представител: E. Carrillo, avocate)

Отговорник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представител: R. Raponi)

Предмет

С жалбата си по член 263 ДФЕС жалбоподателят иска отмяна на решението на пети апелативен състав на Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) от 11 януари 2022 г. (преписка R 1452/2021-5)

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда General Wire Spring Co. да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 198, 16.5.2022 г.

Решение на Общия съд от 30 ноември 2022 г. — Корпорация „Мастернет“/EUIPO — Stayer Ibérica (STAYER)

(Дело T-155/22) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Производство по отмяна — Фигуративна марка на Европейския съюз „STAYER“ — Реално използване на марка — Член 15 и член 58, параграф 1, буква а) от Регламент(ЕО) № 207/2009 [понастоящем член 18 и член 58, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕС) 2017/1001] — Квалифициране на стоките, за които е доказано реалното използване)

(2023/С 35/72)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: ЗАО Корпорация „Мастернет“ (Москва, Русия) (представител: N. Bürglen, адвокат)

Отговорник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представители: J. Ivanauskas)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпила в производството пред Общия съд: Stayer Ibérica, SA (Пинто, Испания) (представители: P. Creta, A. Lanzarini, A. Sponzilli, B. Costa и M. Lazzarotto, адвокати)

Предмет

С жалбата си на основание член 263 ДФЕС жалбоподателят иска отмяната на решението на първи апелативен състав на Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) от 21 декември 2021 г. (преписка R 931/2021-1)

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда ЗАО Корпорация „Мастернет“ да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 198, 16.5.2022 г.

Решение на Общия съд от 7 декември 2022 г. — Sanetview/EUIPO — 2boca2catering (Las Cebras)

(Дело T-159/22) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз „Las Cebras“ — По-ранна фигуративна национална марка „LEZEBRA“ — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001)

(2023/С 35/73)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: Sanetview, SLU (Андора ла Веля, Андора) (представители: J. Gallego Jiménez, E. Sanz Valls, P. Bauzá Martínez, Y. Hernández Viñes и C. Marí Aguilar, адвокати)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представители: A. Cawcour Hage и J. Ivanauskas)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпила в производството пред Общия съд: 2boca2catering, SL (Севиля, Испания)

Предмет

С жалбата си по член 263 ДФЕС жалбоподателят иска отмяна на решението на пети апелативен състав на Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) от 4 януари 2022 г. (преписка R 1070/2021-5)

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Sanetview, SLU да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 198, 16.5.2022 г.

Определение на Общия съд от 30 ноември 2022 г. — Basicmed Enterprises и др./Съвет и др.

(Дело T-379/16) ⁽¹⁾

(Извъндоговорна отговорност — Икономическа и парична политика — Програма за подкрепа за стабилност на Кипър — Решение на Управителния съвет на ЕЦБ относно спешната помощ за осигуряване на ликвидност във връзка с искане на централната банка на Кипър — Декларации на Еврогрупата от 25 март, 12 април, 13 май и 13 септември 2013 г. относно Кипър — Решение 2013/236/ЕС — Решение за изпълнение 2013/463/ЕС — Меморандум за разбирателство от 26 април 2013 г. относно специфичните условия на икономическата политика, сключен между Република Кипър и Европейския механизъм за стабилност — Компетентност на Общия съд — Допустимост — Изисквания за форма — Изчерпване на вътрешноправните средства за защита — Достатъчно съществено нарушение на правна норма, с която се предоставят права на частноправните субекти — Право на собственост — Оправдани правни очаквания — Равно третиране — Иск, частично предявен пред юрисдикция, която явно няма компетентност да го разгледа, частично явно недопустим и частично явно лишен от всякакво правно основание)

(2023/С 35/74)

Език на производството: английски

Страни

Ищци: Basicmed Enterprises Ltd (Лимасол, Кипър) и още 19 ищци, чиито имена се съдържат в приложение към определението (представители: P. Tridimas, K. Kakoulli и P. Panayides, адвокати)

Ответници: Съвет на Европейския съюз (представители: А. Westerhof Löfflerová и Ив. Гюров), Европейска комисия (представители: L. Flynn, J.-P. Keppenne и S. Delaude), Европейска централна банка (представители: K. Laurinavičius, G. Várhelyi и K. Dževića, подпомагани от Н.-G. Kamann, адвокат), Еврогрупа, представлявана от Съвета на Европейския съюз (представители: А. Westerhof Löfflerová и Ив. Гюров), Европейски съюз, представляван от Европейската комисия (представители: L. Flynn, J.-P. Keppenne и S. Delaude)

Предмет

С иска си на основание член 268 ДФЕС ищите са поискали обезщетение за вредите, които твърдят, че са претърпели вследствие на решението на Управителния съвет на Европейската централна банка (ЕЦБ) от 21 март 2013 г. относно спешната помощ за осигуряване на ликвидност във връзка с искане на централната банка на Кипър, на декларациите на Еврогрупата от 25 март, 12 април, 13 май и 13 септември 2013 г. относно Кипър, на Решение 2013/236/ЕС на Съвета от 25 април 2013 година отправено до Кипър относно конкретни мерки за възстановяване на финансовата стабилност и устойчивия растеж (ОВ L 141, 2013 г., стр. 32), на Решение за изпълнение 2013/463/ЕС на Съвета от 13 септември 2013 година за одобряване на програма за макроикономически мерки за Кипър и за отмяна на Решение 2013/236/ЕС (ОВ L 250, 2013 г., стр. 40), на Меморандума за разбирателство от 26 април 2013 г. относно специфичните условия на икономическата политика, сключен между Република Кипър и Европейския механизъм за стабилност (ЕМС), както и на други актове и действия на Европейската комисия, Съвета на Европейския съюз, ЕЦБ и Еврогрупата, свързани с предоставянето на инструмент за финансова помощ на Република Кипър

Диспозитив

- 1) Отхвърля иска.
- 2) Осъжда Basicmed Enterprises Ltd и останалите ищи, чиито имена се съдържат в приложение, да заплатят освен направените от тях съдебни разноски, и съдебните разноски на Съвета на Европейския съюз, на Европейската комисия и на Европейската централна банка (ЕЦБ).

⁽¹⁾ ОВ С 383, 17.10.2016 г.

Определение на Общия съд от 22 ноември 2022 г. — Validity/Комисия

(Дело T-640/20) ⁽¹⁾

(Жалба за отмяна — Достъп до документи — Регламент (ЕО) № 1049/2001 — Документи относно проект за покана за предложения, съфинансиран от FEDER — Документи с произход от държава членка — Частичен отказ за достъп — Оповестяване след подаването на жалбата — Отпадане на правния интерес — Частична липса на основание за произнасяне — Искане за изменение на жалбата — Частична недопустимост)

(2023/C 35/75)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Validity Foundation — Mental Disability Advocacy Centre (Будапеща, Унгария) (представители: B. Van Vooren и R. Oyarzabal Arigita, avocats)

Ответник: Европейска комисия (представители: K. Herrmann и A. Spina)

Предмет

С жалбата си на основание член 263 ДФЕС жалбоподателят иска отмяната, от една страна, на Решение C(2020) 5540 final на Комисията от 6 август 2020 г., с което същата му отказва достъп до документи относно проект за покана за предложения на унгарските власти, и от друга, на Решение C(2021) 2834 final на Комисията от 19 април 2021 г., с което тя му предоставя достъп до тези документи

Диспозитив

- 1) Липсва основание за произнасяне по искането за отмяна на Решение С(2020) 5540 final на Европейската комисия от 6 август 2020 г., с което Комисията отказва на Validity Foundation — Mental Disability Advocacy Centre достъп до документи относно проект за покана за предложения на унгарските власти.
- 2) Отхвърля жалбата в останалата ѝ част.
- 3) Всяка от страните понася направените от нея съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 9, 11.1.2021 г.

**Определение на Общия съд от 22 ноември 2022 г. — Fieldpoint (Cyprus)/EUIPO
(HYPERLIGHTOPTICS)**

(Дело T-800/21) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Заявка за словна марка на Европейския съюз „HYPERLIGHTOPTICS“ — Абсолютно основание за отказ — Описателен характер — Член 7, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕС) 2017/1001 — Равно третиране — Жалба, явно лишена от всякакво правно основание)

(2023/С 35/76)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Fieldpoint (Cyprus) LTD (Никозия, Кипър) (представители: P. Rath и S. Gebele, avocats)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представители: L. Lapinskaite и T. Klee)

Предмет

С жалбата си на основание член 263 ДФЕС жалбоподателя иска отмяна на решението на десети апелативен състав на Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) от 6 октомври 2021 г. (преписка R 1166/2021-2)

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Fieldpoint (Cyprus) LTD да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 73, 14.2.2022 г.

**Определение на Общия съд от 22 ноември 2022 г. — Fieldpoint (Cyprus)/EUIPO
(HYPERLIGHTEYEWEAR)**

(Дело T-801/21) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Заявка за словна марка на Европейския съюз „HYPERLIGHTEYEWEAR“ — Абсолютно основание за отказ — Описателен характер — Член 7, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕС) 2017/1001 — Равно третиране — Жалба, явно лишена от всякакво правно основание)

(2023/С 35/77)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Fieldpoint (Cyprus) LTD (Никозия, Кипър) (представители: P. Rath и S. Gebele, avocats)

Отговорник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представители: L. Lapinskaite и T. Klee)

Предмет

С жалбата си на основание член 263 ДФЕС жалбоподателя иска отмяна на решението на десети апелативен състав на Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) от 6 октомври 2021 г. (преписка R 1165/2021-2)

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Fieldpoint (Cyprus) LTD да заплати съдебните разноски.

(¹) ОВ С 73, 14.2.2022 г.

Жалба, подадена на 21 септември 2022 г. — Ferreira de Macedo Silva/Frontex

(Дело T-595/22)

(2023/С 35/78)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Carlos Miguel Ferreira de Macedo Silva (Серкал ду Алентежу, Португалия) (представител: L. Cosme Nunes Rolo, lawyer)

Отговорник: Европейска агенция за гранична и брегова охрана

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени решението от 29 август 2022 г. на заместник изпълнителния директор по въпросите на управлението на информацията и процесите на Европейската агенция за гранична и брегова охрана (Frontex) в качеството му на орган по назначаването да го освободи от длъжност преди изтичането на срока за изпитване като срочно нает служител в постоянния корпус, категория 1,
- в случай на невъзможност за своевременно възстановяване на работа в група 8 да осъди Frontex да заплати всички разноски, свързани с изпълнението на петгодишния договор, както и разноските по делото.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква две основания в подкрепа на жалбата:

1. първо основание: нарушение на принципа на защита на оправданите правни очаквания и нарушение на принципа на равно третиране в областта на заетостта (вж. Директива 2000/78/ЕО на Съвета от 27 ноември 2000 г. (¹));
2. второ основание: нарушение на съществени процесуални правила, а също и на правото на добра администрация и правото на изслушване.

(¹) Директива 2000/78/ЕО на Съвета от 27 ноември 2000 година за създаване на основна рамка за равно третиране в областта на заетостта и професиите (ОВ L 303, 2000 г., стр. 16; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 6, стр. 7).

Жалба, подадена на 7 декември 2022 г. — Athlet/EUIPO — Heuver Bandengroothandel (ATHLET)

(Дело T-650/22)

(2023/С 35/79)

Език на жалбата: немски

Страни

Жалбоподател: Athlet Ltd (Лондон, Обединено кралство) (представител: S. Reinhard, Rechtsanwalt)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Heuver Bandengroothandel BV (Харденберг, Нидерландия)

Данни за производството пред EUIPO

Притежател на спорната марка: жалбоподателят

Спорна марка: словна марка на Европейския съюз „ATHLET“ — марка на Европейския съюз № 9 224 692

Производство пред EUIPO: производство по отмяна

Обжалвано решение: решение на първи апелативен състав на EUIPO от 8 август 2022 г. по преписка R 2214/2019-1

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски.

Изложени основания

- Нарушение на Договора за функционирането на ЕС,
- нарушение на член 59, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета
- изопачаване на фактите и доказателствата,
- нарушение на член 34 от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета,
- нарушение на член 94, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета.

Жалба, подадена на 11 ноември 2022 г. — FOF/Комисия

(Дело T-688/22)

(2023/С 35/80)

Език на производството: португалски

Страни

Жалбоподател: FOF — Fox Oil Fund, Lda (Фуншал, Португалия) (представители: S. Gemas Donário и S. Soares, advogadas)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени Решение C(2020) 8550 final на Комисията от 4 декември 2020 година относно схема за помощ SA.21259 (2018/C) (ex-2018/NN), приведена в действие от Португалия в полза на Свободна зона Мадейра (СЗМ) — режим III,
- да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква пет основания в подкрепа на жалбата, които по същество са идентични или сходни с изтъкнатите по дело T-553/22, Thorn Investments/Комисия.

Жалба, подадена на 12 ноември 2022 г. — Fontwell/Комисия

(Дело T-691/22)

(2023/C 35/81)

Език на производството: португалски

Страни

Жалбоподател: Fontwell — Import, Export, Unipessoal, Lda (Свободна зона Мадейра) (Фуншал, Португалия) (представители: S. Gemas Donário и S. Soares, advogadas)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени Решение C(2020) 8550 final на Комисията от 4 декември 2020 година относно схема за помощ SA.21259 (2018/C) (ex-2018/NN), приведена в действие от Португалия в полза на Свободна зона Мадейра (СЗМ) — режим III,
- да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква пет основания в подкрепа на жалбата, които по същество са идентични или сходни с изтъкнатите по дело T-553/22, Thorn Investments/Комисия.

Жалба, подадена на 12 ноември 2022 г. — Mission/Комисия

(Дело T-700/22)

(2023/C 35/82)

Език на производството: португалски

Страни

Жалбоподател: Mission — Trading, Gestão e Serviços, Unipessoal, Lda (Свободна зона Мадейра) (Фуншал, Португалия) (представители: S. Gemas Donário и S. Soares, advogadas)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени Решение С(2020) 8550 final на Комисията от 4 декември 2020 година относно схема за помощ SA.21259 (2018/C) (ex-2018/NN), приведена в действие от Португалия в полза на Свободна зона Мадейра (СЗМ) — режим III,
- да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква пет основания в подкрепа на жалбата, които по същество са идентични или сходни с изтъкнатите по дело T-553/22, Thorn Investments/Комисия.

Жалба, подадена на 13 ноември 2022 г. — Durie/Комисия**(Дело T-705/22)**

(2023/C 35/83)

*Език на производството: португалски***Страни**

Жалбоподател: Durie — Trading e Serviços Internacionais, Sociedade Unipessoal, Lda (Свободна зона Мадейра) (Фуншал, Португалия) (представители: A. Ferreira Correia и R. da Palma Borges, advogados)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение в частта относно членове 1 и 4,
- да осъди ответната институция да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква шест основания в подкрепа на жалбата си срещу Решение (ЕС) 2022/1414 на Комисията от 4 декември 2020 година относно схема за помощ SA.21259 (2018/C) (ex-2018/NN), прилагана от Португалия в полза на Свободна зона Мадейра (СЗМ) — режим III [нотифицирана под номер С(2020) 8550] (ОВ L 217, 2022 г., стр. 49), които по същество са идентични или сходни с изтъкнатите по дело T-702/22, TA/Комисия.

Жалба, подадена на 14 ноември 2022 г. — Ostrava/Комисия**(Дело T-707/22)**

(2023/C 35/84)

*Език на производството: португалски***Страни**

Жалбоподател: Ostrava — Trading e Serviços Internacionais, Sociedade Unipessoal, Lda (Фуншал, Португалия) (представители: S. Gemas Donário и S. Soares, advogadas)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени Решение C(2020) 8550 final на Комисията от 4 декември 2020 година относно схема за помощ SA.21259 (2018/C) (ex-2018/NN), приведена в действие от Португалия в полза на Свободна зона Мадейра (СЗМ) — режим III,
- да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква пет основания в подкрепа на жалбата, които по същество са идентични или сходни с изтъкнатите по дело T-553/22, Thorn Investments/Комисия.

Жалба, подадена на 14 ноември 2022 г. — White Pearl/Комисия**(Дело T-708/22)**

(2023/C 35/85)

*Език на производството: португалски***Страни**

Жалбоподател: White Pearl, Unipessoal, Lda (Свободна зона Мадейра) (Фуншал, Португалия) (представители: S. Gemas Donário и S. Soares, advogadas)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени Решение C(2020) 8550 final на Комисията от 4 декември 2020 година относно схема за помощ SA.21259 (2018/C) (ex-2018/NN), приведена в действие от Португалия в полза на Свободна зона Мадейра (СЗМ) — режим III,
- да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква пет основания в подкрепа на жалбата, които по същество са идентични или сходни с изтъкнатите по дело T-553/22, Thorn Investments/Комисия.

Жалба, подадена на 13 ноември 2022 г. — Starboard/Комисия**(Дело T-710/22)**

(2023/C 35/86)

*Език на производството: португалски***Страни**

Жалбоподател: Starboard, Unipessoal, Lda (Свободна зона Мадейра) (Фуншал, Португалия) (представители: A. Ferreira Correia и R. da Palma Borges, advogados)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение в частта относно членове 1 и 4,
- да осъди ответната институция да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква пет основания в подкрепа на жалбата си срещу Решение (ЕС) 2022/1414 на Комисията от 4 декември 2020 година относно схема за помощ SA.21259 (2018/C) (ex-2018/NN), прилагана от Португалия в полза на Свободна зона Мадейра (СЗМ) — режим III [нотифицирана под номер C(2020) 8550] (ОВ L 217, 2022 г., стр. 49), които по същество са идентични или сходни с изтъкнатите по дело T-702/22, ТА/Комисия.

Жалба, подадена на 13 ноември 2022 г. — Caledonian/Комисия

(Дело T-711/22)

(2023/C 35/87)

Език на производството: португалски

Страни

Жалбоподател: Caledonian — Serviços Internacionais, Sociedade Unipessoal, Lda (Свободна зона Мадейра) (Фуншал, Португалия) (представители: A. Ferreira Correia и R. da Palma Borges, advogados)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение в частта относно членове 1 и 4,
- да осъди ответната институция да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква пет основания в подкрепа на жалбата си срещу Решение (ЕС) 2022/1414 на Комисията от 4 декември 2020 година относно схема за помощ SA.21259 (2018/C) (ex-2018/NN), прилагана от Португалия в полза на Свободна зона Мадейра (СЗМ) — режим III [нотифицирана под номер C(2020) 8550] (ОВ L 217, 2022 г., стр. 49), които по същество са идентични или сходни с изтъкнатите по дело T-702/22, ТА/Комисия.

Жалба, подадена на 13 ноември 2022 г. — Fuchinvest/Комисия

(Дело T-712/22)

(2023/C 35/88)

Език на производството: португалски

Страни

Жалбоподател: Fuchinvest Real Estate Participações, Unipessoal, Lda (Свободна зона Мадейра) (Фуншал, Португалия) (представители: A. Ferreira Correia и R. da Palma Borges, advogados)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение в частта относно членове 1 и 4,
- да осъди ответната институция да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква пет основания в подкрепа на жалбата си срещу Решение (ЕС) 2022/1414 на Комисията от 4 декември 2020 година относно схема за помощ SA.21259 (2018/C) (ex-2018/NN), прилагана от Португалия в полза на Свободна зона Мадейра (СЗМ) — режим III [нотифицирана под номер C(2020) 8550] (ОВ L 217, 2022 г., стр. 49), които по същество са идентични или сходни с изтъкнатите по дело T-702/22, ТА/Комисия.

Жалба, подадена на 14 ноември 2022 г. — Administradora Fortaleza и др./Комисия

(Дело T-716/22)

(2023/C 35/89)

Език на производството: португалски

Страни

Жалбоподатели: Administradora Fortaleza Ltda (Сао Пауло, Бразилия) и девет други жалбоподатели (представители: A. Ferreira Correia и R. da Palma Borges, advogados)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение в частта относно членове 1 и 4 поради необоснованост или доколкото се прилагат по отношение на холдингите, или в резултат от получаването на приходи с източник на плащане извън крайно отдалечения район,
- да осъди ответната институция да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква шест основания в подкрепа на жалбата си срещу Решение (ЕС) 2022/1414 на Комисията от 4 декември 2020 година относно схема за помощ SA.21259 (2018/C) (ex-2018/NN), прилагана от Португалия в полза на Свободна зона Мадейра (СЗМ) — режим III [нотифицирана под номер C(2020) 8550] (ОВ L 217, 2022 г., стр. 49), които по същество са идентични или сходни с изтъкнатите по дело T-702/22, ТА/Комисия.

Жалба, подадена на 14 ноември 2022 г. — Newco/Комисия

(Дело T-717/22)

(2023/C 35/90)

Език на производството: португалски

Страни

Жалбоподател: Newco Corporate Services, SA (Свободна зона Мадейра) (Фуншал, Португалия) (представители: A. Ferreira Correia и R. da Palma Borges, advogados)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение в частта относно членове 1 и 4,
- да осъди ответната институция да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си срещу Решение (ЕС) 2022/1414 на Комисията от 4 декември 2020 година относно схема за помощ SA.21259 (2018/C) (ex-2018/NN), прилагана от Португалия в полза на Свободна зона Мадейра (СЗМ) — режим III [нотифицирана под номер C(2020) 8550] (ОВ L 217, 2022 г., стр. 49) жалбоподателят изтъква четири основания, които по същество са идентични или сходни с изтъкнатите по дело T-702/22, ТА/Комисия.

Жалба, подадена на 15 ноември 2022 г. — Bourbon Offshore Interoil Shipping/Комисия

(Дело T-721/22)

(2023/С 35/91)

Език на производството: португалски

Страни

Жалбоподател: Bourbon Offshore Interoil Shipping — Navegação, Lda (Фуншал, Португалия) (представители: S. Fernandes Martins и M. Mendonça Saraiva, advogadas)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени Решение (ЕС) 2022/1414 на Комисията от 4 декември 2020 година относно схемата за помощ SA.21259 (2018/C) (ex 2018/NN), приведена в действие от Португалската държава в полза на Свободна зона Мадейра,
- при всички обстоятелства и независимо от посоченото по-горе, да отмени член 4 от посоченото Решение (ЕС) 2022/1414 на Комисията от 4 декември 2020 година относно схемата за помощ SA.21259 (2018/C) (ex 2018/NN) и вследствие на това — разпореждането за възстановяване на помощта от бенефициерите, заедно с лихви,
- да отмени обжалваното решение по реда на член 264 ДФЕС,
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква две основания в подкрепа на жалбата.

1. Първо основание: неприложимост на методологията, налагана от Европейската комисия за определяне на понятието за „създаване на работни места“ в ЕПРВ (еквиваленти на пълно работно време) и ГТЕ (Годишни трудови единици), използвани в Насоките за национална регионална помощ за периода 2007—2013 г. (ОВ, С 54, 2006 г., стр. 13).
2. Второ основание: недопустимост на налагането на възстановяване на помощта и заплащане на лихви от страна на бенефициерите.

Жалба, подадена на 18 ноември 2022 г. — LG и др./Комисия

(Дело T-730/22)

(2023/С 35/92)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: LG и седем други жалбоподатели (представители: A. Sigal и M. Teder, lawyers)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателите молят Общия съд:

- да установи, че ответникът е действал в нарушение на член 9, параграф 4 от Регламент (ЕС, Евратом) № 883/2013 ⁽¹⁾, изменен с Регламент (ЕС, Евратом) 2020/2223 ⁽²⁾, като не е изпратил на жалбоподателите достатъчно подробни и ясни изложения на фактите, от които да личи дали и как според OLAF действията на жалбоподателите са увредили интересите на Европейския съюз, и като не е осигурил допълнителна възможност на жалбоподателите да представят становище по такива изложения на фактите, и
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква две основания в подкрепа на жалбата.

1. Първо основание: неправомерно бездействие на OLAF, доколкото тя не дала реална възможност на жалбоподателите — които били посочени като засегнати лица в разследване на OLAF — да представят становище по отнасящите се до тях факти в съответствие с член 9, параграф 4 и член 9б, параграфи 1 и 2 от Регламент (ЕС, Евратом) № 883/2013, изменен с Регламент (ЕС, Евратом) 2020/2223.
2. Второ основание: нарушение от страна на OLAF на принципа на добра администрация, доколкото в изпратеното на жалбоподателите изложение на фактите тя не посочила какви са първоначалните твърдения, по които ги разследва, така че да им позволи да преценят релевантността на изложените факти и да представят становище по тях.

⁽¹⁾ Регламент (ЕС, Евратом) № 883/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 11 септември 2013 година относно разследванията, провеждани от Европейската служба за борба с измамите (OLAF), и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1073/1999 на Европейския парламент и на Съвета и Регламент (Евратом) № 1074/1999 на Съвета (ОВ L 248, 2013 г., стр. 1).

⁽²⁾ Регламент (ЕС, Евратом) 2020/2223 на Европейския парламент и на Съвета от 23 декември 2020 година за изменение на Регламент (ЕС, Евратом) № 883/2013 по отношение на сътрудничеството с Европейската прокуратура и ефективността на разследванията на Европейската служба за борба с измамите (ОВ L 437, 2020 г., стр. 49).

Жалба, подадена на 25 ноември 2022 г. — Мазепин/Съвет

(Дело T-743/22)

(2023/С 35/93)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Никита Дмитриевич Мазепин (Москва, Русия) (представители: D. Rovetta, M. Campa, M. Moretto, V. Villante, T. Marembert и A. Bass, адвокати)

Ответник: Съвет на Европейския съюз

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени Решение (ОВППС) 2022/1530 на Съвета от 14 септември 2022 година за изменение на Решение 2014/145/ОВППС относно ограничителни мерки във връзка с действия, подкопаващи или застрашаващи териториалната цялост, суверенитета и независимостта на Украйна ⁽¹⁾,
- да отмени Регламент за изпълнение (ЕС) 2022/1529 на Съвета от 14 септември 2022 година за прилагане на Регламент (ЕС) № 269/2014 относно ограничителни мерки по отношение на действия, подкопаващи или застрашаващи териториалната цялост, суверенитета и независимостта на Украйна ⁽²⁾,
- да отмени решението за оставянето на жалбоподателя в списъка на лицата и образуванията, спрямо които се прилагат ограничителните мерки съгласно Решение 2014/145/ОВППС ⁽³⁾, изменено с Решение (ОВППС) 2022/1530, и съгласно Регламент (ЕС) № 269/2014, приложен с Регламент за изпълнение (ЕС) № 2022/1529, относно ограничителни мерки по отношение на действия, подкопаващи или застрашаващи териториалната цялост, суверенитета и независимостта на Украйна,

наричани общо „обжалваните актове“, доколкото с тези актове жалбоподателят е включен в списъка на лицата и образуванията, спрямо които се прилагат ограничителните мерки.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква шест основания в подкрепа на жалбата.

1. Първо основание: неизпълнение на задължението за мотивиране; нарушение на член 296 ДФЕС и член 41, параграф 2, буква в) от Хартата на основните права; нарушение на правото на ефективна съдебна защита и на член 47 от Хартата на основните права.
2. Второ основание: грешка в преценката.
3. Трето основание: явна грешка в преценката; недоказване на фактите, за които ответникът носи тежестта на доказване; нарушение на критериите за вписване по член 1, параграф 1, буква д) и член 2, параграф 1, буква ж) от Решение 2014/145/ОВППС на Съвета от 17 март 2014 г. и по член 3, параграф 1, буква ж) от Регламент (ЕС) № 269/2014 на Съвета от 17 март 2014 г. относно ограничителни мерки по отношение на действия, подкопаващи или застрашаващи териториалната цялост, суверенитета и независимостта на Украйна.
4. Четвърто основание: нарушение на принципа на пропорционалност и на основните права на жалбоподателя; нарушение на основните права на жалбоподателя на собственост и на стопанска инициатива и нарушение на членове 16 и 17 от Хартата на основните права.
5. Пето основание: нарушение на основния принцип за недопускане на дискриминация.
6. Шесто основание: нарушение на съществени процесуални правила; нарушение на правото на защита и неизпълнение на задължението на Съвета редовно да преразглежда санкциите.

⁽¹⁾ ОВ L 239, 2022 г., стр. 149.

⁽²⁾ ОВ L 239, 2022 г., стр. 1.

⁽³⁾ ОВ L 78, 2014 г., стр. 16.

Жалба, подадена на 1 декември 2022 г. — Mazzone/Парламент

(Дело T-751/22)

(2023/C 35/94)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Antonio Mazzone (Неапол, Италия) (представител: M. Paniz, avvocato)

Ответник: Европейски парламент

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени акта за „изменение на размера на пенсионните права за осигурителен стаж и възраст на бивш член на Европейския парламент с италиански мандат“, съобщен с писмо от 21 септември 2022 г., получено на 5 октомври 2022 г., изпратено от генерална дирекция „Финанси“ на Европейския парламент и с предмет „Преизчисляване на пенсионните права за осигурителен стаж и възраст вследствие на Решение № 150 от 3 март 2022 г. на Ufficio di Presidenza della Camera dei deputati (Председателско бюро на Камарата на депутатите, Италия)“, както и на всеки друг предходен и/или по-късен и/или последващ акт,
- да установи, че жалбоподателят има право да запази отпуснатото му от Парламента пожизненото обезщетение в размера, в който е било и е щяло да бъде изискуемо към момента на първото плащане,
- да осъди Европейския парламент да заплати на жалбоподателя всички неоснователно удържани суми, съответно ревалоризирани и заедно със законната лихва от дата на удържането до изплащането им,
- и да осъди Европейския парламент да изпълни постановеното съдебно решение и незабавно да възстанови изцяло първоначалния размер на пожизненото обезщетение.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква седем основания в подкрепа на жалбата.

1. Първо основание: нарушение на изключителната компетентност на Бюрото на Европейския парламент (член 25 от Правилника за дейността на Европейския парламент).
  - Жалбоподателят твърди, че обжалваният акт е незаконосъобразен, доколкото е издаден от началника на отдел „Възнаграждения и социалноосигурителни права на членовете на ЕП“ без необходимото участие на Бюрото на Европейския парламент, което е действителният носител на правомощието за вземане на финансови, организационни и административни решения по въпроси, отнасящи се до членовете на ЕП, съгласно член 25 от Правилника за дейността на Европейския парламент.
2. Второ основание: нарушение на член 296, втора алинея ДФЕС и член 41 от Хартата на основните права на Европейския съюз (наричана по-нататък „Хартата“) ⁽¹⁾; непълнота на мотивите на обжалвания акт.
  - Жалбоподателят твърди, че обжалваният акт е незаконосъобразен, доколкото не е надлежно мотивиран, което съставлява нарушение на член 296, втора алинея ДФЕС и член 41 от Хартата.
3. Трето основание: приемане на обжалвания акт без надлежно правно основание; неправилно прилагане на приложение III към Правилника за разноски и надбавки ⁽²⁾ и членове 74 и 75 от Мерките по прилагане на устава ⁽³⁾.
  - Жалбоподателят твърди, че обжалваният акт е незаконосъобразен, доколкото е издаден без надлежно правно основание, като се има предвид, че член 2, параграф 1 от приложение III към Правилника за разноски и надбавки е отменен с влизането в сила на Устава на членовете на ЕП (членове 74 и 75 от Мерките по прилагане на устава).
4. Четвърто основание: неправилно тълкуване на член 75 от Мерките по прилагане на устава и на приложения I, II и III към Правилника за разноски и надбавки; нарушение на член 28 от Устава на членовете на ЕП и на правото на пенсия на жалбоподателя.
  - Жалбоподателят твърди, че обжалваният акт е незаконосъобразен, доколкото Европейският парламент неправилно е тълкувал и приложил член 75 от Мерките по прилагане на устава и член 2, параграф 1 от приложение III към Правилника за разноски и надбавки. Жалбоподателят поддържа, че тези разпоредби е трябвало да се тълкуват в смисъл, че съдържащото се в член 75 от Мерките по прилагане на устава преpraщане към приложения I, II и III към Правилника за разноски и надбавки, и конкретно към член 2, параграф 1 от приложение III, трябва задължително да се разбира като посочване на приложимото пенсионно обезщетение към момента, когато въпросното приложение III е било в сила. Обратно, тълкуването и прилагането на посочените разпоредби по начина, по който ги е тълкувал и приложил Парламентът, означавало пенсионното обезщетение на жалбоподателя да може да се променя неопределен брой пъти в грубо нарушение на член 28 от Устава на членовете на ЕП и принципите на защита на оправданите правни очаквания и на правна сигурност.

- Накрая, дори и да се приеме тълкуването на Европейския парламент, че член 2, параграф 1 от приложение III към Правилника за разноски и надбавки задължава институцията да адаптира европейската пенсия съобразно размера на пенсията на членовете на долната камера на националния парламент, този процес на адаптиране намирал своите граници в правото на Съюза, а и при всички случаи това можело да се отнася само за размера и начина на изплащане на пенсията, поради което не била възможна автоматична рецепция на мерки, които засягат самото право на пенсия. Същевременно, тъй като в настоящия случай Европейския парламент автоматично транспонирал Решение № 150/2022, приложената спрямо жалбоподателя мярка не само изменила правото на пенсия на жалбоподателя, като засегнала конститутивните му елементи посредством преизчисляване със задна дата, довело до преобразуване на самото пенсионно обезщетение, но и освен това съдържала явни признаци на несъвместимост с правото на Съюза.
5. Пето основание: нарушение на принципа на оправданите правни очаквания, принципа на правна сигурност, принципа на защита на придобитите права и принципа на равенство.
- Жалбоподателят твърди, че обжалваният акт е незаконосъобразен, доколкото Европейският парламент е разпоредил автоматична рецепция на Решение № 150/2022 и съответно преизчисляване на пенсията на жалбоподателя по нова методология със задна дата и с трайни последици, което съставлява пряко засягане на правото на пенсия, и така е нарушил принципа на правна сигурност, който забранява неблагоприятните изменения на придобити права, което впрочем е в духа и на член 28 от Устава и член 75 от Мерките по прилагане, а също и принципа на оправданите правни очаквания, който не допуска да се намаляват и/или преобразуват пенсионните обезщетения. Освен това, доколкото се отнасяло само до бившите италиански членове на ЕП, единствени адресати на мярката, водеща до преизчисляване със задна дата по метода на вноските на пенсионни обезщетения с падеж, настъпил още преди въвеждането на метода на вноските в Италия, това преизчисление съдържало явни признаци на противоречие и с принципа на равенство, като създавало недопустима дискриминация в сравнение с членовете на ЕП от други държави членки, както и с членовете на ЕП, избрани след 2009 г., и с всички други граждани въобще, които не търпят никакви намаления от този род.
6. Шесто основание: нарушение на член 17 от Хартата; нарушение на член 1 от Протокол № 1 към ЕКПЧ; непропорционалност на наложеното намаление.
- Жалбоподателят твърди, че доколкото намалява пенсията за възложените му функции като член на ЕП в сравнение с първоначално изплащаната, обжалваният акт пряко засяга самото му право на собственост. Освен това той поддържа, че тази намеса е предприета без реални мотиви и води до непропорционално и неразумно намаление в негов ушърб.
7. Седмо основание: нарушение на членове 21 и 25 от Хартата, член 10 ДФЕС и член 15 от Европейския стълб на социалните права.
- Жалбоподателят твърди, че с обжалвания акт Европейският парламент е възприел мярка за преизчисляване на пенсията, която поради начина, по който е уредена, засяга най-вече на хората на по-напреднала възраст, и с това е допуснал нарушение на членове 21 и 25 от Хартата, на член 10 ДФЕС и на член 15 от Европейския стълб на социалните права.

(¹) ОВ С 202, 2016 г., стр. 389.

(²) Решение на разширен състав на Бюрото от 4 ноември 1981 г.; Решение на Бюрото от 24 и 25 май 1982 г., изменено на 13 септември 1995 г. и 6 юни 2005 г.

(³) Решение на Бюрото на Европейския парламент от 19 май 2008 година и от 9 юли 2008 година за установяване на мерки по прилагане на устава на членовете на Европейския парламент (ОВ С 159, 2009 г., стр. 1).

Жалба, подадена на 1 декември 2022 г. — Ceravolo/Парламент

(Дело T-752/22)

(2023/С 35/95)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Domenico Ceravolo (Новента Падована, Италия) (представител: М. Paniz, avvocato)

Отговорник: Европейски парламент

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени акта за „изменение на размера на пенсионните права за осигурителен стаж и възраст на бивш член на Европейския парламент с италиански мандат“, съобщен на жалбоподателя с писмо от 21 септември 2022 г., получено на 5 октомври 2022 г., от генерална дирекция „Финанси“ на Европейския парламент и с предмет „Преизчисляване на пенсионните права за осигурителен стаж и възраст вследствие на Решение № 150 от 3 март 2022 г. на Ufficio di Presidenza della Camera dei deputati (Председателско бюро на Камарата на депутатите, Италия)“, и съответно да отмени преизчислението на пожизненото обезщетение, което жалбоподателят получава от Европейския парламент, както и на всеки друг предходен и/или последващ акт,
- да установи, че жалбоподателят има право да запази отпуснатото му от Парламента пожизненото обезщетение в размера, в който е било и е щяло да бъде изискуемо към момента на първото плащане,
- да осъди Европейския парламент да заплати на жалбоподателя всички неоснователно удържани суми, съответно ревалоризирани и заедно със законната лихва от дата на удържането до изплащането им,
- и да осъди Европейския парламент да изпълни постановеното съдебно решение и незабавно да възстанови изцяло първоначалния размер на пожизненото обезщетение.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква седем основания в подкрепа на жалбата.

1. Първо основание: нарушение на изключителната компетентност на Бюрото на Европейския парламент (член 25 от Правилника за дейността на Европейския парламент).
  - Жалбоподателят твърди, че обжалваният акт е незаконосъобразен, доколкото е издаден от началника на отдел „Възнаграждения и социалноосигурителни права на членовете на ЕП“ без необходимото участие на Бюрото на Европейския парламент, което е действителният носител на правомощието за вземане на финансови, организационни и административни решения по въпроси, отнасящи се до членовете на ЕП, съгласно член 25 от Правилника за дейността на Европейския парламент.
2. Второ основание: нарушение на член 296, втора алинея ДФЕС и член 41 от Хартата на основните права на Европейския съюз (наричана по-нататък „Хартата“) ⁽¹⁾; непълнота на мотивите на обжалвания акт.
  - Жалбоподателят твърди, че обжалваният акт е незаконосъобразен, доколкото не е надлежно мотивиран, което съставлява нарушение на член 296, втора алинея ДФЕС и член 41 от Хартата.
3. Трето основание: приемане на обжалвания акт без надлежно правно основание; неправилно прилагане на приложение III към Правилника за разноски и надбавки ⁽²⁾ и членове 74 и 75 от Мерките по прилагане на устава ⁽³⁾.
  - Жалбоподателят твърди, че обжалваният акт е незаконосъобразен, доколкото е издаден без надлежно правно основание, като се има предвид, че член 2, параграф 1 от приложение III към Правилника за разноски и надбавки е отменен с влизането в сила на Устава на членовете на ЕП (членове 74 и 75 от Мерките по прилагане на устава).
4. Четвърто основание: неправилно тълкуване на член 75 от Мерките по прилагане на устава и на приложения I, II и III към Правилника за разноски и надбавки; нарушение на член 28 от Устава на членовете на ЕП и на правото на пенсия на жалбоподателя.
  - Жалбоподателят твърди, че обжалваният акт е незаконосъобразен, доколкото Европейският парламент неправилно е тълкувал и приложил член 75 от Мерките по прилагане на устава и член 2, параграф 1 от приложение III към Правилника за разноски и надбавки. Жалбоподателят поддържа, че тези разпоредби е трябвало да се тълкуват в смисъл, че съдържащото се в член 75 от Мерките по прилагане на устава преpraщане към приложения I, II и III към Правилника за разноски и надбавки, и конкретно към член 2, параграф 1 от приложение III, трябва задължително да се разбира като посочване на приложимото пенсионно обезщетение към момента, когато въпросното приложение III е било в сила. Обратно, тълкуването и прилагането на посочените разпоредби по начина, по който ги е тълкувал и приложил Парламентът, означавало пенсионното обезщетение на жалбоподателя да може да се променя неопределен брой пъти в грубо нарушение на член 28 от Устава на членовете на ЕП и принципите на защита на оправданите правни очаквания и на правна сигурност.

- Накрая, дори и да се приеме тълкуването на Европейския парламент, че член 2, параграф 1 от приложение III към Правилника за разноски и надбавки задължава институцията да адаптира европейската пенсия съобразно размера на пенсията на членовете на долната камера на националния парламент, този процес на адаптиране намирал своите граници в правото на Съюза, а и при всички случаи това можело да се отнася само за размера и начина на изплащане на пенсията, поради което не била възможна автоматична рецепция на мерки, които засягат самото право на пенсия. Същевременно, тъй като в настоящия случай Европейския парламент автоматично транспонирал Решение № 150/2022, приложената спрямо жалбоподателя мярка не само изменила правото на пенсия на жалбоподателя, като засегнала конститутивните му елементи посредством преизчисляване със задна дата, довело до преобразуване на самото пенсионно обезщетение, но и освен това съдържала явни признаци на несъвместимост с правото на Съюза.
5. Пето основание: нарушение на принципа на оправданите правни очаквания, принципа на правна сигурност, принципа на защита на придобитите права и принципа на равенство.
- Жалбоподателят твърди, че обжалваният акт е незаконосъобразен, доколкото Европейският парламент е разпоредил автоматична рецепция на Решение № 150/2022 и съответно преизчисляване на пенсията на жалбоподателя по нова методология със задна дата и с трайни последици, което съставлява пряко засягане на правото на пенсия, и така е нарушил принципа на правна сигурност, който забранява неблагоприятните изменения на придобити права, което впрочем е в духа и на член 28 от Устава и член 75 от Мерките по прилагане, а също и принципа на оправданите правни очаквания, който не допуска да се намаляват и/или преобразуват пенсионните обезщетения. Освен това, доколкото се отнасяло само до бившите италиански членове на ЕП, единствени адресати на мярката, водеща до преизчисляване със задна дата по метода на вноските на пенсионни обезщетения с падеж, настъпил още преди въвеждането на метода на вноските в Италия, това преизчисление съдържало явни признаци на противоречие и с принципа на равенство, като създавало недопустима дискриминация в сравнение с членовете на ЕП от други държави членки, както и с членовете на ЕП, избрани след 2009 г., и с всички други граждани въобще, които не търпят никакви намаления от този род.
6. Шесто основание: нарушение на член 17 от Хартата; нарушение на член 1 от Протокол № 1 към ЕКПЧ; непропорционалност на наложеното намаление.
- Жалбоподателят твърди, че доколкото намалява пенсията за възложените му функции като член на ЕП в сравнение с първоначално изплащаната, обжалваният акт пряко засяга самото му право на собственост. Освен това той поддържа, че тази намеса е предприета без реални мотиви и води до непропорционално и неразумно намаление в негов ушърб.
7. Седмо основание: нарушение на членове 21 и 25 от Хартата, член 10 ДФЕС и член 15 от Европейския стълб на социалните права.
- Жалбоподателят твърди, че с обжалвания акт Европейският парламент е възприел мярка за преизчисляване на пенсиите, която поради начина, по който е уредена, засяга най-вече на хората на по-напреднала възраст, и с това е допуснал нарушение на членове 21 и 25 от Хартата, на член 10 ДФЕС и на член 15 от Европейския стълб на социалните права.

(¹) ОВ С 202, 2016 г., стр. 389.

(²) Решение на разширен състав на Бюрото от 4 ноември 1981 г.; Решение на Бюрото от 24 и 25 май 1982 г., изменено на 13 септември 1995 г. и 6 юни 2005 г.

(³) Решение на Бюрото на Европейския парламент от 19 май 2008 година и от 9 юли 2008 година за установяване на мерки по прилагане на устава на членовете на Европейския парламент (ОВ С 159, 2009 г., стр. 1).

Жалба, подадена на 5 декември 2022 г. — Puma/EUIPO — Road Star Group (Footwear)

(Дело T-757/22)

(2023/С 35/96)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Puma SE (Херцогенаурах, Германия) (представители: M. Schunke и P. Trieb, lawyers)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Road Star Group (Нупаки, Чехия)

Данни за производството пред EUIPO

Притежател на спорния промишлен дизайн: другата страна в производството пред апелативния състав

Спорен промишлен дизайн: промишлен дизайн на Общността № 4 160 273-0015

Обжалвано решение: решение на трети апелативен състав на EUIPO от 21 септември 2022 г. по преписка R 1900/2021-3

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски, включително за производството пред апелативния състав.

Изложено основание

- Нарушение на член 6, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕО) № 6/2002 на Съвета.

Жалба, подадена на 5 декември 2022 г. — Puma/EUIPO — Fujian Daocheng Electronic Commerce (Shoes)

(Дело T-758/22)

(2023/C 35/97)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Puma SE (Херцогенаурах, Германия) (представители: M. Schunke и P. Trieb, lawyers)

Отговорник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Fujian Daocheng Electronic Commerce Co. Ltd (Кюанджоу, Китай)

Данни за производството пред EUIPO

Притежател на спорния промишлен дизайн: другата страна в производството пред апелативния състав

Спорен промишлен дизайн: промишлен дизайн на Общността № 8 367 742-0013

Обжалвано решение: решение на трети апелативен състав на EUIPO от 21 септември 2022 г. по преписка R 1876/2021-3

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски, включително за производството пред апелативния състав.

Изложено основание

- Нарушение на член 6, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕО) № 6/2002 на Съвета.
-

Жалба, подадена на 7 декември 2022 г. — Кесаев/Съвет

(Дело T-763/22)

(2023/С 35/98)

Език на производството: нидерландски

Страни

Жалбоподател: Игор Албертович Кесаев (Усово, Русия) (представители: R. Moeuyersons и A. de Jonge, advocaten)

Ответник: Съвет на Европейския съюз

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени Решение (ОВППС) 2022/1530 ⁽¹⁾ на Съвета от 14 септември 2022 година за изменение на Решение 2014/145/ОВППС относно ограничителни мерки във връзка с действия, подкопаващи или застрашаващи териториалната цялост, суверенитета и независимостта на Украйна, приложено с Регламент за изпълнение (ЕС) 2022/1529 ⁽²⁾ на Съвета от 14 септември 2022 година за прилагане на Регламент (ЕС) № 269/2014 относно ограничителни мерки по отношение на действия, подкопаващи или застрашаващи териториалната цялост, суверенитета и независимостта на Украйна, в частта, в която се отнася до жалбоподателя; да отмени продължаването на индивидуалните санкции спрямо него и да го премахне от списъка в приложение I към Регламент № 269/2014 ⁽³⁾,
- да осъди Съвета да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква следните основания в подкрепа на жалбата.

1. Първо основание: мотивите за включване на жалбоподателя в санкционния списък са фактически неточни и/или ирелевантни.
  - Първо твърдение: жалбоподателят не осъществявал дейност конкретно в икономическите сектори, които предоставят значителен източник на приходи на Руската федерация,
  - второ твърдение: жалбоподателят не подкрепял, нито извършвал действия или политики, подкопаващи или застрашаващи териториалната цялост, суверенитета и независимостта на Украйна или стабилността и сигурността в Украйна. Жалбоподателят не бил и акционер в завода „Дегтярев“,
  - трето твърдение: жалбоподателят не подкрепял нито материално, нито финансово правителството на Руската федерация. Фондът „Монолит“ бил политически неутрална благотворителна организация, а получените медали и отличителни знаци не били белег за материална или финансова подкрепа за правителството на Руската федерация,
  - четвърто твърдение: жалбоподателят не се облагодетелствал от правителството на Руската федерация. Той не се облагодетелствал икономически или другоначо от правителството на Руската федерация нито чрез фонда „Монолит“, нито по какъвто и да било друг начин,
  - пето твърдение: изложените факти били остарели, повтаряли се и били без значение за (продължаването на) санкциите спрямо жалбоподателя,
  - шесто твърдение: Съветът не доказал фактите, които е в негова тежест да докаже. При всички случаи Съветът се основал само на едностранчиви, неверни и непроверени информационни източници. Нямаło обективни и надеждни доказателства за твърденията на Съвета.
2. Второ основание: жалбоподателят не бил изслушан, нито бил надлежно информиран — нарушение на правото на справедлив процес.

3. Трето основание: жалбоподателят бил включен в санкционния списък в нарушение на Хартата на основните права на Европейския съюз — нарушение на членове 6, 8, 16 и 17 във връзка с член 52 от Хартата.
4. Четвърто основание: термините, използвани в Решение (ОВППС) 2022/329 ⁽⁴⁾, били дотолкова неясни, че прилагането на това решение било произволно — нарушение на принципа на правна сигурност.
5. Пето основание: санкционирането било основано на дискриминация. Спрямо лица в сходно положение не били наложени санкции, а спрямо жалбоподателя били наложени санкции само защото е 1) богат, 2) политически неутрален и 3) руски бизнесмен.
6. Шесто основание: Съветът следвало при всички случаи да бъде осъден да заплати съдебните разноски, понеже жалбоподателят бил принуден да подаде настоящата жалба, след като Съветът и до този момент не бил предприел действия по искането му за преразглеждане.

⁽¹⁾ ОВ L 239, 2022 г., стр. 149.

⁽²⁾ ОВ L 239, 2022 г., стр. 1.

⁽³⁾ Регламент (ЕС) № 269/2014 на Съвета от 17 март 2014 година относно ограничителни мерки по отношение на действия, подкопавачи или застрашаващи териториалната цялост, суверенитета и независимостта на Украйна (ОВ L 78, 2014 г., стр. 6).

⁽⁴⁾ Решение (ОВППС) 2022/329 на Съвета от 25 февруари 2022 година за изменение на Решение 2014/145/ОВППС относно ограничителни мерки във връзка с действия, подкопавачи или застрашаващи териториалната цялост, суверенитета и независимостта на Украйна (ОВ L 50, 2022 г., стр. 1).

Жалба, подадена на 8 декември 2022 г. — bet365 Group/EUIPO (bet365)

(Дело T-764/22)

(2023/С 35/99)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: bet365 Group Ltd (Стоук он Трент, Обединено кралство) (представители: J. van Manen и E. van Gelderen, адвокати)

Отговорник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Данни за производството пред EUIPO

Спорна марка: заявка за фигуративна марка на Европейския съюз, съдържаща словния елемент „bet365“ — заявка за регистрация № 18 479 799

Обжалвано решение: решение на четвърти апелативен състав на EUIPO от 19 септември 2022 г. по преписка R 622/2022-4

Искания

Жалбоподателят иска от Общия съд:

— да отмени обжалваното решение;

— да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски.

Изложени основания

— Нарушение на член 7, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета;

— Нарушение на член 7, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета.

Жалба, подадена на 9 декември 2022 г. — Hoffmann/EUIPO — Moldex/Metric (Holex)

(Дело T-767/22)

(2023/С 35/100)

Език на жалбата: немски

Страни

Жалбоподател: Hoffmann GmbH Qualitätswerkzeuge (Мюнхен, Германия) (представител: D. von Schultz, Rechtsanwalt)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Moldex/Metric AG & Co. KG (Валдорфхеслах, Германия)

Данни за производството пред EUIPO

Заявител: жалбоподателят

Спорна марка: словна марка на Европейския съюз „Holex“ — заявка за регистрация № 18 222 083

Производство пред EUIPO: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на втори апелативен състав на EUIPO от 30 септември 2022 г. по преписка R 1248/2022-2

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение, доколкото заявката за марка на Европейския съюз № 18 222 083 е отхвърлена за стоките „маски за дишане, с изключение за изкуствено обдишване“ от клас 9 и за стоките „диспенсъри за тапи за уши; средства за слухова защита; средства за слухова защита, по-специално тапи за уши, ламели за антифони, капсулни антифони (антифони по формата на главата)“,
- изцяло да отхвърли възражението,
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски.

Изложено основание

- Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета.

Жалба, подадена на 13 декември 2022 г. — Cogeбі и Cogeбі/Съвет

(Дело T-782/22)

(2023/С 35/101)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: Cogeбі (Брюксел, Белгия), Cogeбі, a.s. (Табор, Чехия) (представител: H. over de Linden, lawyer)

Ответник: Съвет на Европейския съюз

Искания

Жалбоподателите молят Общия съд:

- да отмени член 3и от Регламент (ЕС) № 833/2014 на Съвета от 31 юли 2014 г. ⁽¹⁾, изменен с Регламент (ЕС) 2022/1904 на Съвета от 6 октомври 2022 година за изменение на Регламент (ЕС) № 833/2014 относно ограничителни мерки с оглед на действията на Русия, дестабилизиращи положението в Украйна ⁽²⁾, доколкото се отнася до включването на КН код 6814 в списъка на стоките и технологиите, посочени в член 3и от Регламент (ЕС) 2022/1904 на Съвета (приложение XXI),
- да осъди Съвета да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Жалбоподателите изтъкват пет основания в подкрепа на жалбата.

1. Първо основание: нарушение на съществено процесуално правило — изискването за мотивиране.
2. Второ основание: явна грешка в преценката.
3. Трето основание: нарушение на принципа на пропорционалност.
4. Четвърто основание: нарушение на свободата на стопанска инициатива по член 16 от Хартата на основните права на Европейския съюз.
5. Пето основание: нарушение на правото на добра администрация по член 41 от Хартата на основните права на Европейския съюз и нарушение на правото на ефективни правни средства за защита и на справедлив съдебен процес по член 47 от Хартата.

⁽¹⁾ ОВ L 229, 2014 г., стр. 1.

⁽²⁾ ОВ L 259 I, 2022 г., стр. 3.

Определение на Общия съд от 30 ноември 2022 г. — Timberland Europe/Комисия

(Дело T-782/16) ⁽¹⁾

(2023/C 35/102)

Език на производството: английски

Председателят на шести състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 14, 16.1.2017 г.

Определение на Общия съд от 1 декември 2022 г. — Foz/Съвет

(Дело T-481/21) ⁽¹⁾

(2023/C 35/103)

Език на производството: английски

Председателят на четвърти състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 412, 11.10.2021 г.

Определение на Общия съд от 28 ноември 2022 г. — Lilly Drogerie/EUIPO — Lillydoo (LILLYDOO kids)

(Дело T-150/22) ⁽¹⁾

(2023/С 35/104)

Език на производството: английски

Председателят на осми състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 198, 16.5.2022 г.

ISSN 1977-0855 (електронно издание)
ISSN 1830-365X (печатно издание)

Служба за публикации
на Европейския съюз
L-2985 Люксембург
ЛЮКСЕМБУРГ

BG